

Вінницький національний медичний університет
ім. М. І. Пирогова
Бібліотека

**ВНМУ ім. М. І. Пирогова:
ювілеї, події, дати
2020**

**Вінницький національний медичний університет
ім. М. І. Пирогова
Бібліотека**

**ВНМУ ім. М. І. Пирогова:
ювілеї, події, дати
2020**

Календар знаменних і пам'ятних дат

Вінниця, 2019

УДК 61(091)+908](477.44-21)(059)
В 48

Укладачі: Юрчишина О. А., завідувач сектору
краєзнавчих видань
Кокус В. В., бібліотекар 2-ї категорії
сектору краєзнавчих видань

Відповідальна за випуск: Кравчук Н. М.,
директор бібліотеки

В 48 ВНМУ ім. М. І. Пирогова: ювілеї, події, дати – 2020 :
календар знаменних і пам'ятних дат / уклад.
О. А. Юрчишина, В. В. Кокус ; відп. за вип. Н. М. Кравчук.
– Вінниця, 2019. – 160 с.

Видання календаря знаменних і пам'ятних дат вміщує матеріали про ювілярів Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова 2020 року і визначні події в житті університету, підготовлені на основі архівних та біографічних відомостей. Інформація стане в нагоді науковцям, студентам, краєзнавцям, бібліотечним працівникам та всім, хто цікавиться історією медицини університету, діяльністю його науковців, видатних випускників.

УДК 61(091)+908](477.44-21)(059)

ПЕРЕДМОВА

Історія – свідок минулого,
світло істини, жива пам'ять.

Цицерон

Історія ВНМУ ім. М. І. Пирогова схожа на старий фоліант, багато сторінок якого з часом потьмяніли, літери згасли, а тому тексти вимагають реставрації, а ще – уточнень та встановлення історичної правди в змалюванні подій, фактів, персоналей. Щоразу, заглиблюючись в архівні документи, вдивляючись в поживклі від часу сторінки книг і часописів, розкриваємо все нові й нові сторінки історії університету та його науковців, видатних випускників: їхні складні, а часом трагічні долі, здобутки й досягнення, падіння і злети.

Видання «ВНМУ ім. М. І. Пирогова: ювілеї, події, дати – 2020» містить біобібліографічні матеріали про 86 науковців і випускників ВНМУ – ювілярів року та визначні події в житті університету.

Календар ілюструють світлини з зображеннями ВНМУ ім. М. І. Пирогова – одного з найкращих університетів України. Доповнюють видання вірші співробітників, науковців та випускників університету про красу рідної природи, любов до рідного краю, сенс буття.

Матеріали розміщені у календарній і хронологічній послідовності та супроводжуються списком бібліографічних джерел. Календар містить іменний покажчик ювілярів.

Видання не претендує на вичерпність, робота продовжується. Зауваження, уточнення, доповнення та пропозиції до поданих матеріалів будуть прийняті з вдячністю.

С
і
ч
е
н
ь

**Новозбудоване приміщення
бібліотеки
ВНМУ ім. М. І. Пирогова**

Фото Медведєвої А. А. ;
з сайту: <https://bit.ly/2Mchnwj>

КОЛЯДКА

Дзвенить колядка в дідушевій хаті,
Вже на столі стоять різдвяні страви всі.
Десь за вікном мороз гуляє хвалькуватий
В підшитому снігами кожусі.
А нам у хаті затишно і тепло.
Під образами за столом родина вся сидить.
Посеред столу сонечком привітним
Різдвяна свічечка яскраво мерехтить.
Співають Коляду про те, що Діва Сина
В краю далекому у яслах сповила,
Про Віфлеємську зірку, що єдина
Найяскравішою в годину ту була.
Дзвенить колядка в дідушевій хаті,
Такої невимовної краси,
І піднімається молитва аж до неба,
Єднаючи у співі голоси.
Усе життя живе в мені колядка,
Котру почула я в дитинстві, так давно.
Вона нагадує родину мого батька,
Бо проросла в душі, як золоте зерно.
Співати буду дітям і онукам,
Як прийдуть в гості з далечі доріг,
В Різдвяний вечір ту стару колядку,
Отой родинний дивний оберіг.

*бібліотекар I категорії
Лізановська Лілія Федорівна*

✨ **06.01 – 90 років** тому народилася **Собчук Галина Семенівна** (06.01.1930, с. Малинки Красилівського р-ну Хмельницької обл. – 10.11.2019, м. Вінниця), лікар, музейний працівник.

Закінчила Вінницький медичний інститут (1954).

Працювала головним лікарем Клубівської дільничної лікарні Ізяславського р-ну, заступником головного лікаря Меджибізької районної лікарні на Хмельниччині (1954–1958). Навчалася в клінічній ординатурі Вінницького медичного інституту (1958–1960). Науковий співробітник (1960–1968), директор Національного музею-садиби М. І. Пирогова у Вінниці (1968–1992).

Автор близько 100 наукових праць з історії медицини, в т. ч. двох монографій, тематико-експозиційних планів, реконструкції експозиції будинку Пирогова та церкви-некрополя. Зробила вагомий внесок у популяризацію досягнень вітчизняної медичної науки і практики охорони здоров'я; створення Музею медицини УРСР (м. Київ), відновлення музею-садиби М. І. Пирогова (нині Національний музей-садиба М. І. Пирогова, м.Вінниця). Під її керівництвом музей-садиба М. І. Пирогова став одним з кращих музейних закладів України та набув статусу Національного (1997).

Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1983). Заслужений працівник культури України (1999).

Література

1. Кобильченко О. Хранителька спадщини великого вченого / О. Кобильченко // Вінниччина. – 2007. – 11 верес. – С. 5.
2. Собчук Г. С. «Те, що музей-садиба М. І. Пирогова став Національним – для нас велика гордість і честь» : [бесіда з дир. музею-садиби М. І. Пирогова Г. С. Собчук] / Собчук Г. С. ; кор. Г. Касіяненко // Вінницька газета. – 1997. – 10 лип.

3. Собчук Галина Семенівна // Жінки України : біогр. енцикл. слов. / уклад. : Л. Г. Андрієнко [та ін.] ; редкол.: М. А. Орлик (голов. ред.) [та ін.]. – Київ : Фенікс, 2001. – С. 420.
4. Заверуха М. Берегиня музею Миколи Пирогова родом з Красилівщини [Електронний ресурс] / М. Заверуха // «Є» : [сайт газети]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2ZikOqT> (дата звернення: 24.12.2019), вільний. – Назва з титул. екрану.
5. Національний музей-садиба М. І. Пирогова. Собчук Галина Семенівна. Генеральний директор музею // Україна туристична. Провідні підприємства. Особистості. / уклад.: Бологов В. В., Бологов І. В. – Київ : Український видавничий консорціум, 2007. – Вип. 2. – С. 100
6. Національний музей-садиба М. І. Пирогова. Собчук Галина Семенівна. Генеральний директор музею // Золота книга України. Золотий фонд нації. Медицина та медичні послуги / уклад.: Болгов І. В. – Київ : Українська конфедерація журналістів, 2009. – С. 102–105.
7. О присуждении Государственных премий Украинской ССР в области науки и техники 1983 года : Постановление ЦК Компартии Украины и Совета Министров Украинской УССР : [групі вчених за відновлення музею-садиби М. І. Пирогова, в т. ч. Собчук Г. С.] // Правда Украины. – 1983. – 25 дек. ; Рабочая газета. – 1983. – 25 дек.
8. Приходський О. О. З ювілеєм! : [Г. С. Собчук – 70 років] // Медицина Вінниччини. – 2000. – Січ. (№ 1).
9. Про присудження Державних премій Української РСР в галузі науки і техніки 1983 року : Постанова ЦК Компартії України і Ради Міністрів УРСР : [групі вчених за відновлення музею-садиби М. І. Пирогова, в т. ч. Собчук Г. С.] // Радянська Україна. – 1983. – 25 груд.
10. Стебновська Г. На все життя : [про Г. С. Собчук] / Г. Стебновська // Вінницька правда. – 1978. – 26 груд.
11. Матеріали надав Собчук Олег Павлович, син Собчук Галини Семенівни, старший науковий співробітник Національного музею-садиби М. І. Пирогова.

✳ **08.01 – 85 років** тому народився **Янчук Борис Васильович** (08.01.1935, с. Кордишівка, нині Козятинського р-ну Вінницької обл. – 25.05.2009, м. Одеса), лікар, письменник, перекладач.

Закінчив Вінницький медичний інститут (1959), літературний інститут ім. М. Горького.

Працював головним лікарем дільничної лікарні в с. Глухівці Козятинського р-ну (1959–1961), лікарем-терапевтом, в. о. головного лікаря дільничної лікарні в с. Бабин Іллінецького району на Вінниччині. Упродовж 1962–1963 рр. працював асистентом кафедри біохімії Вінницького медичного інституту. Очолював Житомирський міський відділ санітарної освіти, викладав у медичному технікумі. Працював у Миколаєві, Одесі.

Належав до когорти «шестидесятників». Писав оповідання, повісті, романи. Працював в галузі художнього перекладу. Член СПУ з 1967 р. Заслужений діяч культури України (2008).

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 401, т. 2 : Р-Я, арк. 614–633.
2. 80 років від дня народження Бориса Васильовича Янчука // Знаменні і пам'ятні дати Вінниччини 2015 року : хронол. довід. / уклад.: О. Ю. Антонюк, Г. М. Авраменко. – Вінниця, 2014. – С. 22. – Бібліогр.: в кінці ст.
3. 80 років від дня народження Янчука Бориса Васильовича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 5–6 : портр. – Бібліогр.: в кінці ст.
4. Пастушенко Л. Письменник у білім халаті: 8 січня – 70 років письменнику-земляку Борисові Янчуку / Л. Пастушенко // Подолія. – 2005. – 12 січ. (№ 4). – С. 4.

5. Прісовський Є. Борисові Янчукові – 50 / Є. Прісовський // Літературна Україна. – 1985. – 10 січ.
6. Янчук Борис Васильович // Письменники Радянської України. 1917–1987 : біобібліогр. довід. – Київ : Радянський письменник, 1988. – С. 685.
7. Хоменко Б. В. Янчук Борис Васильович / Б. В. Хоменко // 3-над Божої ріки : літ. біобібліогр. слов. Вінниччини / заг. ред., упоряд. А. М. Подолинний. – 2-ге вид., перероб. і допов. – Вінниця, 2001. – С. 391–392. – Бібліогр.: в кінці ст.

✳ **10.01 – 60 років** тому народилася **Ющенко Тетяна Іванівна** (10.01.1960, м. Вінниця), кандидат хімічних наук, доцент (2005).

Закінчила хімічний факультет Київського університету ім. Т. Г. Шевченка (1981).

Працювала інженером, завідувачем Вінницької обласної харчової лабораторії. З 2001 р. – у ВНМУ ім. М. І. Пирогова: старший викладач курсу фармації кафедри фармакології (2001–2003), доцент кафедри фармації (2003–2004), в. о. завідувача (2004–2005), завідувач (з 2005 р.) кафедри фармацевтичної хімії. У 2002–2003 рр. започаткувала на фармацевтичному факультеті роботу наукового студентського гуртка з напрямку «Хімія».

Член центральної методичної координаційної ради університету, з 2003 р. – член фахової експертизи Центру тестування при МОЗ України «КРОК 1. Фармація», з 2005 р. – голова методичної ради фармацевтичного факультету, заступник комітету з дисципліни «Аналітична хімія». Розробник типової програми нормативної навчальної дисципліни «Токсикологічна хімія з клінічною токсикологією» (Київ, 2013). Член журі 3-го етапу Всеукраїнської учнівської олімпіади з хімії.

Напрямки наукової діяльності: фармацевтичні дослідження лікарських засобів синтетичного та природного походження, вивчення взаємодії допоміжних речовин і активних інгредієнтів лікарських форм, аналітичне супроводження конструювання лікарських форм.

Автор численних наукових праць, патентів на винаходи.

Нагороджена Почесними грамотами Департаменту освіти і науки Вінницької обласної держадміністрації, Почесними грамотами ректорату ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Література

1. 55 років від дня народження Ющенко Тетяни Іванівни // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 6 : портр. – Бібліогр.: в кінці ст.
2. Ющенко Т. І. Тетяна Ющенко: «Треба ставити перед собою цілі і бачити наступні завдання»: [бесіда з зав. каф. фармацевт. хімії Т. Ющенко] / Т. І. Ющенко : спілкувалась В. Родінкова // Молодий медик. – 2010. – Берез. (№ 2). – С. 7 : фот.

☀ **11.01 – 110 років** тому народився **Смик Михайло Михайлович** (11.01.1910, Одеса – 2005), патофізіолог, доктор медичних наук, професор.

Закінчив Одеський медичний інститут (1933). Навчався в аспірантурі на кафедрі патологічної фізіології Одеського інституту удосконалення лікарів, яку закінчив у 1936 р. Одночасно працював в інституті курортології, згодом – асистентом кафедри біохімії медичного інституту. Асистент (1936–1938), завідувач (1938–1941) кафедри патологічної фізіології Вінницького

медичного інституту. У 1941 р. евакуювався до Куйбишева, де працював викладачем у фельдшерсько-акушерській школі. Упродовж 1941–1943 рр. – асистент кафедри патологічної фізіології Казанського медичного інституту, де працював разом із академіком А. Д. Адо.

У 1943 р. був призваний до лав Червоної Армії, де служив три роки на посадах начальника серобактеріологічної і клінічної лабораторії шпиталів. З вересня 1946 р. – завідувач патофізіологічної лабораторії Інституту кліматотерапії туберкульозу. Організатор та перший завідувач кафедри патологічної фізіології Станіславського медичного інституту (нині Івано-Франківська державна медична академія) (1949–1957). У 1957 р. організував кафедру патологічної фізіології Луганського медичного інституту, на якій працював до 1974 р. Фундатор і перший голова правління Луганського обласного науково-медичного товариства патофізіологів.

Був членом Вченої ради при МОЗ УРСР (1959–1967), членом ради із захисту дисертацій при Донецькому медичному інституті (1967–1972), проректором з наукової роботи Луганського медичного інституту на громадських засадах.

Напрямки наукової діяльності: запалення і лікування запальних процесів суглобів, хребта, спонтанний тромбоз у воротній вені, зміни функцій органів при туберкульозі, тиреотоксикозі, лептонному шоку, ефективність лікувального використання ультразвуку, ін.

Автор 55 друкованих праць, у т. ч. праці «Вплив ультразвуку на організм».

Нагороджений орденами та медалями СРСР.

Література

1. Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова : матеріали з історії університету / під ред. В. М. Мороза. – Вінниця, 1994. – Про Смика М. М. – С. 65.

2. Основные этапы и направления деятельности Винницкого медицинского института им. Н. И. Пирогова : (материалы юбилейной научной конференции ВМИ) / отв. ред. М. П. Рудюк. – Київ : Здоров'я, 1969. – Про Смика М. М. – С. 62.
3. Розвиток патофізіології в Україні / за ред. О. Мойбенка ; наук. уклад. С. Б. Французова. – Київ, 2009. – Про Смика М. М. – С. 217, 244, 256, 266–267, 289.
4. 105 років від дня народження Михайла Михайловича Смика // Імена в медицині у відгомоні часу. 2015 рік : календар знаменних та пам'ятних дат / Нац. наук. мед. б-ка України ; уклад.: С. М. Булах, Л. Є. Корнілова, М. С. Слободенюк ; наук. консультант Р. І. Павленко ; відп. за вип. Т. А. Остапенко. – Київ, 2014. – С. 20.
5. 105 років від дня народження Смика Михайла Михайловича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 7–8 : портр.

☀ **12.01. – 90 років** тому народилася **Маркова Олена Олексіївна** (12.01.1930, м. Гнівань Тиврівського р-ну, нині Вінницької обл. – 21.01.2000, м. Тернопіль), патофізіолог, доктор медичних наук (1968), професор (1970).

Закінчила Вінницький медичний інститут (1954).

З 1957 р. працювала у Тернопільській медичній академії: завідувач (1975–1996), професор кафедри патофізіології (1996–2000). Очолювала тернопільську школу патофізіологів.

Наукові дослідження: функціональний стан регуляторних систем і передавання нервових імпульсів при кисневому голодуванні, міокардіодистрофії, гіпокінезії, ожирінні. Вдосконалила і впровадила метод лікування ожиріння за допомогою інтрагастрального введення кисневої піни.

Автор понад 190 наукових праць, у т. ч. книг «Лікування ожиріння» (1986), «Як запобігти ожирінню» (1993); 3 авторських свідоцтв на винаходи.

Заслужений діяч науки і техніки України (1997).

Література

1. Дем'янова І. Маркова Олена Олексіївна / І. Дем'янова, В. Файфура // Тернопільський енциклопедичний словник : в 3-х т. / гол. ред. колегії Геннадій Яворський. – Тернопіль : Збруч, 2005. – Т. 2. : К-О. – С. 461.
2. Нашій академії – 40 : [корифеї Тернопіл. держ. мед. акад. відповідають на запитання, у т. ч. О. О. Маркова] // Медична академія. – 1997. – № 1. – С. 2–4.
3. Олена Олексіївна Маркова : [некролог] // Медична академія. – 2000. – № 1. – С. 6.
4. Олена Олексіївна Маркова: до 80-річчя з дня народження // Медична гідрологія та реабілітація. – 2010. – Т. 8, № 1. – С. 98–99.
5. Файфура В. В. Маркова Олена Олексіївна / В. В. Файфура // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2018. – Т. 19 : Малиш-Медицина. – С. 244 : портр.
6. Хара М. Життя – для науки : [80 років з дня народж. О. Маркової] / М. Хара, В. Файфура, Ю. Бондаренко // Медична академія. – 2010. – 25 лют. – С. 6.

☀ **14.01 – 100 років тому народилася Козир Ніна Миколаївна** (14.01.1920, с. Азарово Масальського р-ну, нині Калузької обл., РФ – ?), анатом, доктор медичних наук (1971), професор (1972).

Закінчила медичне училище у Москві (1937), Туркменський державний медичний інститут в Ашгабаті (1942).

Працювала фельдшером метрополітену, фельдшером (1937–1939), лікарем-хірургом (1942–1944) залізничної поліклініки в Ашгабаті. Асистент кафедри шпитальної

хірургії Туркменського державного медичного інституту (1944–1945). Ординатор Крижопільської районної лікарні (1946), завідувач лікарською дільницею в с. Ситківці (1947–1949), ординатор Могилів-Подільської районної лікарні на Вінниччині (1949–1953).

Асистент (1953–1961), доцент (1961–1967), в. о. завідувача (1967–1968), завідувач (1968–1970) кафедри нормальної анатомії Вінницького медичного інституту. З 1970 р. – в Одеському медичному інституті: професор кафедри нормальної анатомії (1971–2003).

Наукові дослідження: морфологія підшлункової і кровообіг вилочкової залоз людини та тварин.

Учасниця Другої світової війни. Нагороджена медаллю «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.». У 2005 р. Козир Н. М. була призначена стипендія Президента України.

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 722, арк. 273–347.
2. Білявський О. І. Козир Ніна Миколаївна / О. Білявський // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2013. – Т. 13 : Київ-Кок. – С. 649 : портр. – Бібліогр. в кінці ст.
3. Комісаренко С. Скромна чарівність інтелігентності / С. Комісаренко // Одеські вісті. – 2010. – 23 січ.
4. 95 років від дня народження Козир Ніни Миколаївни // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 8–9 : портр.
5. 95 років від дня народження Козир Ніни Миколаївни // Імена в медицині у відгомоні часу. 2015 рік : календар знаменних та пам'ятних дат / Нац. наук. мед. б-ка України ; уклад.: С. М. Булах, Л. Є. Корнілова, М. С. Слободенюк ; наук. консультант Р. І. Павленко ; відп. за вип. Т. А. Остапенко. – Київ, 2014. – С. 21.

☀ **22.01 – 105 років** тому народився **Капустян Григорій Якович** (22.01.1915, с. Погоріле Теплицького р-ну Вінницької обл. – 1999), педіатр, організатор охорони здоров'я.

Закінчив Кам'янець-Подільський фельдшерсько-акушерський технікум (1937), вступив до Вінницького медичного інституту. З початком Другої світової війни пішов на фронт. У 1947 р. закінчив навчання у Львівському медичному інституті.

Працював дитячим лікарем у селищі Калинівка, нині місто Вінницької обл. З 1951 р. працював у м. Вінниця: очолював дитячий ревматологічний санаторій, з 1952 р. – 2-гу дитячу міську лікарню. Був одним із ініціаторів створення дитячої обласної лікарні у місті, яка відкрилася в 1960 р. і стала школою передового досвіду. Сюди приїздили лікарі майже з усіх країн і континентів світу. На базі лікарні розмістилася кафедра дитячих хвороб Вінницького медичного інституту, нині ВНМУ ім. М. І. Пирогова. Працював дитячим лікарем до 1979 р., був персональним пенсіонером.

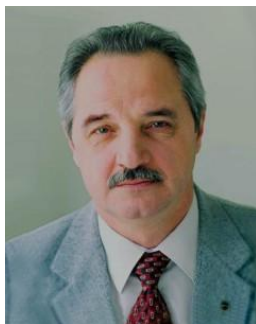
Нагороджений численними державними нагородами. Заслужений лікар УРСР (1963).

Література

1. Григорій Капустян // Голяченко О. М. Григорій Капустян / О. М. Голяченко // Лікарі Вінниччини / О. М. Голяченко. – Тернопіль, 1999. – С. 56–58 : портр.
2. Дитячий лікар Григорій Капустян / Голяченко О. Лікарі Вінниччини. / О. Голяченко. – Ч. 2. – [Чортків], 1995. – С. 5–6.
3. 100 років від дня народження Григорія Яковича Капустяна // Імена в медицині у відгомоні часу. 2015 рік : календар знаменних та пам'ятних дат / Нац. наук. мед. б-ка України ; уклад.: С. М. Булах, Л. Є. Корнілова, М. С. Слободенюк ; наук. консультант Р. І. Павленко ; відп. за вип. Т. А. Остапенко. – Київ, 2014. – С. 23.

4. 100 років від дня народження Григорія Яковича Капустяна
// Календар медичних дат та лікарів-ювілярів на 2015 рік /
Вінниц. обл. наук. мед. б-ка. – Вінниця, 2014. – С. 14 : портр.

✳ **24.01 – 65 років** тому народився **Погорілий Василь Васильович** (24.01.1955, с. Станіславчик Ставищенського р-ну Київської обл.), дитячий хірург вищої кваліфікаційної категорії, доцент (2002), доктор медичних наук (2006), професор (2007).

Закінчив Уманське медичне училище (1974), педіатричний факультет Вінницького медичного інституту (1982).

Працював лікарем-інтерном Вінницької обласної дитячої лікарні (1982–1983), за сумісництвом старшим лаборантом (1982–1985). Асистент (1985–2001), доцент (2001–2006), завідувач (2006–2015) кафедри дитячої хірургії ВНМУ ім. М. І. Пирогова. З 2009 р. – проректор з науково-педагогічної та лікувальної роботи ВНМУ ім. М. І. Пирогова. Керівник дитячої хірургічної клініки університету. Член атестаційної комісії при Департаменті охорони здоров'я Вінницької обласної держадміністрації.

Володіє всім спектром оперативних втручань у дітей. Широко втілює в роботу дитячої хірургії профілактичний напрямок. Досконало володіє технікою оперативного втручання при перитонітах, кишковій непрохідності, вроджених вадах розвитку, травмах, защемлених грижах, успішно лікує гнійно-запальні захворювання м'яких тканин та кісток при гострому гематогенному остеомієліті, флегмонах, абсцесах, ін. Виступає по телебаченню, публікує статті в обл. пресі, пропагує здоровий спосіб життя та запобігання захворюванням.

Автор та співавтор численних наукових праць, винаходів, раціоналізаторських пропозицій та науково-методичних посібників.

Нагороджений Почесною грамотою МОЗ України (1997), Грамотою Верховної Ради України «За заслуги перед Українським народом» (2015).

Література

1. Історія хірургії дитячого віку України : навч. посіб. для лікарів-інтернів / Нац. мед. акад. післядиплом. освіти ім. П. Л. Шупика МОЗ України; ред. О. К. Толстанов [та ін.]. – Тернопіль, 2012. – Про Погорілого В. В. – С. 227–229, 414.
2. Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова : матеріали з історії університету / під ред. В.М. Мороза. – Вінниця, 1994. – Про Погорілого В. В. – С. 166.
3. 60 років від дня народження Василя Васильовича Погорілого // Знаменні і пам'ятні дати Вінниччини 2015 року : хронол. довід. / уклад. О. Ю. Антонюк, Г. М. Авраменко. – Вінниця, 2014. – С. 28–29.
4. 60 років від дня народження Погорілого Василя Васильовича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 9–10 : портр.

✳ **24.01 – 125 років** тому народився **Венцовський Михайло Каспарович** (12(24).01.1895, м. Київ – 04.11.1961, м. Вінниця), акушер-гінеколог, доктор медичних наук (1941), професор (1946).

Закінчив 1-й Київський медичний інститут (1926), де відтоді й працював: доцент (1936–1941; 1942–1943), завідувач (1943–1944) кафедри акушерства та гінекології, одночасно – заступник директора з науково-навчальної роботи відкритого з дозволу окупаційної влади Київського медичного інституту; доцент Київського медичного інституту, який повернувся з евакуації (1944–1945). З 1945 р. – завідувач кафедри акушерства та гінекології Чернівецького медичного інституту, з якого був

звільнений за політичну неблагонадійність (перебував на окупованій території під час Другої світової війни); з 1948 р. – завідувач кафедри акушерства та гінекології Чкаловського медичного інституту (нині м. Оренбург, РФ). У 1950 р. був засуджений до 3-х років ув'язнення, покарання відбував до 1952 р. Реабілітований у 1953 р.

Головний акушер-гінеколог Полтавського обласного відділу охорони здоров'я (1952–1956); завідувач кафедри акушерства та гінекології Вінницького медичного інституту (1956–1961).

Автор розділів у підручнику «Оперативное акушерство» (Київ, 1936).

Наукові праці присвячені діагностиці ранніх термінів вагітності; проблемам лікування асфіксії новонароджених; перебігу вагітності і пологів у жінок, хворих на туберкульоз; вивченню злякисних пухлин матки.

Література

1. Білоус В. І. Венцковський Михайло Каспарович / В. І. Білоус, І. В. Сергета // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2005. – Т. 4 : Ве-Вог. – С. 244 : портр. – Бібліогр. в кінці ст.
2. Бойчук Т. М. Історія кафедри акушерства та гінекології Буковинського державного медичного університету / Т. М. Бойчук, О. А. Андрієць, І. Р. Ніцович // Неонатологія, хірургія та перинатальна медицина. – 2014. – Т. 4, № 2. – Про Венцковського М. К. – С. 24 : портр.
3. Венцковський Михайло Каспарович // Пішак В. П. Професори Буковинського державного медичного університету (1944–2009) / В. П. Пішак, Ю. Т. Ахтемійчук, О. І. Іващук. – Чернівці, 2009. – С. 22.
4. Венцковський Михайло Каспарович // Засновники кафедр – корифеї науки Буковинського державного медичного університету : біобібліогр. покажч. / Буковин. держ. мед. ун-т, наук. б-ка ; уклад. : Єнькова Л. Д. [та ін.]. – Чернівці : Вид-во БДМУ, 2015. – С. 22–28 : фот. – Бібліогр. в кінці ст.
5. Венцківський Михайло Каспарович і кафедра акушерства та гінекології Буковинського державного медичного

університету: [біогр. нарис] / [С. П. Польова, І. Р. Ніцович] ; М-во охорони здоров'я України, Буковин. держ. мед. ун-т. – Чернівці : Медуніверситет, 2008. – 120 с. : фот. – (Вчені Буковини). – Бібліогр.: с. 118–119.

6. 120 років від дня народження Михайла Каспаровича Венцковського // Імена в медицині у відгомоні часу. 2015 рік : календар знаменних та пам'ятних дат / Нац. наук. мед. б-ка України ; уклад.: С. М. Булах, Л. Є. Корнілова, М. С. Слободенюк ; наук. консультант Р. І. Павленко ; відп. за вип. Т. А. Остапенко. – Київ, 2014. – С. 21.
7. 125 років від дня народження Венцковського Михайла Каспаровича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 10–11 : портр.

Л
Ю
Т
И
Й

Зимовий день в університеті

Фото з сайтів: <https://bit.ly/2Q0xGh2> ;
<https://bit.ly/2tFjYss>

ЗИМА

Вкрила ковдрою пухнато,
Затрусила всі щілини,
Навалившись горбато
На хати, кущі калини,
І побігла між хатами
Вихилястими стежками.

*Випускник університету
Берко Василь Григорович*

✨ **02.02 – 100 років** тому народився **Кучеренко Олександр Євдокимович** (02.02.1920, за ін. даними 15.02.1920, с. Соснівка Погребищенського р-ну Вінницької обл. – 02.10.1991, м. Вінниця), ортопед-травматолог, доктор медичних наук (1968), професор (1969).

Закінчив з відзнакою Бердичівський медичний технікум (1938) і того самого року вступив до Вінницького медичного інституту. У 1941 р. закінчив 3-й курс Вінницького медичного інституту. Разом з іншими студентами поїхав на збирання врожаю до Житомирської обл., де його застала звістка про війну. Спроба евакуюватися була невдалою – повернувся в с. Соснівку. Мешкав на окупованій території впродовж 1941–1943 рр. Упродовж березня–грудня 1943 р. брав участь у підпільно-партизанському русі: надавав медичну допомогу пораненим та хворим. У грудні 1943 р. Погребищенським районним військкоматом був призваний до Червоної армії. У 1945 р. був поновлений у Вінницькому медичному інституті, який закінчив з відзнакою у 1947 р.

Працював асистентом кафедри шпитальної хірургії (1952–1968), завідувачем (1968–1986), професором-консультантом (1986–1989) кафедри ортопедії і травматології і військово-польової хірургії Вінницького медичного інституту; консультант Вінницької філії Українського НДІ реабілітації інвалідів (1989–1991).

Основні наукові праці присвячені дослідженню клініки, діагностики і лікування ушкоджень та захворювань суглобів кінцівок; вивченню шляхів профілактики виробничого травматизму на промислових підприємствах міста і області.

Опублікував понад 87 наукових і методичних рекомендацій. Автор книги-альбому «Медицина и живопись» (Вінниця, 1998), що вміщує опис понад 200 художніх робіт на медичну тематику; співавтор розділу в

книзі «Бальнеофизиотерапевтическое лечение больных на курорте Хмельник» (Київ, 1983). Автор кількох раціоналізаторських пропозицій та винаходів.

Відзначений дипломом 2-го ступеня Виставки досягнень народного господарства УРСР. Нагороджений орденом Червоної Зірки (1945), Вітчизняної війни 2-го ступеня (1985), медалями «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.» (1946) і «За визволення Праги» (1945), значком «Відміннику охорони здоров'я» (1971).

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 51, т. 2, арк. 26–29.
2. Архів ВНМУ, спр. № 1172, т. 2 : К-П, арк. 139–246 : фот.
3. Гальчак С. Із когорти славних : [про О. Є. Кучеренка] / С. Гальчак // Земля над Росією : краєзн. нариси / С. Гальчак. – Вінниця, 1995. – С. 111–112.
4. 95 років від дня народження Олександра Євдокимовича Кучеренка // Знаменні і пам'ятні дати Вінниччини 2015 року : хронол. довід. / уклад. О. Ю. Антонюк, Г. М. Авраменко ; ред. С. В. Лавренюк ; відп. за вип. Н. І. Морозова. – Вінниця, 2014. – С. 43–44. – Бібліогр.: в кінці ст.
5. Кучеренко Александр Евтихеевич [Електронний ресурс] // Память народа : електрон. банк документів «Подвиг народа в Великой Отечественной войне 1941-1945 гг» : [офіц. сайт М-ва оборони РФ]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2JLQyzz> (дата звернення: 30.05.2019), вільний. – Назва з титул. екрана.
6. Пам'яті товариша : [некролог] // Молодий медик. – 1991. – 18 жовт. (№ 28). – С. 2.
7. Подільський Е. Величава симфонія життя : [про О. Є. Кучеренка] / Е. Подільський // Подільська медична газета. – 2008. – 3 жовт. (№ 37). – С. 6 : фот.
8. Професору О. Є. Кучеренку – 60 років // Молодий медик. – 1980. – 29 лют. (№ 9).

✨ **03.02 – 80 років** тому народився **Салдан Йосип Романович** (03.02.1940, с. Лівчиці, нині Городоцького р-ну Львівської обл.), офтальмолог, доктор медичних наук (1991), професор (1992).

Закінчив Чернівецький медичний інститут з відзнакою (1962). Працював офтальмологом Миколаївської центральної лікарні (1962–1965). Аспірант, клінічний ординатор (1965–1969), ординатор (1969–1970), молодший науковий співробітник (1970–1972) НДІ очних хвороб і тканинної терапії імені В. П. Філатова. Лікар-консультант в Республіці Афганістан (1972–1975). Молодший науковий співробітник (1975–1978), старший науковий співробітник (1978–1988) Одеського НДІ очних хвороб і тканинної терапії ім. В. П. Філатова. Завідувач (1988–2016), з 2016 р. – професор кафедри очних хвороб ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Новатор із застосування нових методик в офтальмохірургії. Вперше у Вінницькій області в 1989 р. впровадив в клінічну практику імплантацію штучних кришталіків, нові оперативні втручання при глаукомі та лазерні технології для лікування офтальмопатології.

Автор понад 200 наукових праць, понад 30 раціоналізаторських пропозицій та 30 авторських свідоцтв на патенти. За винахідницьку діяльність нагороджений Дипломом виставки досягнень народного господарства УРСР. Відмінник охорони здоров'я.

Академік АН прикладної радіоелектроніки (2015). Член редколегій чотирьох всеукраїнських медичних журналів, член Київської спеціалізованої вченої ради по захисту дисертацій, член міжнародного офтальмохірургічного товариства та Асоціації офтальмологів України. Очільник Вінницького обласного товариства офтальмологів.

Література

1. В ім'я прозріння : біобібліогр. покажч. до 70-річчя Салдана Йосипа Романовича / ВНМУ ім. М. І. Пирогова, наукова бібліотека ; уклад.: Л. В. Сухарєва, Н. М. Кравчук ; відп. за вип. Л. І. Шпукал. – Вінниця, 2010. – 40 с. : іл. – (Вчені нашого університету).
2. Видатні уродженці села Лівчиці : [у т. ч. Салдан Йосип Романович] [Електронний ресурс] // Гніздичів : [сайт селища]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <https://bit.ly/2tFOfHD> (дата звернення: 12.12.2019), вільний. – Назва з титул. екрана.
3. К 70-летию профессора Иосифа Романовича Салдана // Офтальмологічний журнал. – 2010. – № 2. – С. 95–96.
4. Олександров Р. Міжнародне визнання Йосипа Салдана / Р. Олександров // Вінницька газета.–1998. – 3 верес.
5. Подільський Е. Стежкою від дороги Філатова / Е. Подільський // Вінниччина медична. – 2011. – Черв. (№ 8/9). – С. 18.
6. Пустіва В. В ім'я прозріння / В. Пустіва // Вінницька газета. – 1993. – 11 черв.
7. 75 років від дня народження Йосипа Романовича Салдана // Знаменні і пам'ятні дати Вінниччини 2015 року : хронол. довід. / уклад. О. Ю. Антонюк, Г. М. Авраменко. – Вінниця, 2014. – С. 38–39. – Бібліогр.: в кінці ст.
8. 75 років від дня народження Салдана Йосипа Романовича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 12–13 : портр. – Бібліогр.: в кінці ст.
9. Степаненко А. Думи і мрії професора Салдана / А. Степаненко // Вінницька газета. – 1998. – 21 берез.
10. Теклюк В. Світло очей професора Салдана / В. Теклюк // Подолія. – 1996. – 1 серп.

☀ **09.02 – 60 років** тому народилася **Фіщук Оксана Олексіївна** (09.02.1960, смт Тростянець Вінницької обл.), дитячий ендокринолог вищої кваліфікаційної категорії, доцент (2002).

Закінчила Вінницький медичний інститут (1982).

З 1985 р. – асистент, з 2001 р. – доцент кафедри ендокринології з курсом післядипломної освіти ВНМУ ім. М. І. Пирогова. З 2000 р. – головний

дитячий ендокринолог Вінницької обл. Виконує значний обсяг лікувально-профілактичної роботи на базі Вінницького обласного клінічного високоспеціалізованого ендокринологічного диспансеру.

За її ініціативи у Вінницькому обласному ендокринологічному диспансері вперше в Україні відкрито «Школу хворих на цукровий діабет» для дітей області, впроваджено систему постійного моніторингу глікемії в крові, впроваджена інсулінотерапія за допомогою інсулінових помп. Бере активну участь в громадській організації дітей, хворих на цукрових діабет «Діа-діти». Член правління громадської організації «Вінницька обласна асоціація громадян хворих цукровим діабетом «Благовіст». Член лікарської ради фонду «Від серця до серця».

Автор численних наукових праць.

Удостоєна Подяки Всеукраїнської асоціації хворих на цукровий діабет. Нагороджена Почесними грамотами Департаменту охорони здоров'я Вінницької облдержадміністрації (2012, 2015, 2018), Грамотою ВНМУ ім. М. І. Пирогова (2010).

Література

1. Вернигородський В. С. До 50-річчя від дня народження Фіщук Оксани Олексіївни / В. С. Вернигородський // Міжнародний ендокринологічний журнал. – 2010. – № 1. – С.113–114.

✳ **13.02 – 80 років** тому народився **Голяченко Олександр Макарович** (13.02.1940, с. Малі Горошки, нині у складі м. Володарськ-Волинський Житомирської обл.), доктор медичних наук (1980), професор (1987).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1963), де й працював упродовж 1966–1972 рр. Працював лікарем (1972–1983). Завідувач (1983–2003), професор (з 2003) кафедри соціальної медицини та організації охорони здоров'я з курсом історії медицини Тернопільської медичної академії ім. М. І. Горбачевського. У 2014 р. очолив навчально-науковий інститут медико-біологічних проблем ДВМЗ «Тернопільський державний медичний університет ім. І. Я. Горбачевського МОЗ України».

Досліджував історію медицини та охорони здоров'я Вінниччини. Сформулював основні засади організації медичної допомоги сільському населенню України та охорони здоров'я в Україні за умов ринкової економіки та реформування системи охорони здоров'я в Україні.

Література

1. Гайдук В. Олександр Макарович Голяченко: життєвий шлях на зустріч до людей / В. Гайдук // Наука і суспільство. – 2017. – № 9/10. – С. 38–44
2. Ганіткевич Я. Історія української медицини в датах та іменах / Я. Ганіткевич. – Львів, 2004. – Про Голяченка О. М. – С. 193, 208, 212, 318.
3. Голяченко Олександр Макарович (до 70-річчя від дня народження) // Вісник соціальної гігієни та організації охорони здоров'я України. – 2010. – № 1. – С. 90–91.
4. Голяченко Олександр Макарович (до 75-річчя від дня народження) // Вісник соціальної гігієни та організації охорони здоров'я України. – 2015. – № 3. – С. 61–62.

5. Олександр Макарович Голяченко : (до 70-річчя від дня народження і 45-річчя наукової діяльності) // Україна. Здоров'я нації. – 2010. – № 1. – С. 100–101.
6. 75 років від дня народження Голяченка Олександра Макаровича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 13–14 : портр. – Бібліогр.: в кінці ст.
7. 75 років від дня народження Олександра Макаровича Голяченка // Знаменні і пам'ятні дати Вінниччини 2015 року : хронол. довід. / уклад. О. Ю. Антонюк, Г. М. Авраменко. – Вінниця, 2014. – С. 41. – Бібліогр.: в кінці ст.
8. 75 років від дня народження Олександра Макаровича Голяченка // Імена в медицині у відгомоні часу. 2015 рік : календар знаменних та пам'ятних дат / Нац. наук. мед. б-ка України ; уклад.: С. М. Булах, Л. Є. Корнілова, М. С. Слободенюк ; наук. консультант Р. І. Павленко ; відп. за вип. Т. А. Остапенко. – Київ, 2014. – С. 28.
9. Хоменко К. Д. Голяченко Олександр Макарович / К. Д. Хоменко // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2006. – Т. 6 : Го-Гю. – С. 126 : портр. – Бібліогр. в кінці ст.

✱ **23.02 – 100 років** тому народився **Шаров Борис Володимирович** (23.02.1920, м. Ніколаєвськ, Сталінградської, нині Волгоградської обл. РФ – ?), психіатр, кандидат медичних наук (1954), доцент (1960).

Закінчив Київський медичний інститут (1948). Працював лікарем-психіатром Київської психіатричної лікарні (1948–1949). Клінічний ординатор (1949–1952), асистент (1953–1959), в. о. доцента (1959–1960) кафедри психіатрії Київського медичного інституту. Доцент, завідувач кафедри психіатрії Вінницького медичного інституту (1960–1963). Впродовж 1963–1964 рр. перейшов до Чернівецького медичного інституту (нині), де упродовж року (до 1964 р.) очолював кафедру психіатрії. У 1954 р. захистив кандидатську дисертацію на тему:

«Електроцеребрографічні дослідження при циркулярному (маніакально-депресивному) психозі».

Напрями наукових досліджень: електроенцефалографічні дослідження в діагностиці психічних захворювань; електрична активність головного мозку при різних психічних захворюваннях; діагностики та лікування циркулярного (маніакально-депресивного) психозу.

Під час 2-ї світової війни – член підпільної комсомольської групи Ленінського району м. Київ (січень 1942 р. – листопад 1943 р.). Нагороджений медаллю «Партизану Вітчизняної війни» 1-го ступеня та ін. державними нагородами.

Література

1. Архів ВНМУ, спр. 401, т. 2, арк. 362–395.
2. Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова : матеріали з історії університету / під ред. В. М. Мороза. – Вінниця, 1994. – Про Шарова Б. В. – С. 172.

✳ **24.02 – 140 років** тому народився **Азлецький Володимир Олександрович** (24.02.1880, м. Баку – ?), курортолог, терапевт.

Закінчив з відзнакою Ленінградську військово-медичну академію (1903). Служив військовим лікарем 59-го піхотного Люблінського полку в м. Одеса, де одночасно працював експертом в терапевтичній клініці (1903–1906). Згодом служив на фронті – в Манчжурії, де був поранений і захворів на черевний тиф. Працював завідувачем лікарні Тирлянського заводу на Уралі (Башкирська АРСР) (1907–1911), завідувачем лікарні Червоного Хреста в П'ятигорську (1912–1914). Консультант (1914–1919), згодом головний лікар Оренбурзького військового шпиталю. У 1919 р. після перенесеного висипного і поворотного тифу евакуювався в м. Іркутськ. Після взяття міста революційними військами був призначений начальником санчастини народно-

революційної Армії (1920), а після демобілізації – головним лікарем санаторію «Усолье». Асистент госпітальної терапевтичної клініки медичного факультету Іркутського державного університету (1921–1926). Доцент кафедри бальнеології і фізичних методів лікування (1926–1927). Упродовж 1927–1933 рр. – головний лікар курорту в м. Ейськ. Головний лікар Железноводського курорту (1933–1934).

У 1934 р. був обраний за конкурсом на посаду директора П'ятигорської клініки Державного бальнеологічного інституту. Доцент, завідувач кафедри Державного бальнеологічного інституту (м. П'ятигорськ, 1934–1941).

Завідувач кафедри шпитальної терапії (1944–1945), завідувач кафедри факультетської терапії (1944–1950) Вінницького медичного інституту.

Напрямки наукової діяльності: бальнеологія, діагностика і терапія внутрішніх захворювань.

Учасник Другої світової війни. Голова Вінницького обласного медичного товариства (1945–1946).

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 86, т. 1 : А-Л, арк. 1 – 31.
2. Семенов Б. Н. Курортолог В. А. Азлецкий (125 лет со дня рождения) / Б. Н. Семенов, А. Н. Глухов // Вопросы курортологии, физиотерапии и лечебной физкультуры. – 2005. – № 6. – С. 35–39.
3. 135 років від дня народження Азлецького Володимира Олександровича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 12–13.
4. 135 років від дня народження Володимира Олександровича Азлецького // Імена в медицині у відгомоні часу. 2015 рік : календар знаменних та пам'ятних дат / Нац. наук. мед. б-ка України ; уклад.: С. М. Булах, Л. Є. Корнілова, М. С. Слободенюк ; наук. консультант Р. І. Павленко ; відп. за вип. Т. А. Остапенко. – Київ, 2014. – С. 31.

б
е
р
е
з
е
н
ь

Лекція в актовій залі університету

Фото з сайтів: <https://bit.ly/391uF8N> ;
<https://bit.ly/35PEO6v>

В марте снова вернется весна,
В марте стужа нас всех покинет.
Может, в марте опять мечта
С головой на тебя нахлынет.
И как серые, нежные сны,
Растревожит тебя, твои чувства.
И опять среди тишины
Тебе будет немножко грустно.
Оттого, что ушли холода,
Оттого, что метель убежала,
Оттого, что тебя тогда
Чья-то ласка всю, всю согревала.
Окунувшись в ушедшую былль,
И в такую, что сердце сжалось.
А мечта? Как пустая бутылль,
Где-то там, в снегах потерялась.

професор університету

Жученко Сергій Павлович

☀ **02.03 – 95 років** тому народився **Чепкий Леонард Петрович** (02.03.1925, с. Мар'янівка Гайсинського р-ну Вінницької обл. – 13.09.2019, м. Київ) доктор медичних наук (1963), професор (1965).

Народився у вчительській родині. Закінчив середню школу у м. Вінниця. Упродовж 1940–1941 рр. навчався у Вінницькому медичному інституті, у балетній студії, заочно – на фізико-математичному факультеті педагогічного інституту. Після закінчення балетної студії був солістом Вінницького театру опери і балету. Виступав у виставах «Лебедине озеро», «Бахчисарайський фонтан», «Дон Кіхот», ін.

Упродовж 1942–1943 рр. перебував на тимчасово окупованій території у м. Вінниці. На фронтах Другої світової війни – з 1944 р. Брав участь у боях за Вінницю, Карпати, Польщу, Чехословаччину. Був поранений. Після демобілізації продовжив навчання у Львівському державному медичному інституті, який закінчив з відзнакою (1950).

Працював науковим співробітником Київського інституту нейрохірургії (1950–1955), асистентом кафедри госпітальної хірургії Дніпропетровського медичного інституту (1955–1962). В 1962 р. захистив докторську дисертацію на тему «Знеболювання в хірургії щитоподібної залози» і став першим в Україні професором-анестезіологом. Працював завідувачем відділу анестезіології Київського інституту туберкульозу і грудної хірургії (1962–1974), завідувачем кафедри анестезіології та реаніматології Київського медичного інституту (1974–1991). З 1992 р. – професор кафедри анестезіології та інтенсивної терапії (до 2004 р. – кафедри анестезіології, реаніматології та медицини катастроф) Національного медичного університету ім. О. О. Богомольця та провідний

науковий співробітник Інституту нейрохірургії ім. А. П. Ромоданова АМН України.

Автор понад 500 наукових праць, у т.ч. 35 монографій, підручників та посібників.

Член редакційних рад журналів «Український нейрохірургічний журнал», «Біль, знеболювання і інтенсивна терапія», багато років був заступником Голови Правління Української спілки анестезіологів-реаніматологів.

Заслужений діяч науки і техніки України (1996). Лауреат Державної премії УРСР (1989), лауреат премії АМНУ (2005) за найкращі підручники з анестезіології українською мовою. З 2005 р. отримував стипендію Президента України.

Нагороджений орденами Червоної Зірки (1945), Вітчизняної війни 2-го ступеня (1985), медалями «За бойові заслуги» (1944), Почесною грамотою Верховної Ради України, Лауреат Державної премії УРСР (1989).

Література

1. Леонард Петрович Чепкий (до 90-річного ювілею) // Біль, знеболювання і інтенсивна терапія. – 2015. – № 1. – С. 81–82.
2. Леонард Петрович Чепкий (до 85-річного ювілею) // Медична наука України. – 2010. – № 1. – С. 266. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvnm_u_2010_1_49.
3. Цимбалюк В. І. Завжди в строю: до 90-річчя з дня народження професора Чепкого Леонарда Петровича / В. І. Цимбалюк // Український нейрохірургічний журнал. – 2015. – № 2. – С. 89–91.
4. Чепкий Леонард Петрович [Електронний ресурс] // Память народа : електрон. банк документів «Подвиг народа в Великой Отечественной войне 1941-1945 гг» : [офіц. сайт М-ва оборони РФ]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2VfCV1Q> (дата звернення: 06.05.2019), вільний. – Назва з титул. екрана.

☀ **02.03 – 60 років** тому народився **Кваша Володимир Петрович** (05.03.1960, с. Рижани Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.), ортопед-травматолог, доктор медичних наук (2007).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1982). Працював лікарем. Упродовж 1987–1995 рр. – в Інституті травматології та ортопедії АМНУ: з 1992 р. – старший науковий співробітник; з 1996 р. – у Національному медичному університеті (обидва – м. Київ): з 2004 р. – доцент кафедри травматології та ортопедії.

Вивчає проблеми діагностики й лікування дегенеративно-дистрофічних та травматичних уражень опорно-рухового апарату, неспецифічних захворювань суглобів.

Література

1. Бур'янов О. А. Кваша Володимир Петрович / О. А. Бур'янов // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2012. – Т. 12 : Кал-Киї. – С. 560 : фот. – Бібліогр.: в кінці ст.

☀ **14.03 – 80 років** тому народився **Жученко Сергій Павлович** (14.03.1940, м. Вінниця – 04.09.2007, м. Вінниця), хірург, доцент (1983), доктор медичних наук (1991), професор (1992).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1968). Працював лікарем. В. о. асистента (1971–1973), асистент кафедри оперативної хірургії і топографічної анатомії (1973–1977), асистент (1977–1981), доцент (1981–1982) кафедри загальної хірургії, доцент кафедри хірургії педіатричного факультету (1982–1992), проректор з навчальної роботи (1988–2007), професор кафедри загальної хірургії ВНМУ ім. М. І. Пирогова (1992–2007).

Автор численних наукових праць.

Напрямки наукових досліджень: морфофункціональні, експериментальні та математичні дослідження з проблем патології органів шлунково-кишкового тракту.

Член Міжнародної академії інтегративної антропології та Академії медико-технічних наук України.

Нагороджений знаками «Заслужений винахідник СРСР» (1981), «Відмінник охорони здоров'я» (1984). Заслужений винахідник України (2005).

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 3214, 82 арк.
2. Бібліографія вчених академії медико-технічних наук України : (хронологічний показчик друкованих праць за період з 1990 по 2003 рік). – Хмельницький ; Вінниця, 2003. – Про Жученка С. П. – С. 123–138.
3. Жученко Сергій Павлович : (до 60-річчя від дня народж.) : бібліогр. показч. праць : / уклад. Л. Шпукал ; наук. б-ка, ВДМУ ім. М. І. Пирогова. – Вінниця, 2000. – 32 с.
4. Пам'яті колеги : [пішов з життя проф. С. П. Жученко] // Молодий медик. – 2007. – Жовт. (№ 7). – С. 7 : фот. ; Вінниччина. – 2007. – 7 верес. – С. 1.
5. Процек О. Г. Жученко Сергій Павлович / О. Г. Процек // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2009. – Т. 9 : Е-Ж. – С. 705 : портр. – Бібліогр. в кінці ст.
6. 75 років від дня народження Сергія Павловича Жученка // Імена в медицині у відгомоні часу. 2015 рік : календар знаменних та пам'ятних дат / Нац. наук. мед. б-ка України ; уклад.: С. М. Булах, Л. Є. Корнілова, М. С. Слободенюк ; наук. консультант Р. І. Павленко ; відп. за вип. Т. А. Остапенко. – Київ, 2014. – С. 35.
7. 75 років від дня народження Сергія Павловича Жученка // Знаменні і пам'ятні дати Вінниччини 2015 року : хронол. довід. / уклад. О. Ю. Антонюк, Г. М. Авраменко. – Вінниця, 2014. – С. 76. – Бібліогр.: в кінці ст.
8. 75 років від дня народження Жученка Сергія Павловича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 14–15 : портр.

☀ **16.03 – 100 років** тому народився **Гоменюк Іван Прокопович** (16.03.1920, с.Серби, нині с. Гонтівка Чернівецького р-ну Вінницької обл. – 21.06.1993, м. Вінниця), акушер-гінеколог, доцент (1967), доктор медичних наук (1972), професор (1974).

Закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут (1951), де відтоді й працював: клінічний ординатор (1951–1952), асистент (1952–1967), доцент (1967–1972), завідувач (1972–1988), професор (1988–1993) кафедри акушерства і гінекології педіатричного факультету. Заступник декана (1971–1972), декан педіатричного факультету (1972–1984).

Наукові дослідження: зниження рівня поширеності перинатальної патології та пізнього гестозу в робітниць промислового виробництва; діагностики і лікування міхурового заносу та хоріонепітеліоми, гіпотрофії плода.

Учасник Другої світової війни. Нагороджений двома орденами Вітчизняної війни 2-го ступеня (двічі у 1945 р.), Вітчизняної війни 1-го ступеня (1985), Червоної Зірки (1943), медалями «За оборону Сталінграда» (1943), «За звільнення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.» (1945). Отримав низку подяк від Верховного Головнокомандувача. Був нагороджений іншими державними нагородами, у т. ч. знаками «Відмінник охорони здоров'я» (1979), «Вища школа СРСР. За відмінні успіхи у роботі» (1981).

Література

1. Архів ВНМУ, спр. 90, арк. 450–463.
2. Архів ВНМУ, спр. № 1236, т. 2, : Б–І, арк. 168–268.
3. Гайструк О. М. Гоменюк Іван Прокопович / О. М. Гайструк // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2006. – Т. 6 : Го–Гю. – С. 129 : фот. – Бібліогр.: в кінці ст.

4. 95 років від дня народження Гоменюка Івана Прокоповича // Знаменні і пам'ятні дати Вінниччини 2015 року : хронол. довід. / уклад. О. Ю. Антонюк, Г. М. Авраменко. – Вінниця, 2014. – С. 15–16. – Бібліогр.: в кінці ст.
5. 95 років від дня народження Гоменюка Івана Прокоповича // Імена в медицині у відгомоні часу. 2015 рік : календар знаменних та пам'ятних дат / Нац. наук. мед. б-ка України ; уклад.: С. М. Булах, Л. Є. Корнілова, М. С. Слободенюк ; наук. консультант Р. І. Павленко ; відп. за вип. Т. А. Остапенко. – Київ, 2014. – С. 36.
6. Гоменюк І. З фронтового щоденника : [спогади І. Гоменюка про участь у боях на фронтах Другої світ. війни] / І. Гоменюк // Молодий медик. – 1971. – 24 груд. (№ 43). – С. 2.
7. Гоменюк І. П. Розповідь ветерана : [спогади проф. Вінниц. мед. ін-ту І. П. Гоменюка] / І. П. Гоменюк // Молодий медик. – 1992. – 28 лют. (№ 8). – С. 1.
8. 75 років від дня народження Гоменюка Івана Прокоповича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 15–16.

☀ **22.03 – 120 років** тому народився **Скіпін Георгій Васильович** (09(22).03.1900 – 06.06.1964), фізіолог, доктор медичних наук, професор, член-кореспондент АПН РРСФР (1953).

Закінчив Військово-медичну академію. Працював під керівництвом академіка І. П. Павлова (1923–1934). Завідувач кафедри нормальної фізіології Вінницького медичного інституту (1937–1941). З 1952 р. – завідувач лабораторією рухових рефлексів Інституту вищої нервової діяльності АН СРСР (м. Москва).

Наукові дослідження в галузі вищої нервової діяльності.

Література

1. Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова : матеріали з історії університету / під

- ред. В. М. Мороза. – Вінниця, 1994. – Про Скіпіна Г. В. – С. 44.
2. Основные этапы и направления деятельности Винницкого медицинского института им. Н. И. Пирогова : (материалы юбилейной научной конференции ВМИ) / отв. ред. М. П. Рудюк. – Київ : Здоров'я, 1969. – О Скипине Г. В. – С. 60.
 3. 115 років від дня народження Георгія Васильовича Скіпіна // Імена в медицині у відгомоні часу. 2015 рік : календар знаменних та пам'ятних дат / Нац. наук. мед. б-ка України ; уклад.: С. М. Булах, Л. Є. Корнілова, М. С. Слободенюк ; наук. консультант Р. І. Павленко ; відп. за вип. Т. А. Остапенко. – Київ, 2014. – С. 34.
 4. 115 років від дня народження Скіпіна Георгія Васильовича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 16. – Бібліогр.: в кінці ст.

✿ **24.03 – 75 років** тому народився **Желіба Микола Дмитрович** (24.03.1945, с. Бережівка Ічнянського р-ну Чернігівської обл.), хірург вищої кваліфікаційної категорії, доцент (1988), доктор медичних наук (2002), професор (2003).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1972). Працював лікарем. З 1979 р. – у ВНМУ ім. М. І. Пирогова: асистент (1979–1987), доцент (1987–1993), в. о. завідувача (1993–1995), завідувач (1995–2016), з 2016 р. – професор кафедри загальної хірургії ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Автор численних наукових праць, авторських свідоцтв на винаходи та раціоналізаторські пропозиції в галузі хірургії. Співавтор підручників «Загальна хірургія» (1999), «Хірургія» (2004; обидва – Київ), «Хірургія» (Дніпропетровськ, 2006).

Напрямки наукової діяльності: патологія товстої кишки, позапечінкових жовчних проток, гострі гнійно-запальні процеси м'яких тканин, проблеми лікування термічних травм. Створив нові лікарські засоби для лікування гнійної патології.

Член правління асоціації хірургів Вінницької області, спеціалізованої вченої ради Д.05.600.01 – хірургія, апробаційної ради хірургічних дисциплін.

Нагороджений Почесними грамотами ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Література

1. Желіба М. Микола Желіба: «Від майстерності хірурга залежить доля людини»: [бесіда з проф., зав. кафедри загальної хірургії ВНМУ ім. М. І. Пирогова М. Д. Желібою] / М. Желіба ; спілкувалась В. Родінкова // Молодий медик. – 2010. – Квіт. (№ 3). – С. 6
2. Желіба Микола Дмитрович (до 60-річчя з дня народження) // Вісник Вінницького національного медичного університету. – 2005. – Т. 9, № 1. – С. 186.
3. Процек О. Г. Желіба Микола Дмитрович / О. Г. Процек // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2009. – Т. 9 : Е-Ж. – С. 534 : портр. – Бібліогр. в кінці ст.
4. 70 років від дня народження Желіби Миколи Дмитровича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 17. – Бібліогр.: в кінці ст.

☀ **24.03 – 60 років** тому (1960) побачив світ перший номер газети колективу ВНМУ ім. М. І. Пирогова «**Молодий медик**», першим редактором якого був професор Я. В. Пішель. Згідно з вимогами того часу газета висвітлювала не лише інститутське життя, а й інформацію про життя країни та області. У 1967 р. на Всесоюзному конкурсі-огляді

багатотиражних видань медичних та фармацевтичних закладів вищої освіти газета «Молодий медик» зайняла третє призове місце.

Література

1. Коваль В. Нашій газеті – 20 років / В. Коваль // Молодий медик. – 1980. – 28 берез. (№ 13). – С. 1.
2. Коваль В. Нашій газеті – 30 років / В. Коваль // Молодий медик. – 1990. – 23 берез. (№ 11). – С. 1.
3. Коваль В. Гортаючи редакційний архів : [про створення і перший випуск газ. «Молодий медик»] / В. Коваль // Молодий медик. – 1983. – 17 черв. (№ 23). – С. 1.
4. Недорізанюк О. Згадуючи минуле : [газ. «Молодий медик» – 30 років] / О. Недорізанюк // Молодий медик. – 1990. – 23 берез. (№ 11). – С. 1.
5. Родінкова В. «Молодому медику» – 55! : [24 берез. 1960 р. побачив світ перший номер газ. колективу ВНМУ «Молодий медик»] / В. Родінкова, Л. П. Смольський, О. В. Солейко // Молодий медик. – 2015. – Берез. (№ 1). – С. 3–5 : фот.
6. Пішель Я. «Молодому медику» виповнилось 45 : історію народження газети відновив її перший редактор / Я. Пішель // Молодий медик. – 2006. – Січ. (№ 1). – С. 5.
7. Пішель Я. Пам'ятні перші кроки : [газ. «Молодий медик» – 30 років] / Я. Пішель // Молодий медик. – 1990. – 23 берез. (№ 11). – С. 1.

☀ **28.03 – 120 років** тому народився **Кононенко Іларіон Пилипович** (15(28).03.1900, с. Стехівка, нині с. Грабінівка Полтавського р-ну Полтавської обл. – 22.02.1972, м. Харків), невролог.

У 1935 р. закінчив Харківський психоневрологічний інститут.

Працював завідувачем Полтавського (1935–1936) та Вінницького (1936–1938) міських відділів охорони здоров'я. Упродовж 1938–1941 рр. – директор Вінницького державного медичного інституту, де викладав

неврологію. Учасник Другої світової війни. З 1942 р. – директор Івановського медичного інституту. Нарком охорони здоров'я УРСР (1944–1946), міністр охорони здоров'я УРСР (1946–1947). І. П. Кононенко повністю присвятив себе цій діяльності, займаючись відродженням системи охорони здоров'я, відбудовою лікувальних закладів, розгортанням евакуаційних шпиталів на території України.

З 1947 р. – директор нервової клініки Львівського медичного інституту, з 1949 р. – директор Харківського медичного інституту. За ініціативи Кононенка в 1953 р. у Харківській обласній клінічній лікарні відкрили клініку дитячої неврології, у створенні якої він брав найактивнішу участь. У лабораторії кафедри дитячої неврології, де працював вчений, створювалися нові лікувальні препарати (водні та олійні розчини, настоянки), активно використовувалися продукти бджільництва. З ініціативи й за участю І. П. Кононенка з бджолоїної отрути було виготовлено препарат «Мелісін», який у подальшому Міністерство охорони здоров'я УРСР затвердило як ефективний засіб лікування багатьох нервових захворювань. У 1958 р. з науковим повідомленням про проведену роботу вчений виступив на V Міжнародному конгресі з бджільництва в Римі.

Багато сил і часу Іларіон Пилипович віддавав державним і громадським справам, гідно виконуючи обов'язки депутата Верховної та міської рад, а також члена правління Харківського наукового медичного товариства та правління Товариства невропатологів і психіатрів України.

Нагороджений орденом Червоної Зірки (1942), медалями.

Література

1. Давидюк А. Доля ректорів Вінницького медуніверситету довоєнних років (1934–1941 рр.) / А. Давидюк // Тези доповідей і повідомлень вісімнадцятої Вінницької обл.

- іст.-краєзн. конф., 3 лют. 1988 р., Вінниця. – Вінниця, 1998. – С. 80.
2. ДАВО, ф. Р-6023, оп. 4, спр. 7758, арк. 219, 219 (зворот).
 3. Лісовий В. М. Кононенко Іларіон Пилипович (1900–1972) / В. М. Лісовий, Ж. М. Перцева // Видатні вихованці Харківської вищої медичної школи : біобібліогр. довідник / за заг. ред. В. М. Лісового. – Харків : ХНМУ, 2010. – С. 96–97 : фот.
 4. Перцева Ж. М. Кононенко Іларіон Пилипович / Ж. М. Перцева // Історія Харківського державного медичного університету. 200 років. – Харків, 2005. – С. 732–733.
 5. Перцева Ж. М. Умелый организатор педагогического процесса / Ж. М. Перцева // Служение Отечеству и долгу : очерки о жизни и деятельности ректоров харьковских вузов (1805–2004 гг.) / под общ. ред. В. И. Астаховой, Е. В. Астаховой. – Харків : Изд-во НУА : Золотые страницы, 2004. – С. 199.
 6. Пилипенко Н. И. Профессор Илларион Филиппович Кононенко : (к 100-летию со дня рождения) / Н. И. Пилипенко // Междунар. мед. журн. – 2000. – № 3. – С. 119.
 7. Кононенко Іларіон Пилипович // Ректори ВНМУ ім. М. І. Пирогова: погляд крізь час (1930–2016) : біобібліогр. покажч. / Вінниц. НМУ ім. М. І. Пирогова, наук. б-ка ; уклад. О. А. Юрчишина ; ред. Н. М. Кравчук. – Вінниця : [б. в.], 2016. – С. 24–27.
 8. 115 років від дня народження Іларіона Пилиповича Кононенка // Імена в медицині у відгомоні часу. 2015 рік : календар знаменних та пам'ятних дат / Нац. наук. мед. б-ка України ; уклад.: С. М. Булах, Л. Є. Корнілова, М. С. Слободенюк ; наук. консультант Р. І. Павленко ; відп. за вип. Т. А. Остапенко. – Київ, 2014. – С. 35.
 5. 115 років від дня народження Кононенка Іларіона Пилиповича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 17–19.
 9. Циганенко А. Я. Кононенко Іларіон Пилипович / А. Я. Циганенко // Вчені Харківського державного медичного університету. – Харків, 2003. – С. 156.

☀ **29.03 – 70 років** тому народився **Король Анатолій Петрович** (29.03.1950, с. Степанки Погребищенського р-ну Вінницької обл.), гістолог, доцент (2002).

Закінчив Вінницький державний медичний інститут (1977).

Працював лікарем-інтерном Вінницької обласної клінічної лікарні ім. М. І. Пирогова (1977–1978). Лаборант проблемної лабораторії (1978–1979), старший лаборант кафедри патологічної анатомії (1979–1980), в. о. старшого наукового співробітника проблемної лабораторії (1980–1981), старший науковий співробітник проблемної лабораторії (1981–1982), аспірант (1982–1985), асистент (1985–2001), доцент (2001–2019), з 2019 р. – в. о. завідувача кафедри гістології ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Наукові дослідження: мікроструктурні зміни в язиці, викликані впливом малих доз опіюду; пухлини та пухлиноподібні захворювання щелеп із залишкового залозистого епітелію; сучасні погляди на етіопатогенез, патоморфологічні особливості ревматоїдного артриту, актуальні підходи до діагностики та лікування цього захворювання; сучасні погляди на етіопатогенез, патоморфологічні особливості ерозій шлунку та дванадцятипалої кишки, ін.

Нагороджений Грамотою Вінницької міської ради (2012).

Література

1. Король Анатолій Петрович [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. Кафедра гістології : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2ZKXkuE> (дата звернення: 28.12.2019), вільний. – Назва з титул. екрана.

☀ **120 років** тому народився **Штейн Отто Михайлович** (?03.1900, м. Таллінн, Естонія – ?02.1989, там само), філософ, професор.

Закінчив Комуністичний університет національних меншин Заходу імені Мархлевського (1926), філософське відділення Академії комуністичного виховання (1931).

Упродовж 1914–1918 рр. працював чорноробом у Ревельському порту. В 1918–1923 рр. служив у Червоній армії: червоноармієць 1-го Естонського стрілецького полку Естонської дивізії, відповідальний секретар партбюро 1-го і 3-го полків 8-ї Червонокозацької дивізії, начальник політвідділу тієї самої дивізії; був поранений в боях. Упродовж 1931–1933 рр. – молодший науковий співробітник Інституту філософії (нині Інститут філософії РАН).

Упродовж 1937–1940 рр. – завідувач кафедри філософії Вінницького медичного інституту.

Учасник Другої світової війни. У 1941–1943 рр. – комісар штабу 7-ї Естонської стрілецької дивізії. Протягом 1940–1941 рр. та 1943–1947 рр. працював в апараті ЦК КП (б) Естонії. Упродовж 1947–1957 рр. – завідувач кафедри філософії Вищої партійної школи при ЦК КП Естонії. Протягом 1957–1960 рр. – професор кафедри філософії Тартуського державного університету. Впродовж 1960–1977 рр. – професор кафедри філософії Талліннського політехнічного інституту.

Нагороджений орденами Червоного Прапора, Червоної Зірки (1942), Дружби народів, Вітчизняної війни 1-го ступеня (1985), двома орденами Трудового Червоного Прапора, медалями «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.»

Література

1. Штейн Отто Михайлович [Електронний ресурс] // Ветераны Великой Отечественной войны и труда института философии : [сайт Ін-ту філософії РАН]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2UacdTO> (дата звернення: 01.03.2019), вільний. – Назва з титул. екрана.
2. Штейн Отто Михайлович [Електронний ресурс] // Память народа : электрон. банк документов «Подвиг народа в Великой Отечественной войне 1941-1945 гг» : [офіц. сайт М-ва оборони РФ]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2TgsvgL> (дата звернення: 14.07.2016), вільний. – Назва з титул. екрана.

К в і т е н ь

Весняний день в університеті

Фото з сайтів: <https://bit.ly/2S6ry9x> ;
<https://bit.ly/2Q40FR3>

І хмари так низько
І дощ уже близько,
І ллється, і ллється неначе з відра.
Мене це тривожить:
Природа триножить –
Садити, садити пора.

А від переливу
Пора недоливу
Мандрує, як нічка за днем,
І радість, і смуток,
Людини здобуток –
Ось так ми у буднях живем.

*Випускник університету
Берко Василь Григорович*

☀ **01.04 – 55 років** тому народився **Іванов Валерій Павлович** (01.04.1965, м. Новоград-Волинський Житомирська обл.), кардіолог, доктор медичних наук (2006), доцент (2007), професор (2013).

Закінчив Вінницький медичний інститут ім. М. І. Пирогова (1991).

Лікар-інтерн (1991–1992), старший лаборант (1992–1994), асистент (1994–2005), доцент (2005–2012) кафедри госпітальної терапії № 2 ВНМУ ім. М. І. Пирогова. З 2012 р. – професор кафедри внутрішньої медицини № 3, з 2017 р. – завідувач кафедри внутрішньої медицини № 3 того самого закладу вищої освіти.

Автор численних наукових праць. Вивчає проблеми лікування та прогнозування виникнення аритмій серця, серцевої недостатності, ішемічної хвороби серця і гіпертонічної хвороби.

Член ініціативної групи Вінницької організації асоціації серця, член редакційної групи журналу «Кардіологія: від науки до практики».

Нагороджений Почесними грамотами та премією Вінницької обласної державної адміністрації (2006).

Література

1. Денисюк В. І. Іванов Валерій Павлович / В. І. Денисюк // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2011. – Т. 11 : Зор-Как. – С. 90 : портр. – Бібліогр. в кінці ст.
2. 50 років від дня народження Іванова Валерія Павловича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 19–20: портр. – Бібліогр.: в кінці ст.

✳ **04.04 – 95 років** тому народився **Кучук Олександр Павлович** (04.04.1925, с. Студениця Коростишівського р-ну Житомирської обл. – 13.12.2005, м. Вінниця), доктор медичних наук (1966), професор (1967).

Закінчив з відзнакою Львівський медичний інститут (1951).

Головний лікар Луб'янської дільничної лікарні Татарської АРСР (1951–1952). Клінічний ординатор (1952–1955), молодший науковий співробітник (1955–1960) Львівського НДІ переливання крові, старший науковий співробітник клінічного відділення того самого інституту (1960–1965), керівник гематологічної клініки з імуногематологічною лабораторією (1965), за сумісництвом – викладач терапії Львівського медичного училища (1954–1962). З 1965 р. – у ВНМУ ім. М. І. Пирогова: завідувач кафедри терапії педіатричного факультету (1965–1967), завідувач (1967–1992), професор (1992–2004) кафедри госпітальної терапії № 1.

Автор численних наукових праць та раціоналізаторських пропозицій. Напрямки наукових досліджень: проблеми пульмонології, гастроентерології та профпатології.

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 3003-а, 81 арк.
2. 90 років від дня народження Кучука Олександра Павловича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 20: портр. – Бібліогр.: в кінці ст.
3. Процек О. Г. Кучук Олександр Павлович / О. Г. Процек // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2016. – Т. 16: Куз-Лев. – С. 329–330 : портр.

☀ **10.04 – 125 років** тому народився **Зам'ятін Михайло Костянтинович** (28.03.(10.04.)1895, м. Томськ, Томської губернії, нині місто Томської обл. РФ – ?), анатом, професор (1947).

Закінчив медичний факультет Томського державного університету (1919). Учасник Першої світової війни.

Лікар 8-го Оренбурзького козацького полку (1919), молодший ординатор польового запасного шпиталю (1920, м. Гур'єв), молодший ординатор 1-го хірургічного шпиталю (м. Самара), старший лікар Ташкентської школи авіації (1920–1921), викладач фізіології в 5-й школі інструкторів фізичної освіти РСЧА (1921–1923, м. Томськ).

Науковий співробітник кафедри нормальної анатомії медичного факультету Томського університету (1922–1930), асистент, доцент кафедри нормальної анатомії Томського медичного інституту (1930–1932).

Упродовж 1932–1936 рр. – професор, завідувач кафедри нормальної анатомії Архангельського державного медичного інституту (нині Північний державний медичний університет).

Працював у Вінницькому медичному інституті: професор (1936–1938), завідувач кафедри нормальної анатомії (1938–1941), тимчасово в. о. директора (22.07.1941–05.02.1942), в. о. директора (05.02.1942–19.10.1942), завідувач кафедри нормальної анатомії (22.07.1941–28.09.1943), протягом 1944–1949 рр. – професор, в. о. зав. кафедри нормальної анатомії. Працював також лікарем-окулістом у Вінницьких лікарнях (01.12.1941–20.03.1944). Завідувач кафедри нормальної анатомії Львівського державного інституту (нині університет) фізичної культури (1949–1964).

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 64, т. 1, арк. 309–340.

2. Замятін М. К. : життєвий шлях та науково-педагогічна діяльність : біобібліогр. список літ. / уклад. І. Свістельник. – Львів, 2015. – 4 с.
3. Замятін Михайло Костянтинович // Ректори ВНМУ ім. М. І. Пирогова: погляд крізь час (1930–2016) : біобібліогр. покажч. / Вінниц. НМУ ім. М. І. Пирогова, наук. б-ка ; уклад. О. А. Юрчишина ; ред. Н. М. Кравчук. – Вінниця : [б. в.], 2016. – С. 28–29.

✨ **17.04 – 95 років** тому народився **Тушевський Вадим Пилипович** (17.04.1925 – 05.09.2001, м. Київ), нейрохірург, доктор медичних наук (1978), академік Інтернаціональної Академії Патології США (1992).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1950).

Упродовж 1950–1952 рр. працював в Українському науково-дослідному Інституті нейрохірургії. Служба в армії (1952–1955). Нейрохірург, науковий співробітник, молодший науковий співробітник (1955–1965), старший науковий співробітник (1965–1982), керівник лабораторії нейропатоморфології (1982–1986), старший науковий співробітник (1987–1992), провідний науковий співробітник (1992) Українського науково-дослідного Інституту нейрохірургії.

Автор 129 наукових праць та співавтор 1 монографії.

Основні напрямки наукової діяльності: ультраструктурна організація пухлин центральної нервової системи, проблеми набряку та дислокації мозку, епілепсії. Вперше довів великі можливості електронно-мікроскопічної діагностики пухлин мозку.

Література

1. 90 років від дня народження Вадима Пилиповича Тушевського // Імена в медицині у відгомоні часу. 2015 рік : календар знаменних та пам'ятних дат / Нац. наук. мед.

б-ка України ; уклад.: С. М. Булах, Л. Є. Корнілова, М. С. Слободенюк ; наук. консультант Р. І. Павленко ; відп. за вип. Т. А. Остапенко. – Київ, 2014. – С. 42.

2. Тушевський Вадим Пилипович [Електронний ресурс] // Державна установа Інститут нейрохірургії ім. акад. А. П. Ромоданова НАМН України: [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2sjvaKK> (дата звернення: 06.12.2019), вільний. – Назва з титул. екрана.

☀ **24.04 – 75 років** тому народилася **Соловйова Людмила Олександрівна** (24.04.1945, м. Вінниця), доктор біологічних наук (1998), професор (2005).

Закінчила з відзнакою Вінницький медичний інститут (1969), аспірантуру (1976). У 1978 році була нагороджена Грамотою Президії АМН України за кращу наукову роботу серед молодих вчених.

Працювала в. о. асистента (1969–1972), асистентом (1976–1980) кафедри нормальної фізіології, старшим науковим співробітником проблемної лабораторії Вінницького медичного інституту ім. М. І. Пирогова (1980–1992), завідувачем науково-експериментальної клініки (1992–2003), професор кафедри нормальної фізіології ВНМУ ім. М. І. Пирогова (2003–2014).

Автор численних наукових праць.

Впродовж багатьох років була членом комісії з питань етики, секретарем наукового товариства фізіологів, головою Ради молодих вчених, членом апробаційної ради з питань морфології та спецради Д 05.600.02.

Література

1. Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова : матеріали з історії університету / під ред. В. М. Мороза. – Вінниця, 1994. – Про Соловйову Л. О. – С. 44, 50.

2. Гасюк В. Вітер часу нам душі бентежить / В. Гасюк // Вінниччина. – 2009. – 15 трав.
3. Гасюк В. «Я не йшла наперекір долі» / В. Гасюк // Вінниччина. – 1999. – 6 берез.
4. Гречанівська Т. К. Ще раз про кохання / Т. К. Гречанівська // Комсомольське плем'я. – 1982. – 12 січ.
5. 70 років від дня народження Соловйової Людмили Олександрівни // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 21–22 : портр. – Бібліогр.: в кінці ст.
6. 70 років від дня народження Людмили Олександрівни Соловйової // Знаменні і пам'ятні дати Вінниччини 2015 року : хронол. довід. / уклад. О. Ю. Антонюк, Г. М. Авраменко. – Вінниця, 2014. – С. 117–118. – Бібліогр.: в кінці ст.

т р а в е н ь

Цвітуть фіалки

Фото з сайтів: <https://bit.ly/35HNgVt> ;
<https://bit.ly/2rcVxBH>

РАНОК

Теплими світанками,
Росяними ранками
Зоряне намисто падає до ніг,
Надихає свіжістю,
Клопотами й ніжністю
День, що пробудивсь
Під парасоллю стріх.

*Випускник університету
Берко Василь Григорович*

☀ **04.05 – 65 років** тому народився **Гумінський Юрій Йосипович** (04.05.1955, м. Вінниця), морфолог, доцент (1995), доктор медичних наук (2002), професор (2006).

Закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут (1981).

Працював лікарем-інтерном відділення анестезіології і реанімації Житомирської обласної лікарні (1981–1982). Асистент (1982–1992), старший викладач (1992–1994), доцент (1994–2004), завідувач (2006–2015) кафедри нормальної анатомії ВНМУ ім. М. І. Пирогова. З 2015 р. – професор кафедри. З 2007 р. – в. о. проректора, з 2008 р. – проректор з науково-педагогічної (навчальної) роботи того самого закладу вищої освіти.

Наукові праці присвячені морфологічним особливостям будови найменших вен серця (вени В'ессена-Тебезія) та визначенню індивідуальної кількісної норми для паренхіматозних органів черевної порожнини у залежності від конституційного типу, компонентного складу та індивідуальних особливостей будови тіла.

Голова Вінницького обласного товариства АГЕТ (2008). Член Всеукраїнського товариства анатомів, гістологів, ембріологів і топографоанатомів (АГЕТ), член Американської асоціації анатомів, член ректорату та Вченої ради університету.

Нагороджений Почесними грамотами МОЗ України (2002), Вінницької обласної держадміністрації (2005).

Література

1. Пикалюк В. С. Професори-морфологи України : довідник / В. С. Пикалюк, А. А. Бабанін, В. В. Кісельов. – Сімферополь, 2010. – Про Гумінського Ю. Й. – С. 29 : фот.
2. Професор Гумінський Юрій Йосипович : (до 60-річчя від дня народження) // Клінічна анатомія та оперативна хірургія. – 2015. – Т. 14, № 2. – С. 96–97 : фот.

3. Смольський, Л. П. Юрій Гумінський. Шлях в науку : [про проректора з навчальної роботи ВНМУ ім. М. І. Пирогова, проф. Ю. Й. Гумінського] / Л. П. Смольський // Молодий медик. – 2015. – Трав. (№ 2). – С. 6 : фот.
4. Трьома професорами більше: нове звання отримали доценти П. Ф. Колісник, І. І. Незгода та Ю. Й. Гумінський // Молодий медик. – 2005. – Груд. (№ 9). – С. 3.
5. Шапаренко П. П. Гумінський Юрій Йосипович / П. П. Шапаренко // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2006. – Т. 6 : Го-Гю. – С. 633 : портр.
6. 60 років від дня народження Гумінського Юрія Йосиповича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 22–23 : портр.
7. 60 років від дня народження Юрія Йосиповича Гумінського // Знаменні і пам'ятні дати Вінниччини 2015 року : хронол. довід. / уклад. О. Ю. Антонюк, Г. М. Авраменко. – Вінниця, 2014. – С. 122.

☀ **06.05 – 105 років** тому народився **Рибачук Іван Андрійович** (06.05.1915, с. Косків Шепетівського р-ну Хмельницької обл. – 29.12.1980, м. Вінниця), доцент (1967), доктор медичних наук (1972), професор (1973).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1939).

Завідувач лікувально-профілактичного сектору Вінницького обласного відділу охорони здоров'я (1944–1947), за сумісництвом – асистент кафедри шпитальної терапії Вінницького медичного інституту (1945–1965). Головний терапевт Вінницького обласного відділу охорони здоров'я (1952–1963), за сумісництвом – асистент кафедри факультетської терапії Вінницького медичного інституту (1963–1965). Науковий співробітник кафедри факультетської терапії (1965–1966), в. о. завідувача (1965), доцент (1966–

1967) кафедри терапії педіатричного факультету; в. о. завідувача (1967–1970), завідувач (1970–1980) кафедри пропедевтичної терапії Вінницького медичного інституту (нині ВНМУ ім. М. І. Пирогова).

Автор численних наукових праць та раціоналізаторських пропозицій, присвячених проблемним питанням кардіології та геріатрії.

Нагороджений орденом Отчественной войны 2-го ступеня (1985), медаллю «За трудову доблесть» (1961).

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 1067, т. 2 : А–Я, арк. 469–548.
2. Довгаленко В. Шлях до вершин наук / В. Довгаленко // Молодий медик. –1973. – 30 квіт. (№ 17). – С. 2.
3. Пам'яті товариша // Молодий медик. – 1981. – 9 січ. (№ 1).
4. 100 років від дня народження Рибачука Івана Андрійовича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 23–24 : портр.

☀ **09.05 – 50 років** тому народилася **Дудник Вероніка Михайлівна** (09.05.1970, с. Комсомольське, нині с. Махнівка Вінницької обл.), педіатр вищої кваліфікаційної категорії, дитячий гематолог вищої кваліфікаційної категорії, доктор медичних наук (2007), доцент (2008), професор (2013).

Закінчила з відзнакою педіатричний факультет Вінницького медичного інституту (1993). Працювала лікарем-інтерном Вінницької обласної дитячої лікарні (1993). Магістрант (1993–1995), аспірант (1995–1999), асистент (1999–2006), доцент (2006–2007) кафедри дитячих хвороб, з 2007 р. – завідувач кафедри педіатрії № 2 ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Автор численних наукових праць, у т. ч. навчальних посібників, методичних розробок та методичних рекомендацій для студентів.

Наукові дослідження у галузях дитячої онкогематології, ревматології, гастроентерології, гепатології.

Голова профільного методичного комітету з педіатричних дисциплін, голова Вінницького осередку Асоціації дитячих гастроентерологів України, член спеціалізованих вчених рад Д 41.600.02 Одеського національного медичного університету та Д 05.600.03 ВНМУ ім. М. І. Пирогова за спеціальністю «Педіатрія» 14.01.10; член редакційної колегії журналів «Здоровье ребенка», «Современная педиатрия», «Международный журнал педиатрии, акушерства и гинекологии».

Нагороджена Почесною грамотою МОЗ України, Подякою Міністра охорони здоров'я України (2011).

Література

1. Дудник Вероніка Михайлівна [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. Кафедра педіатрії № 2: [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/37xwM2O> (дата звернення: 28.12.2019), вільний. – Назва з титул. екрана.
2. Сергета І. В. Дудник Вероніка Михайлівна / І. В. Сергета // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2008. – Т. 8 : Дл-Дя. – С. 512 : фот. – Бібліогр.: в кінці ст.

☀ **11.05 – 75 років** тому народився **Пухлик Борис Михайлович** (11.05.1945, м. Свердловськ Ворошиловоградської, нині Луганської обл.), доктор медичних наук (1986), доцент (1988), професор (1991).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1969).

Працював лікарем санаторної школи-інтернату туберкульозного

профілю у с. Рахни Лісові Шаргородського р-ну на Вінниччині (1969–1976). Завідувач сектору кадрів Вінницького обласного відділу охорони здоров'я (1976–1979). Асистент кафедри фтизіатрії факультету удосконалення лікарів (1979–1987), доцент (1987–1989), професор (1989–1991), завідувач (1991–2016) кафедри фтизіатрії ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

У 2013 р. у Вінниці заснував приватний алерго-імунологічний центр «Клініка професора Пухлика», який надає медичну допомогу пацієнтам алергологічного та імунологічного профілю.

Нагороджений Державною премією України в галузі науки і техніки за роботу «Технології діагностики і лікування алергічних захворювань органів дихання із застосуванням вітчизняних препаратів алергенів» (2012). Був директором товариства з обмеженою відповідальністю «Імунолог».

Література

1. Б. М. Пухлику – 60 років // Здоров'я України. – 2005. – Квіт. (№ 8). – С. 53 : портр.
2. Вінницькі алергологи отримали Державну премію: [професор ВНМУ ім. М. І. Пирогова Б. Пухлик і вінницький лікар В. Гонько – лауреати Державної премії України у галузі науки і техніки за 2012 р.] / підготувала Н. Ярмілко // Молодий медик. – 2013. – Черв. (№ 2). – С. 2.
3. До 60-річчя професора Б. М. Пухлика // Журнал вушних, носових і горлових хвороб. – 2005. – № 4. – С. 94–95.
4. До ювілею професора Бориса Михайловича Пухлика // Клінічна імунологія, алергологія, інфектологія. – 2015. – № 2. – С. 5–6.
5. Професору Борису Михайловичу Пухлику – 70 років! // Астма та алергія. – 2015. – № 2. – С. 81–82 : фот. кольор.
6. Професору Борису Михайловичу Пухлику – 65 років // Укр. пульмонологічний журнал. – 2010. – № 2. – С. 63.
7. Професору Борису Михайловичу Пухлику – 70 років! // Укр. пульмонологічний журнал. – 2015. – № 2. – С. 70–71.

8. Пухлик Борис Михайлович : біобібліогр. покажч. до 70-річчя від дня народж. / Вінниц. НМУ ім. М. І. Пирогова, наук. б-ка ; уклад.: Л. В. Сухарева, А. Є. Богомолів, С. В. Зайков ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця : [б. в.], 2015. – 76 с. – (Серія «Вчені нашого університету»).
9. 50-річчя професора Б. М. Пухлика // Український пульмонологічний журнал. –1995. – № 1. – С. 68
8. 70 років від дня народження Пухлика Бориса Михайловича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 24 : портр. – Бібліогр.: в кінці ст.
9. Скрипник В. Алергія на ... правду : [професор Вінницького медуніверситету Б. Пухлик розробив новий метод діагностики і лікування алергії] / В. Скрипник // Голос України. –2007. – 16 берез. – С. 13.

✨ **14.05 – 80 років** тому народився **Лісецький Віталій Адамович** (14.05.1940, м. Вінниця), лікар-анестезіолог, доктор медичних наук (1984), професор (1993).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1962).

Працював в Українському НДІ туберкульозу та грудної хірургії (нині Інститут фізіятрії і пульмології НАМНУ) (1962–1971); водночас з 1965 р. – у Національній медичній академії післядипломної освіти: з 1994 р. – професор кафедри анестезіології та реаніматології. Упродовж 1971–1994 рр. – завідувач відділу анестезіології, інтенсивної терапії та гемосорбції Українського НДІ онкології та радіології (нині Національний інститут раку). З 1998 р. – професор кафедри анестезіології та реаніматології Української військово-медичної академії (м. Київ).

Наукові дослідження: анестезіологічне забезпечення операцій в онкологічних хворих; застосування

оксисбаротерапії у лікуванні вад серця; вплив опромінення на стан онкологічних хворих, профілактика й лікування ускладнень після інтенсивного та напівтотального опромінення; методи лікування болю в інкурабельних хворих.

Література

1. Гош Р. І. Лісецький Віталій Адамович / Р. І. Гош // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2016. – Т. 17 : Лег-Лощ. – С. 444 : фот. – Бібліогр.: в кінці ст.

☀ **15.05 – 85 років** тому народився **Берко Василь Григорович** (15.05.1935, с. Велика Кісниця Ямпільського р-ну Вінницької обл.), ортопед-травматолог вищої кваліфікаційної категорії, кандидат медичних наук (1978), поет.

Закінчив Вінницький медичний інститут з відзнакою (1960).

Працював заступником головного лікаря Муровано-Куриловецького району Вінницької області (1960–1969), за сумісництвом – лікарем-психоневрологом, лікарем-хірургом. В 1969 р. був переведений на посаду головного лікаря Томашпільського р-ну Вінницької обл., де за сумісництвом працював лікарем-хірургом. Впродовж 1971–1979 рр. – науковий співробітник Курганського інституту ортопедії і травматології (нині РФ). Тут набув неабиякого досвіду, працюючи поруч з видатним хірургом-ортопедом зі світовим ім'ям Г. А. Ілізаровим. Вперше у світі подовжив стегно в експерименті апаратом власної конструкції, що й стало темою його дисертації: «Оперативне подовження стегна в експерименті». Працював у Вінницькому обласному госпіталі для інвалідів Великої Вітчизняної війни (нині обласний клінічний госпіталь ветеранів війни, 1979–1980 ; 1996–2002). Впродовж 1980–1996 рр. – у Вінницькій філії Дніпропетровського НДІ експертизи і

працездатності інвалідів, з них п'ятнадцять років перебував на посаді директора. Повернув до нормальної праці тисячі хворих та інвалідів. Вперше у світі подовжив укорочену кінцівку юнака більше, ніж на півметра (53 см).

Доцент, завідувач кафедри фізичної реабілітації Вінницького соціально-економічного інституту університету «Україна» (2002–2012).

Автор 210 наукових праць, 6 патентів, понад 50 раціоналізаторських пропозицій, видав у співавторстві «Тематичний тлумачний словник-довідник біомеханічної термінології» (2004; 2006). Наукові праці в галузі фізичної реабілітації. Автор численних поетичних збірок та поем.

Заслужений лікар України (2000), Відмінник охорони здоров'я, член-кореспондент Академії міжнародного співробітництва з креативної педагогіки, член Національної Спілки журналістів, поет, лауреат премії ім. Івана Богуна.

Література

1. Берко В. Г. «Зоря світанкова – у вічності слова» : [бесіда з В. Г. Берком, заслуж. лікарем України] / В. Г. Берко // Мить істини. – 2013. – 20 груд. – С. 9–10 : фот.
2. 80 років від дня народження Берка Василя Григоровича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 25 : портр.
3. 80 років від дня народження Василя Григоровича Берка // Імена в медицині у відгомоні часу. 2015 рік : календар знаменних та пам'ятних дат / Нац. наук. мед. б-ка України ; уклад.: С. М. Булах, Л. Є. Корнілова, М. С. Слободенюк ; наук. консультант Р. І. Павленко ; відп. за вип. Т. А. Остапенко. – Київ, 2014. – С. 50.
4. Червінчук І. Вінницький лікар Василь Берко – кандидат до книги рекордів Гіннеса / І. Червінчук // Подільська радниця. – 2004. – 14 квіт. – С. 2.

☀ **21.05 – 70 років** тому народився **Вернигородський Віктор Сергійович** (21.05.1950, с. Гальчин Андрушівського р-ну Житомирської обл.), ендокринолог вищої кваліфікаційної категорії, доцент (1993), доктор медичних наук (2006), професор (2013).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1973).

Лікар-інтерн Новоград-Волинської центральної районної лікарні Житомирської обл. (1973–1974), терапевт, завідувач терапевтичного відділення Городницької дільничної лікарні Житомирської обл. (1974–1977). З 1977 року – у ВНМУ ім. М. І. Пирогова: клінічний ординатор (1977–1979), старший лаборант (1979), аспірант (1979–1982), асистент (1982–1992), доцент (1992–1997) кафедри ендокринології; протягом 1997–2012 рр. – доцент кафедри ендокринології з курсом післядипломної освіти лікарів, з 2012 р. – професор цієї кафедри. Член асоціації ендокринологів України.

Автор численних наукових праць.

Напрямки наукових досліджень: лікування та діагностика хвороби Аддісона, хронічної недостатності кори наднирників, цукрового діабету, ін.

Неодноразово нагороджувався Почесними грамотами Вінницької облдержадміністрації.

Література

1. До 60-річчя від дня народження Вернигородського Віктора Сергійовича // Міжнародний ендокринологічний журнал. – 2010. – № 3. – С. 111 : портр.
2. Сергета І. В. Вернигородський Віктор Сергійович // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2008. – Т. 8 : Дл-Дя. – С. 685 : портр. – Бібліогр. в кінці ст.
3. 65 років від дня народження Вернигородського Віктора Сергійовича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 25–26. : портр.

✳ **23.05 – 100 років** тому народилася **Кузнєцова Валентина Іллівна** (23.05.1920, с. Мала Малишівка Кинельського р-ну, нині Самарської обл., РФ – 11.02.1987, м. Москва, РФ), хірург, доктор медичних наук, професор (1975).

У роки Другої світової війни служила ординатором хірургічного відділення роти (1941–1942), ординатором хірургічної групи Польового шпиталю № 2179 (1943), старшим ординатором хірургічного відділення № 281, начальником хірургічного відділення евакуаційного шпиталю № 3174 3-го Українського фронту (1944–1945).

Упродовж 1963–1974 рр. – доцент, 1974–1985 рр. – професор кафедри акушерства і гінекології лікувального факультету Вінницького медичного інституту (нині ВНМУ ім. М. І. Пирогова).

Автор понад 50 наукових праць, кількох раціоналізаторських пропозицій.

Була головою товариства Радянсько-Польської дружби у Вінницькому медичному інституті.

Нагороджена орденом «Червоної Зірки», багатьма медалями.

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 1119, арк. 350, 354–426.
2. Вінницькій обласній клінічній лікарні ім. М. І. Пирогова – 90 років : матеріали з історії лікарні / голов. ред. П. М. Гунько. – Вінниця : Консоль, 2007. – С. 54.
1. 95 років від дня народження Кузнєцової Валентини Іллівни // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 26–27. : портр. – Бібліогр.: в кінці ст.
3. Пам'яті товариша // Молодий медик. – 1987. – 13 берез.

✳ **25.05. – 105 років** тому народився **Дубилей Володимир Васильович** (25.05.1915, с. Деражня Хмельницької обл. – 09.04.1995, м. Хмельницький), пульмонолог, доктор медичних наук (1967), професор (1968).

У 1939 р. закінчив Вінницький медичний інститут. Того самого року був призваний Київським міським військкоматом до Червоної армії. Учасник Радянсько-фінської війни та Другої світової воєн.

Працював асистентом, доцентом кафедри факультетської терапії Кишинівського медичного інституту, завідувачем кафедри шпитальної терапії (1961–1968), факультетської терапії (1968–1970) Алтайського державного медичного інституту, завідувачем кафедри факультетської терапії й шпитальної терапії медичного факультету Кабардино-Балкарського університету (1971–1974). Згодом – керівником лабораторії функціональної діагностики Ростовського НДІ онкології. Останні роки свого життя провів у м. Хмельницький, де і знайшов свій останній спочинок.

Автор понад 120 наукових праць, в т. ч. кількох монографій. Наукові дослідження в галузі пульмонології.

Нагороджений орденами Вітчизняної війни 2-го (1945) і 1-го (1985) ступенів, Червоної Зірки (1944), медалями: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.» (1945), «За перемогу над Японією», ін. державними нагородами.

Література

1. Дубилей Владимир Васильевич [Електронний ресурс] // Подвиг народа : електрон. банк документів «Подвиг народа в Великой Отечественной войне 1941-1945 гг.» : [офіц. сайт М-ва оборони РФ]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2Bts0FM> (дата звернення: 07.07.2016), вільний. – Назва з титул. екрана.

2. Дубилей Владимир Васильевич [Електронний ресурс] // Кафедра факультетской терапии и профессиональных болезней с курсом клинической фармакологии : [сайт Алтайського держ. мед. ун-ту]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2ВраMth> (дата звернення: 07.07.2016), вільний. – Назва з титул. екрана.

✳ **28.05 – 65 років** тому народився **Ковальчук Валентин Петрович** (28.05.1955, с. Білеве Ізяславського р-ну Хмельницької обл.), мікробіолог, доктор медичних наук (1999), професор (2006).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1982), де відтоді й працює: асистент (1982–1991), доцент (1991–2002), професор (2002–2017), з 2017 р. – завідувач кафедри мікробіології.

Співавтор підручника з мікробіології, автор численних наукових праць.

Досліджує антимікробні та лікувальні властивості похідних четвертинного амонію, питання профілактики і лікування інфекційних захворювань. Розробив низку антисептичних лікарських засобів та антимікробних матеріалів медичного призначення.

Література

1. Вороніна Т. Вірний вибір / Т. Вороніна // Молодий медик. – 1990. – 27 квіт. (№ 16). – С. 1.
2. Палій Г. К. Ковальчук Валентин Петрович / Г. К. Палій // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2013. – Т. 13 : Київ-Кок. – С. 533 : портр. – Бібліогр.: в кінці ст.
2. 60 років від дня народження Ковальчука Валентина Петровича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 27. : портр.

☀ **30.05 – 95 років** тому народилася **Бернасівська Єлизавета Петрівна** (30.05.1925, м. Гайсин, нині Вінницької обл. – 29.11.2002, м. Київ), мікробіолог, доктор медичних наук (1976), професор (1981).

Закінчила Вінницький медичний інститут (1944).

З 1949 р. працювала в інституті епідеміології та інфекційних хвороб АМНУ: старшим науковим співробітником (1959–1965), керівником лабораторії загальної мікробіології (1965–1994), заступником директора з наукової роботи (1976–1978), головним науковим співробітником (1994–2000).

Наукові дослідження присвячені екології умовно-патогенних мікроорганізмів, профілактиці внутрішньо-лікарняних інфекцій, біології лептоспірозу, епідеміології цього захворювання, розробленню препаратів для його діагностики та лікування.

Література

1. 90 років від дня народження Бернасівської Єлизавети Петрівни // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 27–28. : портр.
2. 90 років від дня народження Єлизавети Петрівни Бернасівської // Знаменні і пам'ятні дати Вінниччини 2015 року : хронол. довід. / уклад. О. Ю. Антонюк, Г. М. Авраменко. – Вінниця, 2014. – С. 137.
3. 90 років від дня народження Єлизавети Петрівни Бернасівської // Імена в медицині у відгомоні часу. 2015 рік : календар знаменних та пам'ятних дат / Нац. наук. мед. б-ка України ; уклад.: С. М. Булах, Л. Є. Корнілова, М. С. Слободенюк ; наук. консультант Р. І. Павленко ; відп. за вип. Т. А. Остапенко. – Київ, 2014. – С. 53.
4. Сурмашева О. В. Бернасівська Єлизавета Петрівна / О. В. Сурмашева // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2003. – Т. – С. 532. – Бібліогр. в кінці ст.

ч
е
р
в
е
н
ь

Абітурієнти університету

Фото з сайтів: <https://bit.ly/35HTnZH> ;
<https://bit.ly/2PGWXhq>

Небо
Над рікою
Манило барвами
Веселки після теплого
Дощу,
Дарованого весною...
А поруч вітер грав
Старих пісень
Вербі

*Випускниця університету
Мусаєва Гюлане*

✨ **18.06 – 60** років тому народилася **Незгода Ірина Іванівна** (18.06.1960, смт Літин Вінницької обл.), доцент (2001), доктор медичних наук (2003), професор (2006).

Закінчила Вінницький медичний інститут (1983).

Працювала лікарем, в. о. завідувача дитячого відділення ЦРЛ у м. Хмельник (1983–1988). З 1988 р. – у ВНМУ ім. М. І. Пирогова: клінічний ординатор кафедри дитячих хвороб (1988–1990), асистент (1990–2000), доцент (2000–2004), професор (2004–2006), з 2006 р. – завідувач кафедри дитячих інфекційних хвороб. З 2000 р. – головний дитячий позаштатний інфекціоніст департаменту охорони здоров'я та курортів Вінницької облдержадміністрації. З 2008 р. – член Європейського товариства дитячих інфекціоністів.

Автор численних наукових праць і винаходів.

Напрямки наукової роботи: діагностика гострого стенозуючого ларинготрахеїту, проблема сальмонельозної інфекції у дітей, особливості перебігу гострих кишкових інфекцій.

Всеукраїнською Асоціацією інфекціоністів нагороджена пам'ятною медаллю Агапіта Печерського за внесок у боротьбу з інфекційними хворобами (2015).

Література

1. Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова : матеріали з історії університету / під ред. В. М. Мороза. – Вінниця, 1994. – Про Незгоду І. І. – С. 162, 164.
2. Незгода Ірина Іванівна // Імена України 2007 : біографічний енциклопедичний словник / Ін-т гуманіт. досліджень АН України ; уклад. Л. Г. Андрієнко та ін. – Київ : Фенікс, 2007. – С. 357 : фот.

3. 55 років від дня народження Незгоди Ірини Іванівни // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 28–29 : портр.
4. Славний ювілей професора Ірини Іванівни Незгоди // Інфекційні хвороби. – 2010. – № 3. – С. 104–105 : фот.
5. Трьома професорами більше : нове звання отримали доценти П. Ф. Колісник, І. І. Незгода та Ю. Й. Гумінський // Молодий медик. – 2005. – Груд. – С. 3 : фот.

☀ **18.06 – 115 років** тому народився **Медведь Лев Іванович** (05(18).06.1905, с. Чорна Гребля, нині с. М'якохід Бершадського р-ну Вінницької обл. – 22.02.1982, м. Київ), гігієніст, доктор медичних наук, професор.

Закінчив з відзнакою Вінницький хіміко-фармацевтичний (1927) та Київський медичний (1939) інститути.

Завідувач окружного аптекоуправління (1930–1931), керівник міського відділу охорони здоров'я у Вінниці (1931–1932). Одночасно читав курс лекцій з організації охорони здоров'я і аптечної справи у фармацевтичному інституті. Директор Вінницького вечірнього медичного виробничого інституту (1931–1933). Упродовж 1947–1952 рр. був міністром охорони здоров'я УРСР, одночасно завідував кафедрою гігієни праці Київського медичного інституту (1944–1951). У 1952–1964 рр. працював директором Київського науково-дослідного інституту гігієни праці та профзахворювань.

Л. І. Медведь – один з ініціаторів та організаторів Інституту гігієни і токсикології пестицидів, полімерів і пластичних мас (сьогодні – Інститут екогігієни й токсикології ім. Л. І. Медведя МОЗ України).

Автор понад 260 наукових праць, в т. ч. 7 монографій та посібників, що охоплюють питання гігієни села та

сільськогосподарської праці, організації охорони здоров'я, історії медицини як науки, токсикології пестицидів. Його праці були перекладені багатьма мовами народів світу, в т. ч. англійською, німецькою, французькою, польською, болгарською. У 1982 році посмертно удостоєний премії Ф. Ф. Ерісмана за книгу «Гигиена труда в сельскохозйств-венном производстве».

Почесний президент Міжнародної асоціації сільської медицини, член Міжнародної академії з охорони довкілля.

Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора (1971, 1987), «Знак Пошани» (1961, 1966), Леніна. Заслужений діяч науки УРСР (1965), дійсний член АМН СРСР (1969).

Похований у Києві на Байковому кладовищі. У червні 1985 року з нагоди 80-річчя від дня народження академіка Л. І. Медведя на фасаді будинку Інституту екології і токсикології в Києві встановлено меморіальну дошку, а до 100-річчя з дня народження в тому самому інституті відкрито пам'ятник та в с. М'якохід на Бершадщині встановлено меморіальну дошку.

Література

1. Віленський Ю. Медведь Левко Іванович: український діяч серед засновників ВООЗ / Ю. Віленський // Мистецтво лікування. – 2011. – № 3. – С. 128.
2. Виленский Ю. Г. Первый министр здравоохранения УССР Лев Иванович Медведь / Ю. Г. Виленский // Науковий журнал МОЗ України. – 2014. – № 5. – С. 17–21.
3. До 100-річчя з дня народження академіка АМН СРСР Л. І. Медведя // Проблеми харчування. – 2005. – № 2.
4. Л. И. Медведь (1905–1982) : (Ученый-гигиенист) / А. В. Павлов [и др.]. ; АМН СССР. – Москва : Медицина, 1991. – 149 с. – (Выдающиеся деятели медицины).
5. Медведь Лев Іванович // Ректори ВНМУ ім. М. І. Пирогова: погляд крізь час (1930–2016) : біобібліогр. покажч. / Вінниц. НМУ ім. М. І. Пирогова, наук. б-ка ; уклад. О. А. Юрчишина ; ред. Н. М. Кравчук. – Вінниця : [б. в.], 2016. – С. 8–14.

6. 110 років від дня народження Медведя Лева Івановича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 29–30 : портр.
7. Федоренко В. І. Академік Лев Іванович Медведь : (до 110- річчя від дня народження) / В. І. Федоренко, Е. М. Білецька, Ю. М. Панишко // Медичні перспективи. – 2015. – Т. 20, № 4. – С. 98–102.
8. Чекман І. С. Колоритна особистість / І. С. Чекман // Мистецтво лікування. – 2011. – № 5/6. – С. 110–112.

✳ **20.06 – 120 років** тому народився **Юріхін Анатолій Павлович** (20.06.1900, с. Трошково Варнавинського повіту Костромської губернії, нині Уренського р-ну Горьковської обл. – ?), хірург, доцент (1945), доктор медичних наук (1954), професор (1955).

Закінчив медичний факультет 2-го Московського університету (1927).

Працював лікарем (1927–1939).

У військово-медичній академії (1939-1942) та медичному інституті (1942–1954) у Куйбишеві. Завідувач кафедри загальної хірургії Вінницького медичного інституту (1954–1970).

Напрямки наукових досліджень: патогенез, клініка, лікування, профілактика гострої кишкової непрохідності, лікування ран і трофічних виразок. Досконало володів хірургічною технікою, особливо судинної хірургії, черепно-мозкових операцій, а також на органах грудної порожнини.

Відмінник охорони здоров'я (1945). Нагороджений медалями «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», ін.

Література

1. Анатолий Павлович Юрихин. К 70-летию со дня рождения // Хирургия. – 1971. – № 12. – С. 117.
2. Архів ВНМУ, спр. № 1014, ч. 2 : А-Я, арк. 586–658.
3. Літвінов В. Професору А. П. Юрихіну – 70 / В. Літвінов, С. Камінський // Молодий медик. – 1970. – 19 черв. (№ 24). – С. 2 : фот.
4. Митюк І. І. Анатолий Павлович Юрихин : (к 90-летию со дня рождения) / І. І. Митюк // Хирургия. – 1990. – № 7. – С. 162–163 : фот.
5. Мітюк І. Професору А. П. Юрихіну – 90 років / І. Мітюк // Молодий медик. – 1990. – 14 верес. (№ 25). – С. 2 : фот.
6. 115 років від дня народження Юріхіна Анатолія Павловича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 31 : портр.
7. 115 років від дня народження Анатолія Павловича Юріхіна // Імена в медицині у відгомоні часу. 2015 рік : календар знаменних та пам'ятних дат / Нац. наук. мед. б-ка України ; уклад.: С. М. Булах, Л. Є. Корнілова, М. С. Слободенюк ; наук. консультант Р. І. Павленко ; відп. за вип. Т. А. Остапенко. – Київ, 2014. – С. 59.

☀ **21.06 – 100 років** тому народився **Шумада Іван Володимирович** (21.06.1920, с. Кузьминчик, нині Чемеровецького району Хмельницької обл. – 13.08.2015, м. Київ), видатний український ортопед-травматолог, доцент (1965), доктор медичних наук, професор (1972).

У 1941 р. закінчив 3-й курс Вінницького медичного інституту (нині ВНМУ ім. М. І. Пирогова).

У червні 1941 р. добровільно пішов до Червоної армії. З перших днів і до кінця війни служив військовим фельдшером у різних підрозділах (зв'язківців, розвідників,

ін. частин), які брали участь у бойових діях на Західному, Сталінградському, Центральному і Білоруському фронтах.

Після демобілізації у 1946 р. продовжив медичну освіту в Київському медичному інституті імені О. О. Богомольця (нині Національний медичний університет ім. О. О. Богомольця), який закінчив у 1948 р. Навчався у клінічній ординатурі Українського науково-дослідного інституту ортопедії і травматології. Одночасно працював у Міністерстві охорони здоров'я УРСР на посаді начальника відділу розподілу медичних кадрів. У 1958 р. був призначений на посаду заступника Міністра охорони здоров'я УРСР, відповідальним за кадри та членом колегії Міністерства, де працював до 1969 року. У 1959 р. брав участь у роботі 14-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН. У 1966 р. очолив делегацію Міністерства охорони здоров'я СРСР з питань надання медичної допомоги населенню Алжирської Народної Демократичної Республіки. У 1969 р. був призначений директором Київського науково-дослідного інституту травматології і ортопедії. На посаді директора інституту та головного спеціаліста – ортопедо-травматолога МОЗ України сприяв оптимізації ліжкового фонду та системи послідовного лікування ортопедо-травматологічних хворих в Україні; організації в м. Київ Республіканського медичного центру лікування хворих на остеомієліт; відкриттю в Київському НДІ ортопедії відділення на 40 ліжок та в низці областей України спеціалізованих відділень цього профілю; створенню в 1984 р. в НДІ Республіканського науково-практичного і організаційно-методичного центру з надання спеціалізованої медичної допомоги хворим з ускладненою травмою хребта. За дорученням МОЗ України в 1988 р. відкрив Республіканське науково-учбово-практичне об'єднання «Травматологія – ортопедія» (НУПО), яке пізніше реорганізовано в асоціацію «Остеосинтез».

Автор понад 270 наукових праць, 12 монографій.

Основні напрямки наукових досліджень: комплексні розробки та практичні рекомендації стосовно дорожньо-транспортного, сільськогосподарського та інших видів травматизму, удосконалення поліклінічної допомоги, диспансеризації, лікувально-профілактичної допомоги інвалідам Другої світової війни, розробка нових методів профілактики та лікування ортопедо-травматологічних хворих. Був головою Республіканського наукового товариства ортопедів-травматологів.

Очолював Республіканську проблемну комісію МОЗ УРСР «Травматологія та ортопедія», був членом медичної ради МОЗ УРСР, ради з впровадження досягнень науки в практику охорони здоров'я, проблемної комісії «Охорона здоров'я населення», Української республіканської комісії сприяння Радянському фонду миру та Ради науково-медичних товариств.

Заслужений лікар УРСР (1959), заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1996). У 1998 р. була довічно призначена стипендія Президента України.

Нагороджений орденами Червоної Зірки (1945), Вітчизняної війни 2-го ступеня (1985), трьома орденами Трудового Червоного Прапора, Дружби народів, Богдана Хмельницького та 18 медалями, зокрема медаллю «За бойові заслуги» (1944), ін. державними нагородами.

Література

1. Іван Володимирович Шумада // Ортопедия, травматология и протезирование. – 2011. – № 1. – С. 95–98 : фот.; 2015. – № 3. – С. 105–106 : фот.
2. Гайко Г. Шумада Іван Володимирович / Г. Гайко // Вісник ортопедії, травматології та протезування. – 2010. – № 2. – С. 71–72. – Режим доступу: <https://bit.ly/2vw8tRB>.
3. Пам'яті Івана Володимировича Шумади // Літопис травматології та ортопедії. – 2016. – № 1/2 – С. 15–16.

☀ **23.06 – 115 років** тому народився **Мізрухін Ісак Аронович** (23.06.1905, м. Обухів, нині Київської обл. – 11.07.1971, м. Вінниця), психіатр, доктор медичних наук (1956), професор (1956).

Закінчив Київський медичний інститут (1926). Працював ординатором, (1926–1929), старшим асистентом (1929–1932) Київського психоневрологічного інституту; асистентом (1932–1938), доцентом (1938–1941) кафедри психіатрії Київського медичного інституту. Під час Другої світової війни – викладач психіатрії кафедри судового права Військово-юридичної академії Червоної армії (1941–1944), доцент кафедри психології Педагогічного інституту, завідувач клінічного та військово-експертного відділення Республіканської психіатричної лікарні (1941–1944; усі в м. Ашгабат).

Впродовж 1946–1948 рр. – в. о. зав. кафедри психіатрії Донецького медичного інституту. Доцент кафедри психіатрії Київського медичного інституту (1948–1951). В. о. завідувача кафедри Чернівецького медичного інституту (1951–1952). Доцент кафедри психіатрії Київського медичного інституту, консультант Київської психіатричної лікарні ім. І. П. Павлова (1952–1955 ; 1960-1961). Завідувач кафедри психіатрії Вінницького медичного інституту (1955–1960; 1963–1971). Завідувач кафедри психіатрії Чернівецького медичного інституту, старший науковий співробітник Київського НДІ педагогіки УРСР (1961–1962). Старший науковий співробітник відділення дефектології Київського НДІ педагогіки УРСР (1962–1963).

Наукові дослідження присвячені клінічній та геріатричній психіатрії. Вивчав питання терапії психозів, диспансеризації психічно хворих, біоелектричні потенціали мозку та серця під час сну у хворих на шизофренію, психічні зміни при фізіологічній і патологічній старості.

Нагороджений медалями «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.» (1946), «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.» (1946).

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 773, т.1 : А-Я, арк. 241–300.
2. Исаак Аронович Мизрухин : [некролог] // Журнал неврологии и психиатрии им. С. С. Корсакова. – 1972. – Т. 2, № 5.
3. Исаак Аронович и Кира Львовна Мизрухины // Золотаревский В. Щемлящая радость воспоминаний / В. Золотаревский. – Кёльн, 2011. – С. 249–259 : фот.
4. Не уроним чести института: [про пам'ятні лекції проф. І. А. Мізрухіна] // Медицинская газета. – 1965. – 2 июля.
5. Римша С. В. Мізрухін Ісак Аронович / С. В. Римша // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2018. – Т. 20 : Медична-Мікоян. – С. 670 : фот. – Бібліогр.: в кінці ст.
6. Черниш В. Лікар, педагог, учений : [з нагоди 60-річчя І. А. Мізрухіна] / В. Черниш // Молодий медик. – 1965. – 19 черв. (№ 24). – С. 2.

Л и п е н ь

Вигляд з університету на вулицю Пирогова

Фото з сайтів: <https://bit.ly/2MfWFf1> ;
<https://bit.ly/2Q5XGYh>

НІЧ ЛЯГАЄ СПАТИ

Відчиняє вечір вікна
У гамірню з цвіркунами,
Затуляє рештки світла
Над затихлими садками.

Вогник свічки марно лиже
Густо-світлу тьму кімнати,
Вечір падає на крижі,
Тихо ніч лягає спати.

Темінь мрійно, мов знічев'я,
Треться крилами в бік шибки;
Спить село після вечері
Під нічне відлуння скрипки.

*Випускник університету
Берко Василь Григорович*

☀ **02.07 – 75 років** тому народився **Козак Іван Олександрович** (02.07.1945, с. Кугаївці Чемеровецького р-ну Хмельницької обл.), хірург, доцент (1991), доктор медичних наук (2012).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1970).

Лікар військової частини у м. Хмельницький (1970–1972), уролог Кагарлицької ЦРБ Київської обл. (1972–1977), клінічний ординатор кафедри госпітальної хірургії Київського медичного інституту (1977–1979). Закінчив спеціальну клінічну ординатуру при Київському медичному інституті (1979). Асистент (1979–1989), доцент (1989–1990), в. о завідувача кафедри хірургії факультету післядипломної освіти Вінницького медичного університету (1990–1991). Доцент (1991–2013), професор (з 2013 р.) кафедри хірургії з курсом стоматології факультету післядипломної освіти ВНМУ ім. М. І. Пирогова

Автор численних наукових праць, винаходів, раціоналізаторських пропозицій.

Напрямки наукових досліджень: діагностика та хірургічне лікування хворих на жовчнокам'яну хворобу, виразку дванадцятипалої кишки.

Література

1. Власов В. В. Вчений-практик з Поділля (до 60-річчя від дня народження Козака Івана Олександровича) / В. В. Власов, А. І. Суходоля // Клінічна анатомія та оперативна хірургія. – 2005. – № 2. – С. 119–120 : портр.
2. 70 років від дня народження Козака Івана Олександровича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 32 : портр. – Бібліогр.: в кінці ст.

☀ **18.07 – 80 років** тому народився **Лісницький Анатолій Іванович** (18.07.1940, с. Сусли Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл. – 05.09.2008, м. Запоріжжя), дерматовенеролог, доктор медичних наук (1987), професор (1992).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1963).

Працював лікарем. З 1967 р. – у Запорізькому медичному університеті: упродовж 2003–2008 рр. – завідувач кафедри дерматовенерології.

Вивчав клітинні прояви, імунологічного, патогістологічного, гістохімічного та функціонального порушення при алергічних васкулітах, стафілококових ураженнях та професійних захворюваннях шкіри, сифілісі, псоріазі.

Література

1. Логунов В. П. Лісницький Анатолій Іванович / В. П. Логунов // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2016. – Т. 17 : Лег-Лощ. – С. 450 : фот. – Бібліогр.: в кінці ст.

☀ **21.07 – 60 років** тому народився **Зайков Сергій Вікторович** (21.07.1960, с. Лахта Сестрорецького р-ну Ленінградської обл.), алерголог, пульмонолог, імунолог, фтизіатр, доктор медичних наук (1995), професор (2002).

Закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут (1983).

Клінічний ординатор кафедри фтизіатрії (1983–1985), аспірант (1985–1988), асистент (1988–1993), доцент (1993–2001), професор (2001–2014) кафедри фтизіатрії з курсом клінічної імунології та алергології ВНМУ ім. М. І. Пирогова. З 2014 р. – професор кафедри фтизіатрії і

пульмонології Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П. Л. Шупика.

Наукові дослідження: діагностика та лікування туберкульозу, неспецифічні захворювання органів дихання; алергічні захворювання; імунодефіцитні стани у хворих на туберкульоз та неспецифічні захворювання органів дихання; проведення диференційної діагностики туберкульозу та неспецифічних захворювань органів дихання.

Член редколегії журналів «Імунологія та алергологія», «Клінічна імунологія. Алергологія. Інфектологія».

Література

1. Процек О. Г. Зайков Сергій Вікторович / О. Г. Процек // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2010. – Т. 10 : 3-Зор. – С. 116–117 : фот. – Бібліогр. в кінці ст.
2. 55 років від дня народження Зайкова Сергія Вікторовича // // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 32–33 : портр.

☀ **26.07 – 70 років** тому народився **Філімонов Юрій Вікторович** (26.07.1950, м. Дзержинськ Донецької обл.), стоматолог-ортопед, кандидат медичних наук (1992), доцент (1994).

Закінчив Дзержинське медичне училище (1969), Донецький державний медичний інститут (1977).

Протягом 1977–1981 рр. працював лікарем-стоматологом в стоматологічній поліклініці м. Макіївка Донецької обл., стоматологічній поліклініці № 3 м. Донецька. Асистент, доцент Івано-Франківського медичного інституту (1981–1998). З 1998 року – завідувач кафедри стоматології дитячого віку ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Автор численних наукових праць та раціоналізаторських винаходів.

Наукові дослідження присвячені актуальним питанням ранньої діагностики та лікуванню зубоцелепних аномалій і деформацій.

Література

1. 65 років від дня народження Філімонова Юрія Вікторовича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 33–34 : портр.

☀ **27.07 – 90 років** тому народився **Кириленко Вадим Арсенійович** (27.07.1930, м. Жмеринка Вінницької обл. – 03.11.2018, м. Жмеринка Вінницької обл.), дитячий інфекціоніст, доктор медичних наук (1989), доцент (1970), професор (1991).

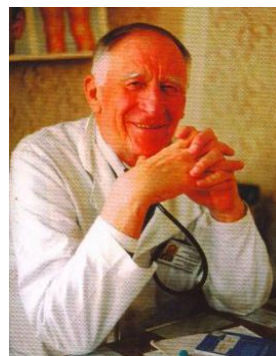
Закінчив фельдшерсько-акушерську школу (1950), Вінницький медичний інститут (1956).

Лікар-хірург Сутиської дільничної лікарні на Вінниччині (1956–1957). З 1957 р. – у ВНМУ ім. М. І. Пирогова: клінічний ординатор (1957–1959), асистент (1959–1969), доцент кафедри інфекційних хвороб (1969–1988), завідувач кафедри дитячих інфекційних хвороб ВНМУ (1989–2006). З 2006 р. – професор тієї самої кафедри.

Автор понад 160 наукових праць, в т. ч. монографій.

Напрямки наукових досліджень: проблеми лікування ВІЛ-інфекції, вірусних гепатитів В, С, дифтерії, менінгококової інфекції, сальмонельозу в дітей.

Член Асоціації інфекціоністів України, член-кореспондент Міжнародної академії інтегративної антропології. За внесок у розвиток охорони здоров'я Міжнародним біографічним центром включений до номінації людей тисячоліття (1999).

Література

1. 85 років від дня народження Кириленка Вадима Арсенійовича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 34 : портр. – Бібліогр.: в кінці ст.
2. Пішов із життя професор Вадим Арсенійович Кириленко: [некролог] // Молодий медик. – 2018. – Листоп. (№ 11). – С. 8 : фот.
3. Професору Вадиму Арсенійовичу Кириленку виповнилось 80 // Інфекційні хвороби. – 2010. – № 3. – С. 103 : фот.
4. Процек О. Г. Кириленко Вадим Арсенійович / О. Г. Процек // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2013. – Т. 13. – С. 40 : фот. – Бібліогр. в кінці ст.

☀ **29.07 – 95 років** тому народився **Ясинський Цезар Володимирович** (29.07.1925, с. Січенці Дунаєвецького р-ну Хмельницької обл. – ?), професор.

Закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут (1955).

Завідувач кафедр організації охорони здоров'я (1972–1982 та 1985–1988), соціальної гігієни, організації охорони здоров'я (1993–1997), соціальної медицини, організації охорони здоров'я та суспільних наук Буковинської державної медичної академії (1997–1999).

Автор 147 наукових праць, зокрема, 5 методичних посібників, 6 методичних рекомендацій.

Напрямки наукових досліджень: вивчення епідеміології неінфекційних захворювань, виявлення чинників ризику та розробка на їх основі систем прогнозування. Даний науковий напрям визнаний як перспективний у профілактиці хронічних захворювань. Його винахід з профілактики хронічних захворювань

відзначено Почесним дипломом Міжнародної виставки «Кардіологія-82».

Література

1. Ясинський Цезар Володимирович [Електронний ресурс] // Асоціація випускників Буковинського державного медичного університету [сайт]. – Електрон. текст. дані. – [Чернівці, 2012–2019]. – Режим доступу: <https://bit.ly/2LU4DKZ> (дата звернення: 06.12.2019), вільний. – Назва з титул. екрана.
2. Ясинський Цезар Володимирович // Сторінки історії: бібліографічний довідник завідувачів кафедр та професорів Буковинської державної медичної академії (1944—1998) / за ред. В. П. Пішака. – Чернівці, 1999. – С. 201 : портр.

СЕРПЕНЬ

Посвята в першокурсники у ВНМУ ім. М. І. Пирогова

Фото з сайтів: <https://bit.ly/38UF2LB> ;
<https://bit.ly/2MfVkoN>

ПЕРЕД ЖНИВАМИ

Вечірній туман поля огортає,
Уповні стоять, колосяться поля.
Стиглим зерном вітерець повіває,
Вбирає його наша мати-земля.
Нива розкішна вночі спочиває
Під срібним блиском нічної роси.
У місячнім сяйві колосся дримає.
Не можна не бачить тієї краси.
Шумлять пшениці і жита в позолоті,
Схиливши в задумі голівки рясні,
А місяць з небес у блідій прохолоді
Наспівує їм колискові пісні.

*Випускниця університету
Свиридюк Інна*

☀ **02.08 – 80 років** тому народився **Загниборода Петро Кузьмич** (02.08.1940, с. Старий Животів, Оратівського р-ну Вінницької обл. – 6.01.2011, м. Вінниця), хірург, кандидат медичних наук (1977), доцент (1980).

Закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут (1971).

Аспірант (1971–1974), асистент (1974–1979), доцент (1979–2011) кафедри оперативної хірургії та топографічної анатомії ВНМУ. Заступник декана медичного факультету Вінницького медичного інституту (1979). Упродовж 1994–2011 рр. – декан медичного факультету № 1 ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Автор понад 135 наукових праць, у т. ч. 3 монографій, кількох методичних рекомендацій, понад 100 раціоналізаторських пропозицій, 17 авторських свідоцтв та 2 патентів на винаходи.

Наукові дослідження: абдомінальна хірургія, кишкова непрохідність, перитоніт, проблеми герметичності кишкових швів, профілактика та лікування ускладнень після операцій на шлунково-кишковому тракті.

Нагороджений численними Почесними грамотами ВНМУ ім. М. І. Пирогова та Міністерства охорони здоров'я України, Почесною грамотою Кабінету міністрів України (2003). Відмінник охорони здоров'я УРСР (1984), лауреат Державної премії БРСР (1988).

Література

1. Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова : матеріали з історії університету / під ред. В. М. Мороза. – Вінниця, 1994. – Про Загнибороду П. К. – С.117–120, [263: фот.].
2. Петро Кузьмич Загниборода: «Будь-яке порушення не проходить повз моє серце та душу!»: [бесіда з деканом мед. ф-ту П. Загнибородою напередодні його 60-річчя] / спілкувалась В. Родінкова // Молодий медик. – 2000. – Черв. (№ 5). – С. 5 : фот.

☀ **03.08 – 60 років** тому народився **Заруцький Ярослав Леонідович** (03.08.1960, м. Тульчин Вінницької обл.), хірург вищої кваліфікаційної категорії, полковник медичної служби, доктор медичних наук (2004), професор (2004).

Навчався у Вінницькому медичному інституті (1978–1982), закінчив військово-медичний факультет Куйбишевського медичного інституту (1984), факультет підготовки керівного складу військово-медичної академії ім. С. М. Кірова (1992). З 2002 року – начальник кафедри військової хірургії Української військово-медичної академії.

Автор численних наукових праць, в т. ч. багатьох підручників, монографій, публікацій з воєнно-польової хірургії, травматології, хірургії ушкоджень воєнного і мирного часу, численних авторських свідоцтв та патентів на винаходи. Учасник бойових дій.

Наукові дослідження: політравма.

Заслужений лікар України. Лауреат Державної премії України. За внесок у розвиток військової медицини удостоєний державних, відомчих і міжнародних нагород.

Література

1. Заруцький Ярослав Леонідович // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2009. – Т. 10 : 3-Зор. – С. 339 : портр.
2. Заруцький Ярослав Леонідович [Електронний ресурс] // Українська військово-медична академія. Кафедра військової хірургії : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2rbvTxk> (дата звернення: 12.12.2019), вільний. – Назва з титул. екрана
3. 55 років від дня народження Заруцького Ярослава Леонідовича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 35 : портр. – Бібліогр.: в кінці ст.

✶ **13.08 – 100 років** тому народився **Рудюк Максим Павлович** (13.08.1920, с. Кривошійніці Хмельницького р-ну Вінницької обл. – 10.07.1970, м. Вінниця), акушер-гінеколог, кандидат медичних наук (1958), доцент (1960).

Навчався у Вінницькій фельдшерсько-акушерській школі, Чернівецькому медичному інституті, закінчив Вінницький медичний інститут (1950).

Клінічний ординатор (1950–1952), асистент (1952–1958), з 1959 р. – доцент кафедри акушерства та гінекології, одночасно декан лікувального факультету (1959–1965), проректор з навчальної роботи (1965–1967), ректор Вінницького державного медичного інституту, нині – національний медичний університет (1967–1970).

Напрямки наукових досліджень: обезболювання пологів шляхом новокаїнової анестезії та психопрофілактичними методами, діагностика, лікування, профілактика серозного лактаційного маститу, раціональне ведення вагітності й пологів у літніх первісток.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений орденами Червоної Зірки, Вітчизняної війни 2-го ступеня, Слави 3-го ступеня, медалями «За трудову доблесть», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.».

Література

1. Архів ВНМУ, спр. 722, арк. 467–563.
2. 95 років від дня народження Рудюка Максима Павловича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 36–37 : портр.
3. Рудюк Максим Павлович // Ректори ВНМУ ім. М. І. Пирогова: погляд крізь час (1930–2016) : біобібліогр. покажч. / Вінниц. НМУ ім. М. І. Пирогова, б-ка ; уклад. О. А. Юрчишина ; ред. Н. М. Кравчук. – Вінниця : [б. в.], 2016. – С. 43–45.

4. Смольський Л. П. Вуз руками його ректорів : [є стислі відомості про М. П. Рудюка / Л. П. Смольський // Молодий медик. – 2003. – Черв. (№ 22). – С. 3 : фот.

✳ **14.08 – 75 років** тому народився **Григоренко Петро Петрович** (14.08.1945, с. Саливонки Васильківського р-ну Київської обл. – 28.03.2010, м. Хмельницький), акушер-гінеколог, доцент (1985), доктор медичних наук (1989), професор (1990).

Закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут (1970). Навчався в клінічній ординатурі на кафедрі акушерства та гінекології педіатричного факультету Вінницького медичного інституту (1975–1977).

Працював акушером-гінекологом у 1-му Вінницькому пологовому будинку (1972–1975), лікарем-ординатором Вінницької обласної лікарні (1977–1979).

З 1979 р. – у Хмельницькій філії факультету післядипломної освіти Вінницького медичного університету ім. М. І. Пирогова: асистент (1979-1983), доцент (1983), в. о. завідувача (1983), завідувач (1984–2010) кафедри акушерства та гінекології. Декан факультету післядипломної освіти ВНМУ ім. М.І. Пирогова (1999–2010).

Автор численних наукових праць і раціоналізаторських пропозицій.

Основні напрямки наукових досліджень: фетоплацентарний комплекс при невиношуванні вагітності.

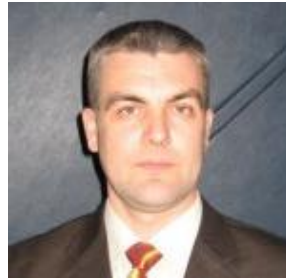
Дійсний член Нью-Йоркської академії наук. Був головою Хмельницької Асоціації акушерів-гінекологів, членом президії Асоціації акушерів-гінекологів України, президії Європейської асоціації з менопаузи, редакційної ради журналів України: «Педіатрія, акушерство та гінекологія», «Вісник Асоціації акушерів-гінекологів», «Вісник державного медичного університету ім. М. І.

Пирогова». Відмінник охорони здоров'я (1989).
Заслужений лікар України (1993).

Література

1. Процек О. Г. Григоренко Петро Петрович / О. Г. Процек // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2006. – Т. 6. – С. 428 : фот. – Бібліогр. в кінці ст.
2. 70 років від дня народження Григоренка Петра Петровича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 35–36 : портр.

☀ **17.08 – 50 років** тому народився **Процек Олександр Олексійович** (17.08.1970, с. Ржевка Шебекінського р-ну Белгородської обл., РФ), акушер-гінеколог вищої кваліфікаційної категорії, доктор медичних наук (2007), доцент (2008), професор (2014).

Закінчив Вінницький медичний інститут з відзнакою (1993). Магістрант кафедри акушерства та гінекології № 2 (1993–1996), аспірант на кафедрі акушерства і гінекології № 1 ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Асистент (2000–2006), доцент (2006–2013), з 2013 р. – професор кафедри акушерства та гінекології №1 ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Автор численних наукових праць, у т. ч. 3 монографій, кількох винаходів.

Наукові дослідження: хірургічне лікування та інтраопераційна профілактика генітального пролапса; порівняльна характеристика органозберігаючих операцій у лікуванні міоми матки; екстрена контрацепція як альтернатива аборту, ін. Розроблені ним новітні методи оперативного лікування генітального пролапсу впроваджує в гінекологічних стаціонарах Вінницької області та за її межами.

Література

1. Процепко Олександр Олексійович [Електронний ресурс] // Подільська клініка : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – [Вінниця, 2020–]. – Режим доступу <https://bit.ly/37yKfXQ> (дата звернення: 28.12.2019), вільний. – Назва з титул. екрана.

☀ **18.08 – 100 років** тому народився **Столярчук Олександр Олександрович** (18.08.1920, м. Козятин Вінницької обл. – 03.10.2017, м. Вінниця), доцент (1960), доктор медичних наук (1971), професор (1972).

Закінчив фельдшерсько-акушерську школу в м. Рибінськ (1938), Ярославський медичний інститут з відзнакою (1951).

Аспірант (1951–1954), асистент (1954–1957) кафедри фармакології Ярославського медичного інституту. Асистент (1957–1959), доцент (1959–1964), в. о. завідувача (1964–1970), завідувач (1970–1991), професор (1991–2003) кафедри фармакології ВНМУ ім. М. І. Пирогова. Один із організаторів (1962) і впродовж 1963–1972 рр. – декан педіатричного факультету Вінницького медичного інституту.

Автор понад 200 наукових праць. Наукова діяльність присвячена пошуку біологічно активних речовин серед різних класів хімічних сполук.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений орденами Вітчизняної війни 2-го ступеня, Богдана Хмельницького та багатьма медалями, нагрудним знаком «За відмінні успіхи в роботі», Почесною грамотою Фармацевтичної асоціації України (2001). Заслужений працівник вищої школи УРСР (1984).

Література

1. Александр Александрович Столярчук // Бензофуурокаин в комплексной терапии пародонтита: экспериментальные и

- клинические аспекты / под ред. В. К. Леонтьева, П. А. Галенко-Ярошевского, В. Л. Попкова. – Краснодар : Просвещение-Юг, 2018. – С. [3–4].
- Архів ВНМУ, спр. № 2931, т. 1, арк. 85–204.
 - 95 років від дня народження Столярчука Олександра Олександровича // Кафедрі фармакології ВНМУ – 70 років / укладачі: Г. І. Степанюк, Н. І. Иванова – Вінниця : Континент-Прим, 2007. – Про Столярчука О. О. – С 48-52 : фот.
 - Олександр Олександрович Столярчук (до 90-річчя від дня народження) // Фармакологія та лікарська токсикологія. – 2010. – № 5. – С. 76–78.
 - Степанюк Г. І. Винницькая школа фармакологів / Г. І. Степанюк, А. О. Яковлева, Н. І. Иванова. – Вінниця, 2013. – О Столярчуке А. А. – С. 22–26. : фот.

☀ **22.08 – 95 років** тому народився **Кігель Роман Юрійович** (22.08.1925, м. Черкаси – 03.07.1997, м. Вінниця), економіст, кандидат економічних наук (1986), професор (1977).

Закінчив з відзнакою Київський університет (1950). Відтоді працював у Вінницькому медичному інституті викладачем політекономії. У 1960 р. очолив Вінницький загально-технологічний факультет Київського технологічного інституту харчової промисловості, який з його ініціативи у 1974 р. було переіменовано на Вінницький політехнічний інститут (нині технічний університет): ректор (до 1976 р.), водночас завідувач кафедри політекономії (1966–1995). Впродовж 1995–1997 рр. – професор кафедри основ економічної теорії.

Досліджував проблеми економічної теорії та вдосконалення механізму регулювання праці професорсько-викладацького складу в закладах вищої освіти.

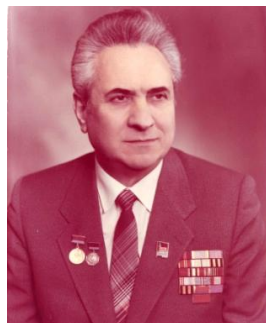

Учасник Другої світової війни. Нагороджений орденами Червоної Зірки, Вітчизняної війни 1-го ступеня (1985), медаллю «За перемогу над Німеччиною», ін. державними нагородами. Кігелю Р. Ю. відкрито меморіальну дошку на побудованому ним навчальному корпусі № 1 Вінницького національного технічного університету.

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 272, т. 2, арк. 401–482 : портр.
2. Небава М. І. Кігель Роман Юрійович / М. І. Небава, М. І. Пашенко // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2013. – Т. 13 : Кий-Кок. – С. 148–149 .

☀ **25.08 – 95 років** тому народився **Гольденберг Наум Якович** (25.08.1925, смт. Чечельник Тульчинського р-ну Вінницької обл. – 10.08.2016, м. Хмільник Вінницької обл.), курортолог, організатор охорони здоров'я, кандидат медичних наук (1971).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1951).

Працював головним лікарем лінійної лікарні станції Погребище Південно-Західної залізниці (1951–1954), головним лікарем Хмільницької дорожньої клінічної лікарні № 2 (нині санаторій «Медичний центр реабілітації залізничників», 1954–2004).

Під його керівництвом вперше було застосовано новий метод лікування хворих із захворюваннями міжхребетних дисків, введено новий потужний лікувальний фактор – торфогрязеві аплікації із торфу, запроваджено десятки нових методик лікування, придбано чимало сучасної медичної апаратури, збудовано автоматизований кювет мінеральної води, проведено капітальні ремонти приміщень, реконструйовано холи і центральний вхід у лікувально-діагностичний комплекс. Зробив вагомий

внесок у становлення та розвиток курорту Хмільник, його популяризації не лише на теренах України, але й за її межами.

Автор численних наукових праць, у т. ч. монографії «Курорт Хмільник» (1996).

Заслужений лікар України, Почесний професор Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова. Академік Національної Академії проблем людини (1988), академік Нью-Йоркської Академії наук (1999). Почесний громадянин м. Хмільника (1996). Нагороджений орденом «За заслуги» 3-го ступеня, ін. державними нагородами.

У 2017 р. у санаторії «Медичний центр реабілітації залізничників» на честь Н. Я. Гольденберга відкрито пам'ятну дошку.

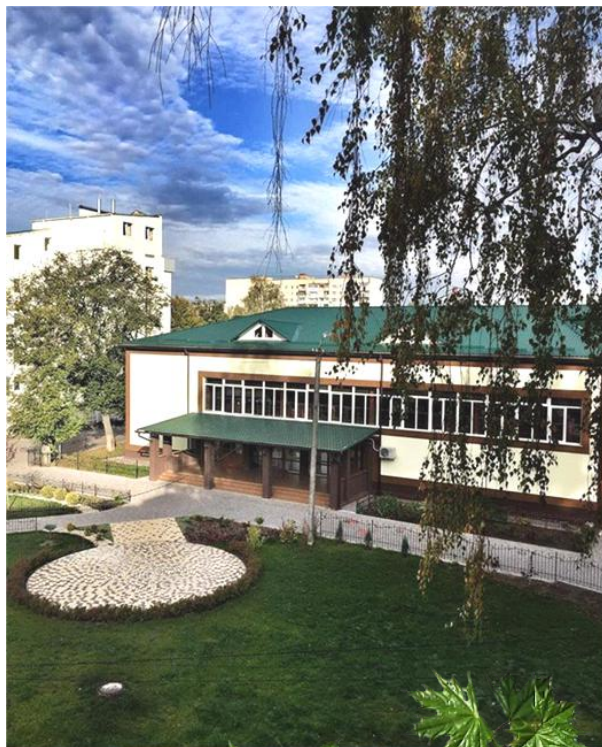
Література

1. Андрійченко С. Фундатор оздоровниці залізничників / С. Андрійченко // Подолія. – 2003. – 1 січ. – С. 6.
2. Гольденберг Наум Якович // Засновники та визначні діячі курортів України / за ред. М. В. Лободи. – С. 109–110 : портр.
3. Гребельський С. Дума про Наума. – Вінниця : ПП Балюк І. Б., 2015. – 56 с.
4. Гольденберг Наум Якович // Хмільницькі світовиди. Бібліографічний словник. – Вінниця : ВЕЛЕС, 2002. – С. 43–44.
5. До 85-річчя Наума Яковича Гольденберга // Медицина транспорту України. – 2010. – № 3. – С. 8–9.
6. До 50-річчя професійної та громадської діяльності Гольденберга Наума Яковича // Медицина залізничного транспорту України. – 2004. – № 1. – С. 101–102.
7. Заслуженный врач Украины, кандидат медицинских наук Гольденберг Наум Яковлевич (к 85-летию со дня рождения) // Медицинская реабилитация, курортология, физиотерапия. – 2010. – № 3. – С. 56.

8. Заслуженный врач Украины, кандидат медицинских наук Гольденберг Наум Яковлевич (к 90-летию со дня рождения) // Медицинская реабилитация, курортология, физиотерапия. – 2015. – № 3/4. – С. 71.
9. Площанська Л. Праведна дорога у 50 літ / Л. Площанська // Медицина Вінниччини. – 2004. – Лют. (№ 2). – С. 2.
10. Площанська Л. Наум Якович Гольденберг – легендарна особистість / Л. Площанська // Вінниччина. – 2004. – 19 берез. : фот.

*в
е
р
е
с
е
н
ь*

Університетська їдальня

Фото з сайтів: <https://bit.ly/2PKImkW> ;
<https://bit.ly/2Zcs3jT>

Нахилилося в верби вітечко,
Аж листочки лежать на воді.
Десь поділося білеє літечко,
Загубилося десь в самоті.
Нахилилось над тою водою,
І його залишають листки.
Наче всі насміялись над вродою,
Над отой, що зім'яли роки.
Зеленіти уже не приходиться,
Бо така наступила пора.
І з косами моїми щось робиться,
Побіліли, неначе сніги.

професор університету

Жученко Сергій Павлович

☀ **05.09 – 50 років** тому народився **Вернигородський Сергій Вікторович** (05.09.1970, м. Вінниця), доктор медичних наук (2014), професор (2016).

Закінчив Вінницький державний медичний університет (1997).

Працював у Вінницькому національному медичному університеті ім. М. І. Пирогова: асистент кафедри патологічної анатомії (2000–2002), асистент кафедри патологічної анатомії та судової медицини (2002–2006), асистент (2006–2015), професор (2015–2019) кафедри патологічної анатомії, судової медицини та права. У 2019 р. – завідувач кафедри гістології. Проходив стажування в медичній школі Святого Джеймса у м. Чикаго, США (2015).

Автор численних наукових праць та патентів.

Література

1. Вернигородський Сергій Вікторович [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. Кафедра патологічної анатомії, судової медицини та права : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/36MXLa7> (дата звернення: 12.12.2019), вільний. – Назва з титул. екрана.

☀ **18.09 – 95 років** тому народився **Мазурик Михайло Федотович** (18.09.1925, с. Устя Бершадського р-ну, нині Вінницької обл. – 11.01.1992, м. Полтава), хірург, доктор медичних наук (1970), професор (1979).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1950).

Працював лікарем. З 1972 р. – у Полтавському медичному стоматологічному інституті: з 1974 р. – завідувач кафедри загальної хірургії, впродовж

1975–1990 рр. – завідувач кафедри шпитальної хірургії, водночас впродовж 1985–1989 рр. – проректор з лікувальної роботи.

Наукові дослідження: екстрена хірургія; діагностика і лікування захворювань судин, гнійного остеомієліту; патологія жовчних протоків; хірургічне лікування виразкової хвороби шлунка та дванадцятипалої кишки; травматологія та організація охорони здоров'я.

Учасник Другої світової війни. Нагороджений державними та бойовими нагородами СРСР.

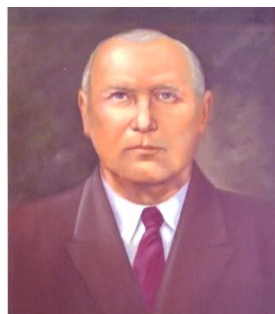
Література

1. Давиденко С. В. Мазурик Михайло Федотович / С. В. Давиденко // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2017. – Т.18 : Лт-Малицький – С. 503–504 : портр. – Бібліогр. в кінці ст.

✨ **21.09 – 130 років** тому народився **Вакулєнко Микола Опанасович** (21.09.1890, м. Владикавказ, РФ – ?), патолог, бактеріолог.

Закінчив медичний факультет Київського університету (1914).

Прозектор Київського клінічного шпиталю (1914–1917). Лаборант пересувної лабораторії в діючій армії (1917–1919). Прозектор і завідувач лабораторії Вінницького військового шпиталю (1919–1928), за сумісництвом – прозектор Пироговської лікарні (1920–1944), прозектор 4-ї радянської лікарні у Вінниці (1929–1941). Завідувач кафедри мікробіології (1921–1930) Вінницького фармацевтичного інституту та завідувач кафедри гістології (1930–1934) Вінницького виробничого медичного інституту. Упродовж 1922–1933 рр. керівник доцентського курсу мікробіології Вінницького фармацевтичного інституту і одночасно – завідувач кафедри патологічної анатомії виробничого медичного інституту (1932–1934). Завідувач кафедри патологічної

анатомії Вінницького медичного інституту, нині ВНМУ ім. М. І. Пирогова (1934–1941 ; 1944–1948).

Література

1. Архів ВНМУ, спр. 50, т. 1 : А–З, арк. 64–70.
2. 125 років від дня народження Вакуленка Миколи Опанасовича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 38–39: портр. – Бібліогр.: в кінці ст.
3. 125 років від дня народження Миколи Опанасовича Вакуленка // Імена в медицині у відгомоні часу. 2015 рік : календар знаменних та пам'ятних дат / Нац. наук. мед. б-ка України ; уклад.: С. М. Булах, Л. Є. Корнілова, М. С. Слободенюк ; наук. консультант Р. І. Павленко ; відп. за вип. Т. А. Остапенко. – Київ, 2014. – С. 78.

☀ **22.09 – 75 років** тому народився **Годлевський Аркадій Іванович** (22.09.1945, м. Вінниця – 22.10.2016, м. Вінниця), хірург, доктор медичних наук (1991), доцент (1992), професор (1993).

Закінчив Вінницький медичний інститут ім. М. І. Пирогова з відзнакою (1969).

Працював старшим лікарем-лаборантом кафедри факультетської хірургії того ж інституту (1969–1970). Служив в лавах Радянської армії в прикордонних військах у Таджикиській РСР (1970–1972). Навчався в клінічній ординатурі на кафедрі загальної хірургії ВНМУ ім. М. І. Пирогова (1972–1974). Лікар-ординатор хірургічного відділення Вінницької обласної лікарні ім. М.І. Пирогова (1974–1982). Асистент кафедри хірургічних хвороб № 2 Вінницького медичного інституту (1982–1991). У 1986 р. здійснював профілактичні огляди та надавав медичну допомогу населенню радіоактивно

забрудненої території, постраждалої внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС (населений пункт Лугини Житомирської обл.). Впродовж 1991–2016 рр. – завідувач кафедри факультетської хірургії Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова.

Автор понад 700 наукових робіт, 4 монографій, понад 200 патентів на винаходи, раціоналізаторських пропозицій.

Досліджував проблеми абдомінальної хірургічної патології. Виконав понад 8000 оперативних втручань, в т.ч. надскладних.

Був членом атестаційної комісії Вінницького обласного управління охорони здоров'я, експертної комісії з аналізу показників летальності в міських закладах охорони здоров'я, член-кореспондентом громадської організації «Академія технологічних наук України», академік громадського об'єднання «Академія оригінальних ідей». Систематично виступав по телебаченню та радіо, на сторінках міських, обласних та всеукраїнських періодичних видань, здійснюючи значну санітарно-просвітницьку роботу. Заслужений діяч науки і техніки України (2002).

Література

1. Аркадій Іванович Годлевський : (до 70-річчя від дня народження) // Клінічна хірургія. – 2015. – № 9. – С. 79–80.
2. Архів ВНМУ, спр. № 926, арк. 165–177.
3. Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова : матеріали з історії університету / під ред. В. М. Мороза. – Вінниця, 1994. – Про Годлевського А. І. – С. 115, [247 : фот.].
4. Годлевський А. І. Професор Годлевський: «В роботі потрібно враховувати чужі помилки, але свої – особливо» : [бесіда з проф. А. І. Годлевським] / А. І. Годлевський; спілкувалась В. Родінкова // Молодий медик. – 2002. – Квіт. (№ 20). – С. 4–5 : фот.
5. До вершин хірургії : біобібліогр. покажч. до 65-річчя від дня народж. Годлевського Аркадія Івановича / уклад. Л. В. Сухарева, Н. М. Кравчук, С. І. Саволук ; відп. за вип.

- Л. І. Шпукал. – Вінниця, 2010. – 51 с. : іл. – (Вчені нашого університету).
6. До 70-річчя Аркадія Івановича Годлевського // Хірургія України. – 2015. – № 3. – С. 7 : фот.
 7. Кафедра факультетської хірургії: історія та сьогодення (до 80-річчя кафедри) : біобібліогр. покажч. / за заг. ред. С. І. Саволюка, І. М. Вовчука ; уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Л. І. Шпукал. – Вінниця, 2013. – Про Годлевського А. І. – С. 11, 14, 38–41: фот.
 8. На перехрестях часу : кризь плин десятиріч і годин сьогодення : нарис з історії 2-ї клінічної лікарні м. Вінниці. – Вінниця : Віноблдрукарня, 2001. – Про Годлевського А. І. – С. 47.
 9. Пам'яті професора Аркадія Івановича Годлевського // Молодий медик. – 2016. – Жовт. (№ 8). – С. 1 : фот.
 10. Процек О. Г. Годлевський Аркадій Іванович / О. Г. Процек // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2006. – Т. 6. – С. 20 : фот. – Бібліогр. в кінці ст.
 11. 70 років від дня народження Годлевського Аркадія Івановича // Знаменні і пам'ятні дати Вінниччини 2015 року : хронол. довід. / уклад. О. Ю. Антонюк, Г. М. Авраменко. – Вінниця, 2014. – С. 39–40 : портр.
 12. 70 років від дня народження Годлевського Аркадія Івановича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 39–40 : портр.

☀ **26.09 – 65 років** тому народилася **Бойко Анна Андріївна** (26.09.1955, с. Райгород Немирівського р-ну Вінницької обл.), психіатр, нарколог, доктор медичних наук (1992), доцент (1996), професор (2013).

Закінчила з відзнакою Вінницький медичний інститут (1978).

Лікар-інтерн за фахом «Психіатрія» (1978–1979), молодший науковий співробітник клініко-експертного відділення Вінницької філії Дніпропетровського НДІ експертизи і відновлення працездатності інвалідів (1979–1983). Старший лаборант (1983–1985), асистент (1985–1990) кафедри психіатрії факультету удосконалення лікарів Львівського державного медичного інституту.

Закінчила докторантуру при Державному Центрі наркології РАМН (1992). Асистент кафедри наркології, психіатрії і психотерапії (1992–1995), доцент кафедри наркології (1995–2001). З 2008 р. – завідувач курсу факультету післядипломної освіти ВНМУ ім. М. І. Пирогова, з 2011 р. – професор кафедри психіатрії з курсом наркології факультету післядипломної освіти того самого закладу вищої освіти.

Напрямки наукової роботи: генетико-епідеміологічне дослідження популяції наркотично залежних та ВІЛ-інфікованих осіб, генетичні аспекти дитячої психіатрії, проблема суїцидів підлітків.

Література

1. Процек О. Г. Гунько Ганна Андріївна [Бойко Анна Андріївна] / О. Г. Процек // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2006. – Т. 6 : Го-Гю. – С. 641 : фот.
2. 60 років від дня народження Бойко Анни Андріївни // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 41–42 : портр.

☀ **27.09 – 90 років** тому народився **Бабляк Дмитро Євгенович** (27.09.1930, м. Кам'янець-Подільський, нині Хмельницької обл. – 03.03.2008, м. Львів), хірург, доктор медичних наук (1973), професор (1981).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1955).

З 1964 р. – у Львівському медичному інституті. Упродовж 1997–2000 рр. – завідувач кафедри шпитальної хірургії того самого закладу вищої освіти. Організатор і керівник Львівського міжобласного центру серцево-судинної хірургії (1987–1993).

Розробив оригінальну методику адекватної аутовенозної пластики в разі синдрому верхньої порожнистої вени.

Лауреат Державної премії УРСР в галузі науки і техніки (2000).

Література

1. Федорів Я.–Р. М. Бабляк Дмитро Євгенович / Я.– Р. М. Федорів // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2003. – Т. 2 : Б– Біо. – С. 36–37 : фот. – Бібліогр.: в кінці ст.

☀ **120 років** тому народився **Топорков Костянтин Дмитрович** (?..1900, с. Старотомниково Моршанського р-ну, Тамбовської обл., – ?).

Закінчив Саратовський комуністичний університет (1928), Московський економічний Інститут червоної професури (1933), курси ректорів комвузів (1937).

Ректор Вінницької вищої комуністичної сільськогосподарської школи і завідувач кафедр політекономії й історії ВКП(б) тієї самої школи (1937–1938). Упродовж 1938–1941 рр. – старший викладач основ марксизму-ленінізму й завідувач кафедри політекономії у Вінницькому медичному інституті. З 1946 р. – старший викладач політекономії у Вінницькому педагогічному інституті. З вересня 1949 р. по 1950 р. за сумісництвом – старший викладач у Вінницькому медичному інституті.

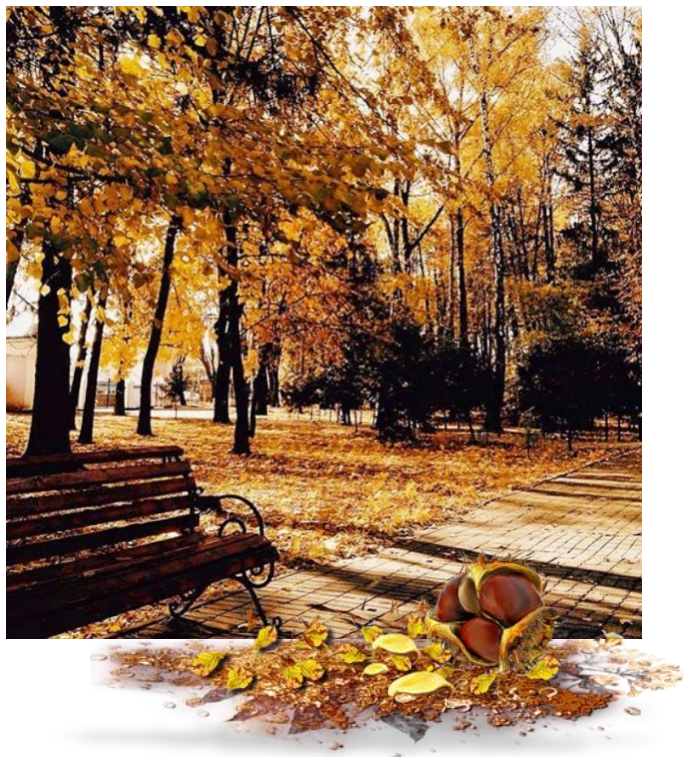
Учасник Другої світової війни. Нагороджений орденами Червоної Зірки (1944), Вітчизняної війни 2-го ступеня (1945), «Знак Пошани» (1948), медалями «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.» (1945), «За оборону Москви» (1945), «За оборону Сталінграда» (1942).

Література

1. **Архів** ВНМУ, спр. № 87, т. 2, арк. 457–465.

Ж О В Т Е Н Ь

Університет у жовтні

Фото з сайтів: <https://bit.ly/2Q2WTra> ;
<https://bit.ly/2sKBqv6>

Осінь.

Велика й байдужа.

Згадати. Забути. Знайти.

Гордіїв вузол.

Коло?

*Випускниця університету
Мусаєва Гюлане*

☀ **13.10 – 70 років** тому народилася **Гордієнко Ірина Юріївна** (13.10.1950, м. Вінниця), акушер-гінеколог, доктор медичних наук (1992), професор (1999).

Закінчила Вінницький медичний інститут (1975).

Працювала лікарем. З 1980 р. – в Інституті педіатрії, акушерства та гінекології АМНУ (Київ). З 1992 р. – завідувач відділення медицини плода.

Наукові дослідження: пренатальна ультразвукова та інвазивна діагностика вроджених і спадкових захворювань плода, вивчення його поведінки та життєздатності, концепція пренатальної диспансеризації плода з вродженою патологією, що підлягає корекції.

Література

1. Лук'янова О. М. Гордієнко Ірина Юріївна // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2006. – Т. 6 : Го-Гю. – С. 244–245.
2. 50 років від дня народження Гордієнко Ірини Юріївни // Знаменні і пам'ятні дати Вінниччини 2015 року : хронол. довід. / уклад. О. Ю. Антонюк, Г. М. Авраменко. – Вінниця, 2014. – С. 44. – Бібліогр.: в кінці ст.

☀ **15.10 – 60 років** тому народився **Кулик Анатолій Ярославович** (15.10.1960, м. Вінниця), фахівець у галузі інформатики, доцент (1996), доктор технічних наук (2009), професор (2011).

Закінчив Вінницький політехнічний інститут (1982), де й працював з 1984 р. (нині технічний університет): з 2009 р. – професор кафедри автоматки та інформаційно-виміральної техніки. В. о. завідувача (2014–2015),

з 2015 р. – завідувач кафедри біологічної фізики, медичної апаратури та інформатики ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Автор численних наукових праць.

Наукові дослідження: адаптивні алгоритми кодування й передавання інформації; стиснення статичних і динамічних відеозображень; перетворення та аналіз процесів у базисі ортогональних функцій; обробка часових рядів, вейвлет-аналіз; моделювання процесів різної природи та теорії багатофакторного експерименту.

Академік Академії наук прикладної радіоелектроніки Білорусі, Росії, України (2009). Член спеціалізованих вчених рад Д 26.062.07 Національного авіаційного університету (м. Київ) і К 73.052.01 Черкаського державного технологічного університету за спеціальністю 05.13.05 «Комп’ютерні системи і компоненти».

Нагороджений Почесними грамотами Вінницького національного технічного університету та Вінницької обласної державної адміністрації.

Література

1. Кветний Р. Н. Кулик Анатолій Ярославович / Р. Н. Кветний // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2016. – Т. 16 : Куз-Лев. – С. 48–49 : портр. – Бібліогр.: в кінці ст.
2. Кулик Анатолій Ярославович [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2szxr50> (дата звернення: 28.12.2019), вільний. – Назва з титул. екрана.

☀ **20.10 – 55 років** тому народився **Бондар Сергій Анатолійович** (20.10.1965, м. Вінниця), доктор медичних наук (2007), доцент (2011), професор (2016).

Закінчив Вінницький медичний інститут з відзнакою (1988).

Лікар-інтерн Вінницького обласного клінічного шкірно-венерологічного диспансеру (1988–1989). Старший лаборант (1989–1999), асистент (1999–2008), завідувач (з 2009 р.), доцент (з 2011 р.), професор (з 2016 р.) кафедри шкірних та венеричних хвороб ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Автор численних наукових праць і раціоналізаторських пропозицій.

Напрямки роботи: сорбційна терапія тяжких та хронічних розповсюджених дерматозів, лікування екземи, ін.

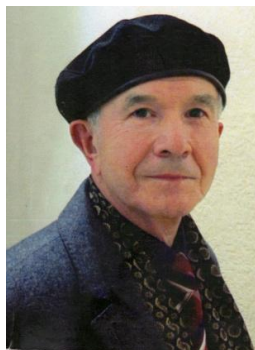
Член редколегій часописів: «Журнал дерматовенерології та косметології ім. М.О. Торсуєва», «Український журнал дерматології, венерології, косметології», «Дерматовенерология. Косметология. Сексопатология».

Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2016 р.). Нагороджений Почесною Грамотою Вінницької обласної ради (2016 р.). Ліквідатор наслідків аварії на ЧАЕС (1986 р.).

Література

1. Бондар Сергій Анатолійович [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/398ljYР> (дата звернення: 12.12.2019), вільний. – Назва з титул. екрана.
2. Бондар С. А. До 80-річчя кафедри шкірних та венеричних хвороб Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова / С. А. Бондар, С. К. Псюк // Вісник Вінницького нац. мед. ун-ту. – 2014. – Т. 18, № 2. – Про Бондаря С. А. – С. 123.
3. 50 років від дня народження Бондаря Сергія Анатолійовича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 44–45 : портр.
4. Сім науковців ВНМУ стали лауреатами Державної премії України в галузі науки та техніки : [у т. ч. С. А. Бондар] // Молодий медик. – 2017. – Квіт. (№ 4). – С. 1–2 : фот.

✳ **25.10 – 80 років** тому народився **Пушкар Михайло Степанович** (25.10.1940, с. Хирів Старосамбірського р-ну Львівської обл.), морфолог, доктор медичних наук (1992), професор (1993).

Закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут ім. М. І. Пирогова (1966), де відтоді й працює: аспірант (1966–1969), асистент (1969–1979), доцент (1979–1992) кафедри патологічної анатомії, завідувач підготовчого відділення (1969–1984), завідувач кафедри гістології, цитології та ембріології (1992–2015).

Автор понад 200 наукових праць, в т. ч. підручників англійською мовою, раціоналізаторських пропозицій. Пише вірші. Автор численних поетичних збірок.

Напрямки наукових досліджень: екологічна морфологія.

Протягом багатьох років був членом редакції університетської газети «Молодий медик», керівником радіокомітету (1968–1980), очолював Раду молодих вчених Вінницького медичного інституту (1972–1974), школу молодого лектора (1984–1988). Відмінник охорони здоров'я.

Література

1. «Віжками не утримати роки»: Михайло Степанович Пушкар, напередодні ювілею : [вітальні слова колег ювіляру] // Молодий медик. – 2000. – Жовт. (№ 8). – С. 6.
2. Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова : матеріали з історії університету / під ред. В. М. Мороза. – Вінниця, 1994. – Про Пушкаря М. С. – С. 43, 63–65, [258 : фот.].
3. Пикалюк В. С. Професори-морфологи України : довідник / В. С. Пикалюк, А. А. Бабанін, В. В. Кісельов. – Сімферополь, 2010. – Про Пушкаря М. С. – С. 94 : фот.
4. 75 років від дня народження Михайла Степановича Пушкаря // Знаменні і пам'ятні дати Вінниччини 2015 року

: хронол. довід. / уклад. О. Ю. Антонюк, Г. М. Авраменко.
– Вінниця, 2014. – С. 240. – Бібліогр.: в кінці ст.

5. Демидюк В. Слово про однокурсника: [про шестикурсника Вінниц. мед. ін-ту М. Пушкаря] / В. Демидюк // Молодий медик. – 1966. – 16 квіт. (№ 15). – С. 1.
6. Коваль В. Молода поросьль : [про аспіранта Вінниц. мед. ін-ту М. С. Пушкаря] / В. Коваль // Молодий медик. – 1967. – 5 листоп. (№ 35/36).

☀ **28.10 – 75 років** тому народилася **Іванова Світлана Андріївна** (28.10.1945, м. Артемівськ, нині Донецької обл.), один із провідних фахівців в галузі клінічної мікробіології, доцент (1995), доктор медичних наук (1997).

Закінчила Вінницький медичний інститут (1970), де відтоді й працює (нині університет): асистент (1970–1991), старший викладач (1991–1993), доцент (з 1993 р.) кафедри мікробіології, вірусології та імунології. Учениця професора Т. А. Лобової.

Ще з 2-го курсу інституту зацікавилася біологією мікроорганізмів, які беруть участь в розвитку дисбіозів, дії лікарських засобів на мікробіоту, згодом саме в цьому аспекті виконала дві дисертаційні праці. Протягом багатьох років створювала оригінальні моделі розвитку інфекційних процесів, запропонувала мікробіологічні методи діагностики захворювань, обумовлених бактеріями і грибами; оригінальні лікарські засоби в лікуванні мікозів. З 1998 р. викладає клінічну мікробіологію аспірантам, ординаторам, інтернам.

Автор численних наукових праць, у т. ч. навчальних посібників «Кандидози слизової оболонки порожнини рота» (у співавторстві; Вінниця, 2004), «Тактика вибору антибіотиків» (у співавторстві; Вінниця, 2012), методичних рекомендацій «Нарушение микробиоценоза кишечника у

детей и экологические подходы к его восстановлению» (Вінниця, 2002).

Вивчає механізми захисту слизових оболонок, особливості функціонування імунологічних чинників кишкового тракту та умови виникнення дисбіозів, проблеми діагностики і лікування кандидозних дисбіозів з використанням мікостатиків, пробіотиків та імуномодуляторів.

Відмінник охорони здоров'я УРСР. Нагороджена медалями Д. К. Заболотного, «Трудова слава» 2-го ступеня (2015). До 70-річчя від дня народження була відзначена вітальною адресою Президента НАН України Б. Є. Патона (2015). Лауреат регіонального конкурсу International academy of the Rating Technologies and sociology «Golden Fortune» (Міжнародна академія рейтингових технологій і соціології «Золота фортуна»).

Література

1. Палій Г. К. Іванова Світлана Андріївна / Г. К. Палій // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2011. – Т. 11 : Зор– Как. – С. 117 : фот. – Бібліогр. в кінці ст.
2. Іванова Світлана Андріївна [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. Кафедра мікробіології : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2t0o2D5> (дата звернення: 12.12.2019), вільний. – Назва з титул. екрана.

Л и с т о п а д

Університетськими алеями ХОДИТЬ ОСІНЬ

Фото з сайтів: <https://bit.ly/2sKBqv6> ;
<https://bit.ly/34Dp2KB>

СПОГАДИ

Давно минуло все, далеко,
Пішло, лиш спогади одні.
Про осінь, як летів лелека,
Під вітру спів в холодні дні,
Коли листки летіли жовті,
І босим бігав я малим,
Каштанів брав кишені повні,
І тим, щасливим був таким.
Давно минуло і ніколи,
Не повернеться це назад.
Хоч осінь та, той ліс і поле,
І той безпечний листопад.
Ті спогади марні, далекі,
Про тих, хто також був такий.
Осінь не та, не ті лелеки,
І я давно вже не малий.

професор університету

Жученко Сергій Павлович

☀ **02.11 – 105 років** тому народився **Лаврик Семен Семенович** (20.10(02.11)1915, с. Велика Слобідка, нині Кам'янець-Подільського р-ну Хмельницької обл. – 07.07.1990, м. Київ), видатний гематолог, доктор медичних наук (1966), професор (1966), член-кореспондент АН УРСР (1979), заслужений діяч науки УРСР (1975)

Закінчив Вінницький медичний інститут (1940). Працював за направленням у м. Бершадь на Вінниччині.

Упродовж 1946–1950 рр. – директор Львівського науково-дослідного інституту невідкладної хірургії та переливання крові (нині Інститут патології крові та трансфузійної медицини НАМНУ); завідувач Львівського обласного відділу охорони здоров'я (1950–1953), ректор Станіславського медичного інституту (нині Івано–Франківський національний медичний університет, 1953–1954). Перший заступник міністра охорони здоров'я УРСР (1954–1960). Директор (1960–1970), завідувач лабораторії консервування кісткового мозку Київського НДІ гематології і переливання крові (нині Інститут гематології та трансфузіології НАМНУ); ректор Київського медичного інституту, нині Національний медичний університет ім. О. О. Богомольця (1970–1984). З 1963 р. – головний гематолог МОЗ УРСР. Був Головою Українського республіканського товариства лікарів-гематологів і трансфузіологів, заступником редактора Великої медичної енциклопедії.

Автор понад 160 наукових праць, у т. ч. 2-х монографій.

Наукові дослідження: аутотрансфузія консервованих клітин крові, ауто- і гомотрансплантація кісткового мозку хворим після променевої хіміотерапії злоякісних новоутворень, організація служби крові та донорства.

Під його керівництвом розроблено методи отримання лікувальних препаратів донорської плазми: фібриногену, альбуміну, гамма-глобулінів спрямованої дії, а також метод підсадки аутологічного та аlogenного консервованого кісткового мозку. Зробив вагомий внесок у вивчення механізму впливу низьких температур на клітини крові під час консервування. Ініціатор створення в Україні банку тривалого збереження крові і кісткового мозку при низьких температурах (використано під час лікування осіб, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС).

Лауреат премій: імені О. Богомольця АН УРСР (1977), Державної премії України в галузі науки та техніки за цикл праць «Створення наукових основ та методів кріоконсервування клітинних суспензій і їх застосування у медицині» (1992, посмертно, разом із групою учених).

Учасник Другої світової війни. Нагороджений бойовими та державними нагородами.

Похований на Байковому кладовищі.

28 січня 2016 р. на будівлі фізико-хімічного корпусу Київського Національного медичного університету імені О. О. Богомольця відбулось урочисте відкриття меморіальної дошки Семену Семеновичу Лаврику.

Література

1. Будзей О. Знавець крові з Великої Слобідки / О. Будзей // Подолянин. – 2015. – 30 жовт.
2. Костюк П. Вчений із Великої Слобідки / П. Костюк // Прапор Жовтня. – 1971. – 12 жовт. – С. 4.
3. Лаврик А. С. Семен Семенович Лаврик. Служіння людям та науці : до 100-річчя від дня народження / А. С. Лаврик, Ю. Г. Віленський. – Київ : [б. в.], 2015. – 69 с. : іл.
4. Никула Т. Моє київське півстоліття : (мемуари) / Т. Д. Никула. – Київ : Задруга, 2015. – 424 с. – Про С. С. Лаврика. – С. 24–25 : портр.
5. Пилявський С. П. Людям на добро / С. П. Пилявський // Подільської землі сини. – Хмельницький, 1993. – С. 64–67.

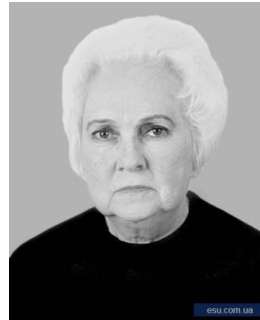
6. Перехрестенко П. М. К 90-летию со дня рождения Лаврика Семена Семеновича / П. М. Перехрестенко, Л. М. Исакова // Український журнал гематології та трансфузіології. – 2006. – № 1. – С. 59–60.
7. Семен Семенович Лаврик: вечорами над медичними часописами // Павленко Р. Бібліотека у намисті слова / Р. І. Павленко, Т. А. Остапенко, Ю. Г. Віленський ; Нац. наук. мед. б-ка України. – Київ : Коляда О. П., 2018. С. 65–66 : фот.
8. Семен Семенович Лаврик: необыкновенный путь, славные свершения : к 100-летию со дня рождения выдающегося ученого и организатора здравоохранения / подготовил Ю. Виленский // Здоров'я України. – 2016. – № 2. – С. 36–37.
9. Тимченко А. С. До 100-річчя від дня народження Семена Семеновича Лаврика / А. С. Тимченко, Т. О. Калиниченко // Журнал НАМН України. – 2015. – Т. 21, № 3/4. – С. 417–418.

☀ **04.11 – 90 років** тому народилася **Вієвська Галина Анатоліївна** (04.11.1930, м. Запоріжжя – 18.09.2012, м. Київ), психіатр, доцент (1969), доктор медичних наук (1973), професор (1976).

Навчалася у Вінницькому медичному інституті (1948–1950). Закінчила Київський медичний інститут (1954).

Працювала лікарем Вінницького психоневрологічного диспансеру, психоневрологічної лікарні. З 1955 р. – у Вінницькому медичному інституті: клінічний ординатор кафедри нервових хвороб (1955–1956), асистент (1956–1959), доцент (1959–1971), завідувач (1971–1995) кафедри психіатрії Вінницького медичного інституту.

З 1995 р. мешкала у Києві. Працювала науковим консультантом з психіатрії і наркології Київської міської наркологічної клінічної лікарні «Соціотерапія». З 2002 р. –

також професором Київської філії кафедри наркології Харківської медичної академії післядипломної освіти.

Була видатним українським клініцистом, унікальним майстром лікування хворих на епілепсію, людей з різними психічними розладами. За роки практики до неї звернулося за допомогою понад 40 тис. пацієнтів з різних країн.

Автор понад 120 наукових праць.

Наукові дослідження: нервово-психологічні порушення алкогольного генезу.

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 722, арк. 135–145.
2. 80 років від дня народження // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 46 : портр. – Бібліогр.: в кінці ст.
3. Звершховська І. Г. Вієвська Галина Анатоліївна / І. Г. Звершховська // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2005. – Т. 4 : В-Вог. – С. 513 : портр.
4. Матеріали надав Вієвський Анатолій Миколайович, син Вієвської Г. А., випускник ВНМУ ім. М. І. Пирогова, доктор медичних наук, професор, нарколог вищої кваліфікаційної категорії, заслужений лікар України.

☀ **05.11 – 90 років** тому народився **Боржієвський Цезар Кайтанович** (05.11.1930, с. Баговиця Кам'янець-Подільського р-ну Хмельницької обл.), уролог, кандидат медичних наук (1963), доцент (1966), доктор медичних наук (1971), професор (1974).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1955).

Працював хірургом дільничної лікарні в с. Багринівці Вінницької обл. (1955–1956), Вінницької обласної лікарні (1956–1960), асистентом кафедри шпитальної хірургії Вінницького медичного інституту (1960–1964), доцентом

кафедри торакальної хірургії та анестезіології Львівського медичного інституту (1964–1973). Протягом 1972–1973 рр. стажувався в Київському інституті урології. Завідувач (1973–2001), професор кафедри урології, декан із роботи з іноземними студентами (1981–1982) Львівського медичного університету. Організатор і керівник Львівського центру трансплантології нирки і хронічного гемодіалізу (1986–1996).

Автор понад 380 наукових, навчально-методичних і науково-популярних праць, авторських свідоцтв на винаходи.

Напрямки наукових досліджень: оптимізація хірургічного та медикаментозного лікування запальних захворювань і пухлин сечостатевої системи, сечокам'яної хвороби; реабілітація хворих із деякими урологічними захворюваннями на курортах Шкло, Східниця, Трускавець, Моршин, Немирів; урологічна трансплантація нирки; впровадження в урологічну клініку новітніх хірургічних технологій – черезшкірної літотрипсії, лапароскопічної уретеролітомії, трансуретральної резекції пухлин сечового міхура і простати, онкоурологія, використання різних видів знеболювання в хірургічній клініці, історія медицини.

Член Всесвітньої асоціації урологів. Заслужений професор Львівського національного медичного університету (2005).

Література

1. Боржієвський Цезар Кайтанович : до 75-річчя від дня народження // Урологія. – 2005. – Т. 9, № 3. – С. 54–55.
2. 85 років від дня народження Боржієвського Цезаря Кайтановича // Знаменні і пам'ятні дати Вінниччини 2015 року : хронол. довід. / уклад. О. Ю. Антонюк, Г. М. Авраменко. – Вінниця, 2014. – С. 47 : портр. – Бібліогр.: в кінці ст.
3. 85 років від дня народження Боржієвського Цезаря Кайтановича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні

- дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 47–48 : портр. – Бібліогр.: в кінці ст.
4. Невтомна праця на благо людей: з нагоди 80-ліття від дня народження професора Цезаря Кайтановича Боржієвського // ALMA-Mater. – 2012. – 16 листоп. (№ 11). – С. 7 : фот.
 5. Федорів Я.-Р. М. Боржієвський Цезар Кайтанович / Я.-Р. М. Федорів // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2004. – Т. 3: Біо-Бя. – С. 289 : фот. – Бібліогр.: в кінці ст.
 6. «Царське» ім'я і шляхетна простота [Електронний ресурс] // Високий замок : [сайт щоденн. газ. «Високий замок» та ТОВ «Видавничий Дім «Високий Замок»]. – Електрон. текст. дані. – [Львів, 2019–]. – Режим доступу: <https://bit.ly/2PIcRqx> (дата звернення: 19.12.2019), вільний. – Назва з титул. екрана.

✨ **05.11 – 50 років** тому народився **Шкарупа Володимир Миколайович** (05.11.1970, м. Бердичів Житомирської обл.), біолог, кандидат біологічних наук (1999), старший науковий співробітник (2013).

Закінчив біологічний факультет Львівського державного університету ім. І. Франка (1993).

Працював вчителем біології та хімії в загальноосвітніх школах Житомирської області (1994–1997). Аспірант кафедри загальної та молекулярної генетики біологічного факультету Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка (1999–2004). Працював молодшим, згодом – старшим науковим співробітником лабораторії мутагенезу та антимутагенезу відділу медичної генетики ДУ «Національний науковий центр радіаційної медицини НАМН України» (2001–2016). За сумісництвом – асистент (2008–2009), доцент (2009–2010) кафедри анатомії, фізіології та шкільної гігієни інституту природничо-

географічної освіти і екології Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова (м. Київ).

Упродовж 2011–2016 рр. – асистент, з 2016 р. – завідувач кафедри медичної біології ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Наукові дослідження: вроджені вади розвитку в радіоактивно забруднених регіонах України; радіаційний та хімічний мутагенез у розвитку низки хронічних захворювань людини; роль іонізуючого опромінення в патогенезі онкологічних захворювань; вивчення гумінових речовин як модифікаторів мутаційного процесу; дослідження радіопротекторного та антимуtagenного ефекту низки біологічно активних речовин та ін.

Література

1. Шкарупа Володимир Михайлович [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. Кафедра медичної біології : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/37sXDgn> (дата звернення: 28.12.2019), вільний. – Назва з титул. екрана.
2. Шкарупа Володимир Михайлович // Кафедра медичної біології Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова : іст. нарис до 80-річчя створення / ред. Р. П. Піскун. – Вінниця, 2014. – С. 44–45 : фот.

✳ **07.11 – 75 років** тому народився **Макац Володимир Геннадійович** (07.11.1945, с. Ольгопіль, нині Чечельницького р-ну Вінницької обл.), лікар-голкутотерапевт, реабілітолог, доктор медичних наук (1992), професор (2003).

Закінчив Вінницький медичний інститут ім. М. І. Пирогова (1975).

Упродовж 1988–2004 рр. працював у Вінницькому педагогічному інституті; з 2004 р. – професор, завідувач кафедри реабілітаційних технологій Вінницького соціально-економічного інституту Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна».

Досліджує проблеми сучасних реабілітаційних технологій. Розробив власні методи реабілітації вегетативних порушень у дітей. Керівник Українського науково-дослідного центру біоактиваційної терапії «Надія». Засновник наукових шкіл «Функціональна вегетологія як розділ сучасної медицини» і «Вегетативна Чжень-цзю терапія».

Автор 35 монографій, 11 методичних рекомендацій, ряду наукових статей та ін.

Член редколегій науково-практичних журналів «Фундаментальные исследования», «Рефлексотерапевт», «Рефлексотерапия и комплементарная медицина» (РФ), «Ідея», «Оптико-електронні інформаційні технології» (Україна), "International journal of applied and fundamental research" (Німеччина), засновник електронного наукового журналу «Проблеми вегетативної реабілітації».

Експерт вищого рівня НАН України, академік АТН України, член-кореспондент Європейської та Російської академій природничих наук, Кримської АН, Заслужений діяч науки і освіти.

Нагороджений орденами Європейського науково-виробничого консорціуму «Labore et Scientia» («Працею і знаннями»), «Primus Inter Pares» («Перший серед рівних»), срібними медалями академіка В. Вернадського, ВДНГ СРСР і УРСР, медаллю А. Нобеля, почесними званнями Лауреата НТТМ ЦК ВЛКСМ і ЦК ЛКСМУ. Винахідник СРСР. Заслужений діяч науки і освіти.

Література

1. Подолинний А. М. Макац Володимир Геннадійович / А. М. Подолинний // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2017. – Т. 18 : Лт– Малицький. – С. 568–569 : фот.

✿ **20.11 – 130 років** тому народився **Благовещенський Михайло Олександрович** (08(20).11.1890, с. Селищі Ардатовського повіту Симбірської губернії, нині Атяшевського р-ну, Мордовія – 20.05.1969), хірург, доктор медичних наук (1946), професор (1946).

Закінчив Симбірську духовну семінарію (1912), медичний факультет Томського університету з відзнакою (1917).

Служив лікарем в діючій армії. Після демобілізації упродовж 1918–1920-х рр. працював завідувачем лікарської дільниці с. Барановка Хвалинського повіту Саратовської губернії, ординатором Хвалинської повітової лікарні (1920–1922). В 1922–1925 рр. – клінічний ординатор кафедри факультетської хірургії Астраханського медичного інституту. Слухач курсів Ленінградського державного інституту удосконалення лікарів (1925–1926), екстерн хірургічного відділення Обухівської лікарні (1926–1927), одночасно – хірург 23-ї амбулаторії, завідувач хірургічного відділення Андижанської міської лікарні (Узбецька РСР) (1927–1929), екстерн урологічного відділення Обухівської лікарні (1929–1930). Хірург поліклініки Ленінградського торгового порту (1930–1933), екстерн хірургічного відділення Обухівської лікарні (1930–1933), науковий співробітник хірургічної клініки хвороб органів травлення ВЦЕМ (1933–1935). Асистент кафедри хірургії 2-го Ленінградського медичного інституту (1934–1938). Завідувач кафедри загальної хірургії Іжевського медичного інституту (1938–1945). Завідувач кафедри загальної хірургії Вінницького медичного інституту (1945–1950) і кафедри факультетської хірургії Івановського державного медичного інституту (1951–1961). В роки Великої Вітчизняної війни – хірург-консультант на оборонному заводі м. Іжевська (1938–1945), постійний

консультант 5-ти евакошпиталів на території Удмуртської АРСР.

Наукові праці в галузі крайової патології (ендемичний зоб), урології, організації хірургічної допомоги населенню, абдомінальній хірургії, онкології, травматології.

Заслужений діяч наук Удмуртської АРСР (1942).

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 86, т. 1 : А– Л, арк. 58–76.
2. Избранные страницы истории хирургической школы Удмуртии. – Ижевск, 2010. – О Благовещенском М. А. – С. 14–15.
3. 125 років від дня народження Благовещенського Михайла Олександровича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 48–49 : портр. – Бібліогр.: в кінці ст.

☀ **23.11 – 55 років** тому народилася **Мороз Лариса Василівна** (23.11.1965, м. Вінниця), лікар вищої кваліфікаційної категорії доктор медичних наук (2001), професор (2005).

Закінчила Вінницький медичний інститут імені М. І. Пирогова з відзнакою (1988).

Працювала лікарем-інтерном (1988–1989), ординатором інфекційного відділення Вінницької міської клінічної лікарні № 4 (1989–1995). Протягом 1995–1998 рр. – асистент, 1998–2003 рр. – доцент, з 2003 р. – завідувач кафедри інфекційних хвороб ВНМУ імені М. І. Пирогова.

Ініціатор створення у Вінниці одного з перших в Україні гепатологічних центрів (2000), впровадження в практику діагностики інфекційних хвороб полімеразної ланцюгової реакції, пункційної біопсії печінки. Провідний фахівець в галузі гепатології та один із провідних в Україні

фахівців з сучасних методів профілактики та лікування гепатитів В і С. Науковий консультант Вінницького обласного центру профілактики та боротьби зі СНІДом.

Автор численних наукових праць, у т. ч. співавтор двох підручників: «Інфекційні хвороби» (за редакцією Голубовської О. А., Київ, 2012, 2018) та «Епідеміологія» (за редакцією Колеснікової І. П., Вінниця, 2012), численних винаходів.

Напрямки наукових досліджень: проблема хронічних вірусних гепатитів, ВІЛ/СНІДу, опортуністичних інфекцій, ін.

Член Європейської асоціації з мікробіології та інфекційних хвороб (2004), Асоціації Інфекціоністів України, Російського товариства вивчення печінки (2004), редакційної ради Вінницького обласного медичного щомісячного журналу «ФармаМед», редакційної ради журналу «Сучасні інфекції». З 2004 р. – голова асоціації інфекціоністів Вінницької області.

Заслужений лікар України (2007). Нагороджена медаллю «Агапіта Печерського» (2010), Грамотою Верховної Ради України (2010).

Література

1. Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова : матеріали з історії університету / під ред. В. М. Мороза. – Вінниця, 1994. – Про Л. М. Мороз. – С. 76.
2. Мороз Лариса Василівна // Імена України 2007 : біографічний енциклопедичний словник / Ін-т гуманітар. досліджень АН України ; уклад. Л. Г. Андрієнко та ін. – Київ : Фенікс, 2007. – С. 343 : фот. 29 : ил., портр.
3. Мороз Л. В. Професор Лариса Мороз: «Завжди потрібно бути самим собою і... трішечки кращим» : [бесіда з професором Л. В. Мороз] / Л. В. Мороз ; спілкувалась О. Турчик // Вінничанка. – 2016. – № 5. – С. 6–8 : фот. кольор.

4. 50 років від дня народження Мороз Лариси Василівни // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 49–50 : портр. – Бібліогр.: в кінці ст.
5. 50 років від дня народження Лариси Василівни Мороз // Знаменні і пам'ятні дати Вінниччини 2015 року : хронол. довід. / уклад. О. Ю. Антонюк, Г. М. Авраменко. – Вінниця, 2014. – С. 267. – Бібліогр.: в кінці ст.
6. Сергета І. В. Мороз Лариса Василівна [Електронний ресурс] / І. В. Сергета // Енциклопедія Сучасної України : [вебсайт]. – Електрон. текст. Дані. – Режим доступу: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=68890 (дата звернення: 10.01.2020), вільний. – Назва з екрана

З
р
у
д
е
н
ь

Університет взимку

Фото з сайтів: <https://bit.ly/2EDSUMA>;
<https://bit.ly/2sTrQWE>

Мы ожидаем Новый год,
Как ждем решенья милой тайны.
Его велительный приход
Из мирозданья не случайный.
Желаньям нашим счета нет...
Теряем дар обычной речи,
Держа волнительный билет
Мечтам и радостям навстречу.
Пуускай усердствуют мечты,
Пусть будет путь желаний верный
И триумфальные цветы
Падут к душе закономерно.

*Професор університету
Пушкар Михайло Степанович*

☀ **01.12 – 110 років** тому народилася **Топчієва Катерина Павлівна** (01.12.1910, м. Полтава – ?), фізіолог, доктор медичних наук (1974).

Упродовж 1924–1927 рр. навчалася у педагогічному технікумі в м. Пирятин Чернігівської області. Працювала вчителем біології (1927–1930). Протягом 1930–1933 рр. навчалася на стоматологічному факультеті Київського медичного інституту, одночасно працювала лаборантом кафедри гістології того самого інституту. Закінчила Київський стоматологічний інститут (1939). Працювала асистентом кафедри гістології Київського медичного інституту (1934–1935), лікарем у с. Красносілка на Вінниччині (1935–1936), виконувала обов'язки асистента кафедри гістології Вінницького медичного інституту (1936–1941).

Під час окупації м. Вінниці працювала санітарним лікарем міської управи, у Вінницькому медичному інституті. З липня 1941 р. до визволення міста – у підпільній організації. Розповсюджувала листівки, забезпечувала медикаментами партизан.

Після Другої світової війни працювала асистентом кафедри гістології; асистентом, доцентом кафедри нормальної фізіології Вінницького медичного інституту (нині ВНМУ ім. М. І. Пирогова). Читала курс лекцій з біофізики та нормальної фізіології.

Напрямки наукових досліджень: взаємодія між нервовими і гуморальними впливами на серце, фізіологічні зрушення у трактористів під час польових робіт, ін.

Нагороджена орденом Вітчизняної війни 2-го ступеня (1985), ін. державними нагородами.

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 1047, т. 2 : П– Я, арк. 225–302 : портр.

2. Історія кафедри нормальної фізіології [Електронний ресурс] // Кафедра нормальної фізіології : [сайт кафедри нормальної фізіології ВНМУ ім. М. І. Пирогова]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2EMB9dW> (дата звернення: 08.10.2019), вільний. – Назва з титул. екрана.
3. Топчиева Екатерина Павловна [Електронний ресурс] // Подвиг народа : електрон. банк документів «Подвиг народа в Великой Отечественной войне 1941– 1945 гг» : [офіц. сайт М-ва оборони РФ]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2tfd09U> (дата звернення: 08.10.2019), вільний. – Назва з титул. екрана.

✳ **05.12** – **100 років** тому народився **Яхниця Олександр Гаврилович** (05.12.1920, с. Кірово Немирівського р-ну Вінницької обл. – 16.01.1998, м. Київ), видатний анатом, доктор медичних наук, професор.

Після закінчення Вінницької фельдшерсько-акушерської школи (1938) вступив до Вінницького медичного інституту.

У 1940 р. був призваний до Червоної армії, де його застала війна. Учасник Другої світової війни. Після демобілізації навчався в Івано-Франківському медичному інституті, який закінчив з відзнакою у 1953 р. На останніх курсах виконував обов'язки начальника міського відділу охорони здоров'я.

Упродовж 1953–1964 рр. працював асистентом, доцентом кафедри нормальної анатомії Дніпропетровського медичного інституту. У 1964 р. очолив кафедру нормальної анатомії створеного лікувального факультету в Запорізькому фармацевтичному інституті (нині університет) та став першим її завідувачем. Під його керівництвом тут були створені анатомічний музей, одна з кращих гістохімічних лабораторій на ті часи в країні.

У 70-х р. під його керівництвом було створено нову гістоавторадіографічну лабораторію. З 1966 р. – проректор з навчальної та наукової роботи того самого закладу вищої освіти. Заснував Запорізьку наукову школу анатомів.

Автор понад 90 наукових праць.

Напрямки наукових досліджень: морфологія слизової оболонки дихальних шляхів, вивчення будови органів при дії СВЧ-опромінення та алкоголю, а також органів імунної системи після антигенної стимуляції та формування імунологічної толерантності.

Почесний член Наукового товариства анатомів, гістологів, ембріологів і топографоанатомів України.

Нагороджений орденом Вітчизняної війни 2-го ступеня (1985), ін. державними нагородами.

Останні роки свого життя мешкав у м. Києві.

Література

1. Волошин М. А. Олександр Гаврилович Яхниця – людина, педагог, вчений / М. А. Волошин, М. В. Карзов, В. К. Сирцов // Актуальні питання фармац. та мед. науки та практики. – 2003. – Вип. 11. – С. 3–8.
2. Колесник Ю. М. Професор Олександр Гаврилович Яхниця – видатний учений, талановитий педагог / Ю. М. Колесник, М. А. Волошин, В. К. Сирцов // Актуальні питання фармац. і мед. науки та практики. – 2011. – Вип. 24, № 1. – С. 5–7.
3. Лебединець М. Г. Яким був Олександр Гаврилович Яхниця / М. Г. Лебединець // Актуальні питання фармац. і мед. науки та практики. – 2011. – Вип. 24, № 1. – С. 72.
4. О. Г. Яхниця – видатний анатом України : (до 90-річчя від дня народження) / М. А. Волошин, В. К. Сирцов, М. Г. Лебединець [та ін.] // Клінічна анатомія та оперативна хірургія. – 2010. – Т. 9, № 4. – С. 92–94 : фот.
5. Професор А. Г. Яхниця и создание лекарственного препарата Тиотриазолин / Н. А. Волошин [и др.] // Актуальні питання фармац. і мед. науки та практики. – 2011. – Вип. 24, № 1. – С. 45–46.

✳ **07.12 – 120 років** тому народився **Судомир Олександр Костянтинович** (07.12.1900 – ?), психіатр, доктор медичних наук, професор.

Перший завідувач кафедри психіатрії (1935–1941), за сумісництвом – в. о. завідувача кафедри судової медицини Вінницького медичного інституту (нині ВНМУ ім. М. І. Пирогова, 1936–1939).

Основоположник і перший завідувач кафедри психіатрії Станіславського медичного інституту (1946–1957; нині Івано-Франківський національний медичний університет), декан медичного факультету (1950–1951) того самого закладу вищої освіти, до якого приїхав за направленням МОЗ УРСР.

Наукові дослідження: загальна психопатологія та судова психіатрія. Співавтор класичного підручника з судової психіатрії. Блискуче написана докторська дисертація О. К. Судомира присвячена проблемі симуляції психозів і дотепер не втратила актуальності.

Учасник Другої світової війни. Нагороджений бойовими та державними нагородами.

Література

1. Судомир Олександр Константинович [Електронний ресурс] // Память народа : електрон. банк документів «Подвиг народа в Великой Отечественной войне 1941-1945 гг» : [офіц. сайт М-ва оборони РФ]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2NUNijZ> (дата звернення: 05.09.2018), вільний. – Назва з титул. екрана.
2. Вінниччина в роки Великої Вітчизняної війни (1941–1945 рр.) : зб. док. і матеріалів / ред.: А. Ф. Олійник, М. Л. Бабій, С. С. Байда. – Одеса : Маяк, 1971. – С. 35.

✳ **10.12 – 125 років** тому народився **Левін Юхим Миронович** (10.12.1895, м. Київ – 14.11.1961, м. Вінниця), дерматовенеролог, доктор медичних наук (1947), професор (1947).

Закінчив Київський медичний інститут (1922).

Працював науковим співробітником у дерматологічній секції при Київській науково-дослідній кафедрі клінічної медицини (1923–1930), завідувачем відділами експериментальної дерматовенерології та промислових і професійних захворювань шкіри Київського дермато-венерологічного інституту (1930–1938), завідувачем кафедри шкірних і венеричних хвороб Київського стоматологічного інституту (1931–1941), завідувачем кафедри шкірних і венеричних хвороб 2-го Київського медичного інституту (1937–1941). Завідувач кафедри шкірних і венеричних хвороб об'єднаного Київського медичного інституту (утворився від злиття 1-го і 2-го Київських медичних інститутів) (1941–1944). Завідувач кафедри шкірних і венеричних хвороб Одеського медичного інституту удосконалення лікарів (1944–1945). Завідувач кафедри шкірних і венеричних хвороб Вінницького медичного інституту (1945–1952 ; 1953–1961). Здійснював обстеження працівників цукрових заводів Вінницької обл. з метою виявлення гнійничкових захворювань шкіри.

Автор понад 90 наукових праць.

Напрямки наукових досліджень: діагностика та лікування сифілісу, гонореї, екземи, псоріазу.

Література

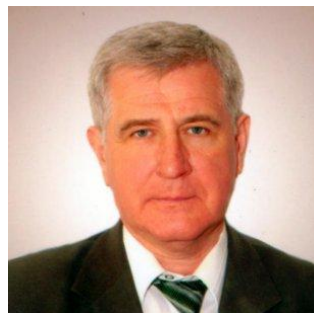
1. Архів ВНМУ, спр. № 307, ч. 2 : К– Н, арк. 187–268.
2. Псюк С. К. Професор Юхим Миронович Левін (до 110-річчя з дня народження) / С. К. Псюк, Л. Л. Гармаш //

- Український журнал дерматології, венерології, косметології. – 2005. – № 4. – С. 94–95.
3. 120 років від дня народження Левіна Юхима Мироновича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 54–55 : портр. – Бібліогр.: в кінці ст.
4. Бондар С. А. До 80-річчя кафедри шкірних та венеричних хвороб Вінницького національного медичного університету імені М. І. Пирогова : [є про Ю. М. Левіна] / С. А. Бондар, С. К. Псюк // Вісник Вінницького національного медичного університету. – 2014. – № 2, Т. 18. – С. 646–650 : фот. ; Український журнал дерматології, венерології, косметології. – 2016. – № 2. – С. 121–124 : фот.

✨ **10.12 – 70 років** тому народився **Шувалов Сергій Михайлович** (10.12.1950, селище Радянське Виборгського р-ну Ленінградської обл.), щелепно-лицьовий хірург, доктор медичних наук (1999), професор (2004).

Закінчив Іркутський державний медичний інститут (1973). Працював лікарем-стоматологом в м. Мінусінськ Красноярського краю (1973–1977). Навчався в клінічній ординатурі на кафедрі хірургічної стоматології Іркутського медичного інституту (1977–1979).

Старший лаборант кафедри госпітальної хірургії Красноярського медичного інституту (1979–1980), асистент кафедри хірургічної стоматології Красноярського медичного інституту (1980–1990). Викладач Братського медичного училища (1990). Хірург-стоматолог Вінницького обласного онкодиспансеру (1990–1992), завідувач відділення щелепно-лицьової хірургії Вінницької обласної клінічної лікарні ім. М. І. Пирогова.

Асистент, доцент кафедри стоматології дитячого віку (2000–2005), з 2005 р. – завідувач кафедри хірургічної стоматології ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Автор численних наукових праць, винаходів.

Напрямки наукових досліджень: вивчення процесів регенерації тканин при запальних процесах, травмах, опіках щелепно-лицьової ділянки; проблеми знеболення та седації в стоматології та щелепно-лицьовій хірургії; пластика дефектів порожнини рота і ротоглотки; діагностика та лікування пухлин ротоглотки.

Член Європейської асоціації черепно-щелепно-лицьової хірургії з 2003 р. За вагомих особистий внесок у розвиток охорони здоров'я та високий професіоналізм нагороджений Почесною грамотою Асоціації стоматологів України (2005), Почесною грамотою МОЗ України (2008).

Література

1. Вітаємо ювіляра!: [до 65-річчя від дня народження С. М. Шувалова] // Молодий медик. – 2015. – Груд. (№ 6). – С. 8 : фот.
2. Професор Сергей Михайлович Шувалов: (к 60-летию со дня рождения) // Вісник морфології. – 2010. – Т. 16, № 4. – С. 984–985 : портр.
3. Професор Сергей Михайлович Шувалов: (к 60-летию со дня рождения) // Вісник стоматології. – 2010. – № 4. – С. 113–114 : портр.
4. 65 років від дня народження Шувалова Сергія Михайловича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 55–56 : портр. – Бібліогр.: в кінці ст.
4. Шувалов Сергій Михайлович [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. Кафедра хірургічної стоматології та щелепно-лицьової хірургії : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <https://bit.ly/2PNoухq> (дата звернення: 08.12.2019), вільний. – Назва з титул. екрана.

✳ **26.12 – 125 років** тому народився **Аушев Микола Олексійович** (26.12.1895, м. Одеса – 29.01.1967, м. Ставрополь, РФ), терапевт

Закінчив Одеський медичний інститут (1922), Одеський лікувально-педагогічний інститут (1924).

Працював лаборантом бактеріологічної лабораторії Одеського шпиталю (1920–1922), лікарем-терапевтом мережі закладів для дефективного дитинства в Одесі (1922–1928); головним лікарем терапевтичної лікарні, лікарем і консультантом-терапевтом центральної поліклініки і туберкульозного диспансеру в м. Макіївка, нині Донецької обл. (1928–1937); головним лікарем санаторію ЦК Спілки шахтарів Донбасу в Алушці і ординатором Лівадійського туберкульозного санаторію ім. Сталіна Південного берега Криму (1937–1938); головним лікарем і терапевтом поліклініки в м. Липецьк (нині Липецької обл., РФ); головним лікарем терапевтичного стаціонару і консультант-терапевтом центральної поліклініки в м. Макіївка (1939–1941). Учасник Другої світової війни (1941–1943). Працював головним лікарем туберкульозного санаторію в м. Таруса Тульської, нині Калузької обл. (1943–1944).

З 1944 р. – у м. Вінниця: завідувач терапевтичного відділення лікарні ім. М. І. Пирогова (1944); асистент кафедри факультетської терапії (1944–1950), доцент кафедри пропедевтичної терапії (1950–1954) Вінницького медичного інституту, нині університет.

З 1954 р. – в Ставропольському медичному інституті (нині університет): в. о. доцента (1954–1955), доцент (1955–1959), в. о. завідувача (1959–1960), завідувач (1960–1965) кафедри факультетської терапії; доцент кафедри шпитальної терапії (1965–1966), в. о. завідувача кафедри

внутрішніх хвороб стоматологічного факультету (1966–1967).

Автор понад 29 наукових праць.

Література

1. Аушев Николай Алексеевич [Електронний ресурс] // Панно города Ставрополя : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <https://bit.ly/2PYekZS> (дата звернення: 19.12.2019), вільний. – Назва з титул. екрана.
2. Солейко О. Вузлова клінічна лікарня станції Вінниця: від ювілею до ювілею [є про М. О. Аушева] / О. Солейко, Н. Шуткевич, С. Царенко ; кор. К. Новосад ; фот.: Л. Денисова, О. Солейко // Вінницька газета. – 2012. – 22 черв. (№ 49). – С. 7–8.

2020

рік

Морфологічний корпус університету

Фото з сайтів: <https://bit.ly/2ZdFFeE> ;
<https://bit.ly/2Zcs3jT>

К сожалению, годы упрямы.
К сожаленью, упрямее нас.
К сожалению, лишь телеграммы
Шлет нам Юности нашей Парнас...

А мы все-таки жаждем и верим...
И стучим кулаками сердец
В не открытые годами двери,
Как просящий приюта беглец

*Професор університету
Пушкар Михайло Степанович*

✳ **125 років** тому народився **Ярославський Володимир Петрович** (1895, м. Ржищів, нині Київської обл. – 28.06.1962, м. Вінниця), оториноларинголог, професор.

Народився у сім'ї службовця. Закінчив з відзнакою Житомирську гімназію (1912), медичний факультет Київського університету (1916).

Учасник Першої світової війни, служив полковим лікарем в царській армії (1916–1917). Під час військових подій на Дону перейшов на бік Червоної армії. Під час Громадянської війни служив молодшим лікарем 1-го радянського полку особливого призначення (1918–1919), головним лікарем лікарні Союзу скалічених воїнів в Ростові-на-Дону (1919–1920).

Упродовж 1920–1921 рр. працював лікарем Котельниковської дільничної лікарні Сталінградської обл. Працював інтерном, ординатором, асистентом лор-клініки Київського інституту удосконалення лікарів (1921–1925), завідувачем лор-відділення обласної лікарні в м. Сталіно на Донбасі (1925–1935).

Завідувач кафедри оториноларингології Вінницького медичного інституту (1935–1941). Під його керівництвом почали розроблятися навчальні програми з оториноларингології для студентів; на базі лор-відділення обласної лікарні ім. М. І. Пирогова був організований склеромний центр на 40 ліжок. Один з ініціаторів проведення 1-ї Всесоюзної конференції по склеромі в Мінську в лютому 1936 р.

У 1941 р. Енгельським міським військкоматом Саратовської обл. був призваний до Червоної армії. Служив начальником хірургічного відділення окремої медичної санітарної роти 60-ї стрілецької бригади, начальником лор-відділення евакуаційного шпиталю № 4853; командиром медичного взводу окремої медичної санітарної роти.

Військовий лікар 2-го рангу. Воював на Західному, Північно-Західному, 3-му і 4-му Білоруському фронтах. Закінчив війну в Східній Пруссії. Брав участь у Кенігсберзькій операції.

Під час війни виконав понад 450 хірургічних операцій, врятував життя і здоров'я тисячам бійцям та командирам Червоної армії. Вміло застосовував результати своїх наукових досліджень, насамперед, матеріали докторської дисертації «Сторонні тіла трахеї і бронхів» (1938).

На матеріалах періоду Другої світової війни опублікував 58 наукових праць вогнепальних ушкоджень дихальних шляхів. Під час війни зібрав велику колекцію рентгенограм при пораненні вуха, приносних пазух, гортані.

Демобілізувався у званні майор медичної служби, військовий лікар 2-го ранга. Після війни працював завідувачем кафедри оториноларингології Вінницького медичного інституту (1945–1962).

Автор розділів з оториноларингології у 2-х підручниках для закладів вищої освіти.

Наукові дослідження в галузі діагностики, клініки, лікування сторонніх тіл дихальних шляхів; вогнепальних пошкоджень лор– органів; внутрішньочерепних отогенних ускладнень; пункційних методів лікування абсцесів мозку.

Нагороджений орденами Вітчизняної війни 2-го ступеня (1944), Червоної Зірки (1942), медалями «За оборону Москви» (1944), «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.» (1945), «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.» (1945).

Література

1. Архів ВНМУ, спр. № 318– а, арк. 1–[66].
2. Из биографии полкового врача: Владимир Ярославский // Винокурова Ф. А. Евреи Винничины в период Второй мировой войны : малоизвестные документы и новые интерпретации. В 3 т. Т. 3. Участники боевых действий на

- фронтах війни с нацизмом и труженики тыла / Ф. А. Винокурова. – Вінниця : Антекс, 2000. – С. 297 : фот.
3. Історія оториноларингології в Україні / Ю. В. Мітін [та ін.] ; ред. Ю. В. Мітін, Д. І. Заболотний. – Київ : Фармацевт Практик, 2007. – Про В. П. Ярославського. – С. 63 : фот.
4. Лоюк П. Щастя професора / П. Лоюк // Молодий медик. – 1962. – 25 січ. (№ 3).

✳ **110 років** тому народився **Гросман Юлій Семенович** (1910, м. Одеса – ?), доктор медичних наук, професор.

Закінчив Одеський медичний інститут (1932).

Перший завідувач організованої ним кафедри фармакології Вінницького національного медичного університету імені М. І. Пирогова (1937–1941). Працював також в Одеському, Івано–Франківському, Пермському медичних закладах вищої освіти.

Займався питаннями фармакології і експериментально-терапевтичного застосування вітаміно-препаратів, протизапальних засобів, пошуком нових біологічно активних речовин.

Нагороджений 3-ма орденами і багатьма медалями, знаком «Відмінник охорони здоров'я».

Література

1. Кафедрі фармакології ВНМУ – 70 років / укладачі: Г. І. Степанюк, Н. І. Іванова. – Вінниця : Континент–Прим, 2007. – Про Гросмана Ю. С. – С. 45 : портр.
2. 105 років від дня народження Гросмана Юлія Семеновича // Вінниччина медична: знаменні й пам'ятні дати 2015 : календар / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2014. – С. 60 : портр.
3. Ю. С. Гросман : (к 60-летию со дня рождения) // Фармакология и токсикология. – 1971. – № 5. – С. 637.

☀ **85 років** тому (**1935**) у Вінницькому державному медичному інституті (нині національний університет) засновано кафедри:

- ✓ мікробіології
- ✓ нервових хвороб
- ✓ психіатрії

☀ **80 років** тому (**1940**) у Вінницькому державному медичному інституті (нині національний університет) функціонувало 34 кафедри, на яких працювало 18 професорів, 16 доцентів, 6 старших викладачів.

Література

1. Мороз В. М. Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова (історія створення, підсумок основних напрямків діяльності, перспективи подальшого розвитку) / В. М. Мороз, О. Г. Процьк, Л. П. Смольський // Медична освіта. – 2001. – № 2. – С. 14.

☀ **60 років** тому (**1960**) Вінницькому державному медичному інституту (нині Національний університет) присвоєно ім'я Миколи Івановича Пирогова.

Література

1. Бондаренко В. Імені видатного вченого : [про присвоєння Вінниц. мед. ін-ту імені М.І. Пирогова] / В. Бондаренко, Л. Нечипоренко, Л. Отрошенко // Ленінське плем'я. – 1960. – 18 верес.

☀ **55 років** тому (**1965**) відкрито педіатричний факультет ВНМУ ім. М.І. Пирогова.

Література

1. Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова : матеріали з історії університету / під ред. В. М. Мороза. – Вінниця, 1994. – С. 162.

☀ **20 років** тому (**2000**) відкрито фармацевтичний факультет ВНМУ ім. М.І. Пирогова.

Література

1. Наш поступ // Молодий медик. – 2003. – Черв. (№ 22). – С. 2.
2. Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. Фармацевтичний факультет [Електронний ресурс] : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <https://bit.ly/2PNE6RO> (дата звернення: 08.12.2019), вільний. – Назва з титул. екрана.

**Ювіляри 2020 року –
доценти ВНМУ ім. М. І. Пирогова**

АНДРОСОВ Сергій Іванович (06.08.1950), доцент кафедри хірургії медичного факультету № 2

АНДРУШКОВА Ольга Олександрівна (19.11.1960), доцент кафедри очних хвороб

БОГОМАЗ Ольга Василівна (30.12.1970), доцент кафедри нормальної фізіології.

БОРЕЙКО Тетяна Іванівна (18.02.1950), доцент кафедри нормальної фізіології

ВАЩУК Валентина Анатоліївна (08.02.1970) доцент кафедри фармацевтичної хімії

ВЕЛИЧКОВИЧ Марина Михайлівна (28.09.1970), доцент кафедри внутрішньої медицини № 1

ВОВК Ірина Миколаївна (06.07.1970), доцент кафедри мікробіології

ГАРМАШ Лариса Леонідівна (29.10.1955), доцент кафедри шкірно-венеричних хвороб

ГОРЛЕНКО Ірина Миколаївна (30.04.1960), доцент кафедри терапевтичної стоматології

ІГНАТОВА Людмила Борисівна (28.04.1950), доцент кафедри терапевтичних дисциплін та сімейної медицини з курсом ФПО

КАПТАН Тетяна Володимирівна (15.01.1955), доцент кафедри педіатрії № 1

КАТІЛОВ Олександр Васильович (11.03.1970), доцент кафедри пропедевтики дитячих захворювань та догляду за хворими дітьми

КИЛІВНИК Володимир Степанович (29.09.1950), доцент кафедри медичної реабілітації та медико-соціальної експертизи

КОВАЛЕНКО Володимир Олексійович (23.12.1955), доцент кафедри анатомії людини

КРИКЛИВА Світлана Дмитрівна (12.03.1970), доцент кафедри фармації

ЛОНСЬКИЙ Леонід Йосипович (03.09.1955), доцент кафедри хірургії № 1 з курсом урології

МАСІБРОДА Наталя Григорівна (01.02.1960), доцент кафедри акушерства та гінекології № 1

НЕЗГОДА Олександр Петрович (03.03.1960), доцент кафедри фтизіатрії з курсом клінічної імунології та алергології

НЕЧИПОРУК Ольга Вікторівна (19.05.1950), доцент кафедри внутрішньої медицини № 1

НИКОЛАЄНКО Оксана Олександрівна (16.03.1960), доцент кафедри нормальної фізіології

ОСАДЧУК Неоніла Іванівна (10.11.1970), доцент кафедри мікробіології

ОШОВСЬКИЙ Іван Никифорович (25.02.1945), доцент кафедри загальної хірургії

ПАХНЮЩА Ніна Михайлівна (09.05.1950), доцент кафедри педіатрії № 1

САНДЕР Сергій Володимирович (07.10.1960), доцент кафедри хірургії медичного факультету № 2.

СМОЛКО Дмитро Геннадійович (13.11.1970), доцент кафедри нервових хвороб

СМОЛКО Надія Миколаївна (12.02.1970), доцент кафедри нервових хвороб

СТОЛЯРЧУК Володимир Олександрович (17.05.1960), доцент кафедри клінічної фармації та клінічної фармакології

ТЕРТИШНА Олена Володимирівна (28.09.1955), доцент кафедри біологічної та загальної хімії

ФЛИК Анатолій Володимирович (07.01.1945), доцент кафедри педіатрії та гінекології ФПО

ЦІХОЦЬКА Ольга Аркадіївна (27.06.1970), доцент кафедри іноземних мов з курсом латинської мови та медичної термінології

ЧЕРВ'ЯК Марія Миколаївна (18.04.1950), доцент кафедри біологічної та загальної хімії

ЧЕРЕШНЮК Ігор Леонідович (11.03.1970), доцент кафедри очних хвороб

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК ЮВІЛЯРІВ 2020 РОКУ

Азлецький Володимир Олександрович.....	29
Аушев Микола Олексійович.....	142
Бабляк Дмитро Євгенович.....	108
Берко Василь Григорович.....	63, 21, 48, 56, 82
Бернасовська Єлизавета Петрівна.....	69
Благовещенський Михайло Олександрович...	129
Бойко Анна Андріївна.....	107
Бондар Сергій Анатолійович.....	114
Боржієвський Цезар Кайтанович.....	124
Вакуленко Микола Опанасович.....	104
Венцковський Михайло Каспарович.....	17
Вернигородський Віктор Сергійович.....	65
Вернигородський Сергій Вікторович.....	103
Вієвська Галина Анатоліївна.....	123
Годлевський Аркадій Іванович.....	105
Гольденберг Наум Якович.....	98
Голяченко Олександр Макарович.....	27
Гоменюк Іван Прокопович	37
Гордієнко Ірина Юріївна.....	113
Григоренко Петро Петрович.....	94
Гросман Юлій Семенович.....	148
Гумінський Юрій Йосипович.....	57
Дубілей Володимир Васильович.....	67
Дудник Вероніка Михайлівна.....	59
Желіба Микола Дмитрович.....	39
Жученко Сергій Павлович.....	32, 35, 102, 120
Загниборода Петро Кузьмич.....	91

Зайков Сергій Вікторович.....	84
Замятін Михайло Костянтинович.....	51
Заруцький Ярослав Леонідович.....	92
Іванов Валерій Павлович.....	49
Іванова Світлана Андріївна.....	117
Капустян Григорій Якович.....	15
Кваша Володимир Петрович.....	35
Кириленко Вадим Арсенійович.....	86
Кігель Роман Юрійович.....	97
Ковальчук Валентин Петрович.....	68
Козак Іван Олександрович.....	83
Козир Ніна Миколаївна.....	13
Кононенко Іларіон Пилипович.....	41
Король Анатолій Петрович.....	44
Кузнєцова Валентина Іллівна.....	66
Кулик Анатолій Ярославович.....	113
Кучеренко Олександр Євдокимович.....	22
Кучук Олександр Павлович.....	50
Лаврик Семен Семенович.....	121
Левін Юхим Миронович.....	139
Лісецький Віталій Адамович.....	62
Лісницький Анатолій Іванович.....	84
Мазурик Михайло Федотович.....	103
Макац Володимир Генадійович.....	127
Маркова Олена Олексіївна.....	12
Медведь Лев Іванович.....	73
Мізрухін Ісак Аронович.....	79
Мороз Лариса Василівна.....	130
Незгода Ірина Іванівна.....	72
Погорілий Василь Васильович.....	16
Процепко Олександр Олексійович.....	95
Пухлик Борис Михайлович.....	60

Пушкар Михайло Степанович.....	116, 134,145
Рибачук Іван Андрійович.....	58
Рудюк Максим Павлович.....	93
Салдан Йосип Романович.....	24
Скіпін Георгій Васильович.....	38
Смик Михайло Михайлович.....	10
Собчук Галина Семенівна.....	6
Соловійова Людмила Олександрівна.....	53
Столярчук Олександр Олександрович.....	96
Судомир Олександр Костянтинівич.....	138
Топорков Костянтин Дмитрович.....	109
Топчієва Катерина Павлівна.....	135
Тушевський Вадим Пилипович.....	52
Філімонов Юрій Вікторович.....	85
Фіщук Олена Олексіївна.....	26
Чепкий Леонард Петрович.....	33
Шаров Борис Володимирович.....	28
Шкарупа Володимир Миколайович.....	126
Штейн Отто Михайлович.....	45
Шувалов Сергій Михайлович.....	140
Шумада Іван Володимирович.....	76
Юріхін Анатолій Павлович.....	75
Ющенко Тетяна Іванівна.....	9
Янчук Борис Васильович.....	8
Ярославський Володимир Петрович.....	146
Ясинський Цезар Володимирович.....	87
Яхниця Олександр Гаврилович.....	136

ЗМІСТ

Передмова.....	3
Січень.....	4
Лютий.....	20
Березень.....	31
Квітень.....	47
Травень.....	55
Червень.....	70
Липень.....	81
Серпень.....	89
Вересень.....	101
Жовтень.....	111
Листопад.....	119
Грудень.....	133
2020 рік.....	144
Ювіляри 2020 року – доценти ВНМУ ім. М. І. Пирогова.....	151
Іменний покажчик ювілярів 2020 року.....	153

**Шановні співробітники, науковці, студенти,
випускники Вінницького національного медичного
університету ім. М. І. Пирогова, краєзнавці!**

В рамках краєзнавчого проекту «Пам'ять університету» бібліотека ВНМУ ім. М. І. Пирогова продовжує роботу із пошуку, дослідження та збору матеріалів про діяльність навчального закладу з часу його заснування, професорсько-викладацький склад, видатних випускників та медиків Вінниччини.

Пропонуємо долучитися до нашої роботи. Будемо вдячні за будь-яку інформацію: скан-копії будь-яких документів, в т. ч. еґо-тексти: щоденники, листи, автобіографії, спогади власні та про своїх батьків, знайомих, друзів, доля яких була пов'язана з університетом та медициною; значки, листівки, конверти з зображенням університету; фотоматеріали, випускні альбоми різних років, публікації на сторінках періодичних видань, тощо. Всі надані документи будуть опрацьовані й повернуті.

Надсилати листи на електронну адресу:

Е– mail: libvnm@gmail.com ; elbibinfo@gmail.com

або поштово:

Бібліотека

Вінницького національного

медичного університету ім. М. І. Пирогова

вул. Пирогова, 56

Індекс: 21018

Тел. : 096– 822– 95– 66

**Висловлюємо щирю подяку всім,
хто долучився до підготовки видання в 2020 р.:**

Антонюк Оксані Юрїївні, завідувачу відділу краєзнавства
ВОУНБ ім. К. А. Тімірязєва

Боржковському Олексію Васильовичу, військовому
лікарю, отоларингологу вищої кваліфікаційної категорії,
випускнику Вінницького медичного інституту 1959 р.
(м. Житомир)

Дерепі Катерині Юрїївні, онуці двох відомих на
Вінниччині та за її межами лікарів і науковців Дерепи
Кузьми Петровича (колишній завідувач кафедри лор-
хвороб) та Берка Василя Григоровича (випускник
університету)

Берку Василю Григоровичу, випускнику Вінницького
медичного інституту 1960 р., ортопеду-травматологу
(м. Вінниця)

Вієвському Анатолію Миколайовичу, випускнику
Вінницького медичного інституту 1987 р., наркологу вищої
кваліфікаційної категорії, заслуженому лікарю України,
доктору медичних наук, професору, (м. Київ)

Домненку Миколі Григоровичу, краєзнавцю, провідному
фахівцю з питань цивільного захисту Донецького
національного університету імені Василя Стуса (м. Вінниця)

Заруцькому Ярославу Леонідовичу, хірургу вищої
кваліфікаційної категорії, полковнику медичної служби,
доктору медичних наук (2004), професору (2004). Навчався
у Вінницькому медичному інституті (1978–1982) (м. Київ)

Зубені Андрію Семеновичу, волонтеру (м. Житомир)

Зубко Ользі Євгеніївні, кандидату історичних наук, докторанту кафедри історії і культури України ВДПУ імені Михайла Коцюбинського

Коденчук Людмилі Олександрівні, старшому інспектору відділу кадрів ВНМУ ім. М. І. Пирогова

Куцому Леоніду Мироновичу, українському поету-гумористу, сатирику, публіцисту, члену Національної спілки письменників України

Мацьковій Людмилі Яківні, завідувачу архіву ВНМУ ім. М. І. Пирогова

Собчуку Олегу Павловичу, сину директора Національного музею-садиби М. І. Пирогова Собчук Г. С., науковому співробітнику Національного музею-садиби ім. М. І. Пирогова (м. Вінниця)

ДЛЯ ПОДАТКОВ